

Tákn Agni Jóga

Eldheimur II.

1934

ELDHEIMUR Bók II.

1934

Fólk hefur yfirleitt enga hugmynd um hvernig á að nota þá fræðslu sem gefin er. Þegar það heyrir einhverja formúlu sem virðist kunnugleg hrópar það hrokafullt upp: „Enn og aftur það sama, sem allir þekkja!“ Menn reyna ekki að sannreyna að hve miklu leyti þessi kunnuglega formúla hefur orðið að veruleika eða þeir hafa notað. Þeir virða ekki að gagnleg fræðsla er ekki gefin vegna nýjungar, heldur til uppbyggingar á verðugu lífi.

Fræðsla um lífið er ekki samansafn af fáheyrðum útópíum. Mannkynið er af mjög fornum uppruna; og í tímas rás hefur margvíslegum neistum viskunnar verið úthellt yfir jörðina, en hver hringrás hefur sinn lykil. Ef einhver getur viðurkennt núverandi lykil sem kunnuglegan, láttu hann þá gleðjast og þakka fyrir vísbendingu sem stendur honum nærri. Það virðist einfalt, en í raun reynist það mjög erfitt. Fólk elskar að hlusta á fréttir og fá leikföng, en fáir eru tilbúnir til að betrumbæta vitund sína.

Það getur ekki verið að einn þátturinn hafi ekki verið nefndur í fræðslunni. Eldur hefur verið nefndur þúsund sinnum, en nú er áhersla á eldinn ekki lengur endurtekning, því það er viðvörðun um atburði sem varða örlög reikistjörnunnar. Flestir munu ekki geta sagt í hjarta sínu að hafi þeir verið að undirbúa eldskírn, þó að fornu kenningarnar hafi varað við hinni óhjálkvæmilega tímabili eldsins.

1. Við skulum nú nálgast rannsóknina enn frekar á aðstæðum í eldheiminum. Deilanleiki andans gæti kallað fram margar spurningar. Maður getur vissulega velt því fyrir sér að hve miklu leyti útgeislun Himinhnattanna hefur áhrif á aðskilda hluta andans. Í lengra flugi geta hlutar andans orðið fyrir hinum ólíkustu áhrifum. Reyndar, jafnvel eldlíkamar geta ekki forðast ýmis áhrif, en opin vitund mun alltaf hjálpa til við að finna betri titring. Frá jarðnesku vitundarástandi er erfitt að stjórna aðskildum hlutum andans og þessir boðberar andans laga sig að mestu að staðbundnum aðstæðum. Þess vegna geta þau stundum verið mjög skýr og áheyrileg og stundum mjög þokukennd, í öllum birtingarmyndum. Slíkt ástand er ekki skapað af anda sendanda og ekki einu sinni af þeim sem tekur við, heldur af geislun straumanna. Jafnvel eldheitustu verurnar eru háðar geimstraumum. Þetta dregur engan veginn úr háleitu eðli þeirra, heldur staðfestir aðeins óbreytanleg lögmál. Maður verður að vera gegnsýrður af tign alheimsins í svo miklum mæli að maður samþykkir lögmál hinna miklu Himinhnatta.

Þegar við horfum undrandi á kínversku útskornu fílabeinskúlurnar, geta menn ímyndað sér hversu mikil viljaspennu þarf fyrir þéttingu massa við myndun himintunglanna.

2. Að komast að raun um nauðsyn þess að draga ekki úr því að samþykkja lögmálið, verður þegar gleði andans. Að skilja hvernig Hinir Miklu Plánetuandar virða aga, verður þegar gleði andans. Að átta sig á eldverunni í sjálfum sér, verður þegar gleði andans. En að skilja þessa veru sem mjög mikla ábyrgð, er afrek.

Ég staðfesti að það er engin meiri gleði fyrir Okkur en að sjá þig samþykkja þessa eiginleika andans. Eldvitundin er nú þegar fínasta efnið. Það birtist best á í geimnum milli plánetnanna. Þar sem efnislíkamanum er uppgefinn byrjar eldandardrátturinn. Þess vegna er verum skipt í tvær gerðir – önnur þrífst í djúpum neðri lögum jarðar og hin stefnir að hátindinum.

3. Eldheilun með fjarlægum straumum er augljós, en fólk mun reyna að neita því. Grófasta form rafmagns verður samþykkt en straumur æðstu spennu verður í raun hæddur. Samt hefur fólk haft gagn oftár en einu sinni af og getað fundið fyrir þessum heilandi titringi. Taktarnir sem bent var á fyrir löngu þreyta örugglega ekki margan annan titring, allt frá því að hafa sterk áhrif á skjálfta til þess fínasta.

Ég vil nú benda á mjög mikilvægar kringumstæður. Jafnvel undir áhrifum þessara geimstrauma hefur vilji mannsins mikla þýðingu. Sá sem vill ekki samþykkja þessa strauma mun upplifa mjög hófleg viðbrögð, en sjálfviljug samþykki mun mjög flýta áhrifum. Auðvitað getur líka verið þriðja ástæðan – þegar tengslin við Helgiveldið eru traust og meðvituð, bæði fyrir sendandann og þann sem tekur við, þá er auðvelt að finna bestu áhrifin. Ekki að ástæðulausu beindi Ég athygli þinni að þessari gagnkvæmu orku. Það mun hjálpa til við að spara orku og þetta skiptir miklu máli, sérstaklega núna þegar krossstraumar eru svo margir.

Maður getur auðveldlega munað eftir tilfellum þegar viðtakandi gagnlegs straums sagði endurtekið – „rúmið mitt hristist mjög, auðvitað frá jarðskjálfta.“ Með slíkum léttvægri afneitun dregur fólk oft úr áhrifaríkustu kröftunum.

Láttu eldheilun neyða fólk til að hugleiða þá sem beita sér af bestu getu í þágu mannkynsins.

4. Það eru engir skuggar í eldheimum. Þetta er ekki erfitt að ímynda sér, því jafnvel á jörðunni er mögulegt að raða ljósum rétt. Birtustig allra hluta í eldheiminum gefur stöðugan ljóma. Vitundin er einnig stöðugt vakandi, því að það er enginn svefn. Slík spenna verður möguleg þegar innri eldurinn samsvarar algerlega hinum kosmíska, en í fullu samræmi verður spennunnar ekki vart.

Það er alveg hægt að kalla tónlist sviðanna söng eldsins. Eru ekki eldstitringurinn samhljóða? Og er ekki þessi endurómun nærð af geislun? Þannig að þegar við köllum Agni „Varðmann hliðsins“ og skiljum hina óskýranlegu tengingu, þá endurómum við líka. Maður getur einnig endurómað hér, ef aðeins um stund, þá yrðu allar jarðneskar venjur úreltar. Þannig verður maður að staðfesta í hjartanu alla neista eldheimsins. Megi jarðneskum venjum verða skipt út fyrir hinn eldheita sannleika.

5. Við skulum muna goðsögnina um „Uppruna fjallanna“. Þegar Plánetuskaparinn stritaði yfir myndun jarðarinnar veitti hann athygli frjósömum sléttum sem gætu veitt fólki kyrrlátan landbúnað. En Móðir heimsins sagði: „Sannarlega munu menn finna brauð og eiga viðskipti á sléttunum, en þegar gull mun menga slétturnar, hvert fer þá hinn andahreini til að safna styrk? Annað hvort hafa þeir vængi eða fjöll til að komast undan gullinu.“ Og skaparinn svaraði: „Það er of snemmt að gefa fólki vængi, það mun bera dauða og tortímingu. En gefum þeim fjöll. Jafnvel þótt sumir séu

hræddir við þau, fyrir aðra verða þau hjálpræði. “ Þannig er til tvenns konar fólk – fólk á sléttunni og fólk í fjöllumunum.

Maður getur nú munað þessar goðsagnir, sem spáðu fyrir um mengun jarðarinnar. Reyndar, af hverju rannsakar fólk svo lítið efnasamsetningu loftsins? Jafnvel með jarðneskum tækjum getur maður skráð þéttingu eyðileggjandi efna. Auðvitað er ekki alltaf hægt að greina þessa strauma, rétt eins og er við ljósmyndun á birtingarmyndum fíngerða heimsins, sem mun ekki alltaf heppnast, en með þolinmæði er hægt að skrá mikið. Eldheimurinn ljær sig ekki auðveldlega fyrir jarðlegum athugunum.

6. Við skulum rifja upp goðsögnina um „Uppruna eldingarinnar“. Móðir heimsins sagði við skaparann: „Þegar jörðin verður þakin dökkum slæðum illsku, hvernig mun uppljómunin komast í gegn?“ Og skaparinn svaraði: „Eldstreymi getur safnast saman sem getur náð í gegn um þykkasta lag myrkursins.“ Móðir heimsins sagði: „Sannarlega geta eldneistar anda þíns veitt hjálpræði, en hver mun safna þeim og vernda til þegar þess er þörf?“ Skaparinn svaraði: „Tré og kryddjurtir munu varðveita neista mína, en þegar laufin falla, þá skaltu sedrusinn og kyn hans varðveita eldsöfnun sína allt árið.“ Þannig hefur í ýmsum goðsögnum endurspeglast hlekkurinn við hærri heiminn. Alls staðar hefur verið lögð áhersla á umhyggju fyrir mannkyninu og allri sköpun. Sömuleiðis vöktu fornu prestarnir vandlega yfir réttri dreifingu skapandi eldsins.

Nú á tímum gengur maðurinn um ávexti og plöntur án viðeigandi gætni, en menn ættu með löngum tilraunum að athuga hvernig best er að varðveita eldlega efnið. Maðurinn má ekki hugsunarlaust trufla sköpun náttúrunnar.

Bestu ráðin er hægt að gefa frá eldheiminum, en maðurinn ætti að leita þessa ávinnings.

7. Þú furðar þig ekki á því að orrustan stendur svona lengi, vegna þess að vitundin nær yfir mörk tilverunnar. Reyndar væri það hugsunarleysi að halda að sá sem rís gegn ljósi væri veikburða. Menn verða að skilja að kraftar ljóssins forðast að tortíma óvininum, ekki vegna veikleika, heldur vegna löngunar til að raska ekki jafnvægi á jörðinni fyrir tímann. Fáir geta gert sér grein fyrir því að kraftur skapara jarðarinnar tekur mið af jarðneskar aðstæðum. En maður getur nú þegar séð að samstilltur titringi hefur verið raskaður og að jörðin hristist í krömpum hita og kulda. Þess vegna ráðlegg ég jafnvægi andans. Þar sem grunninum er raskað, þar er sérstök nærvera andans nauðsynleg.

Jafnvel í vinsælum bókum sem þú lest um loftslagsbreytingar, um breytingar á heimsálfum og straumum. Þar virðist mikil ónákvæmni, en vísindi Himinhnattanna eru nákvæm. Við skulum ekki halda að spádómarnir séu rangir, því þeir koma frá eldheiminum.

8. Agni jóga krefst sérstakrar útsjónarsemi. Það getur ekki komið fram í gegnum líkamlega starfsemi, sem er í mismunandi stigum í öðru jóga. Slíkur þáttur eins og eldur ætti, að því er virðist, að lúta líkamlegum lögmálum ekki síður en aðrir þættir. En kjarni Agni er háður svo mjög fíngerðum lögmálum að líkamlega er hann óútskýranlegur. Þannig verður maður að beita allri fagaðri útsjónarsemi til að fylgja eldtáknunum. Þess vegna geta menn skynjað að oft eru eldtákn send af Helgiveldinu og fólk reynir ekki einu sinni að skynja þau og beita þeim. Eldlegur sáttmálinn liggur í grunni mannlegs

lífs. Getnaður, fæðing og allar athafnir sem lúta Agni vekja ekki undrun við birtingarmynd hins ósegjanlega. Maður kann að ráfa um vélrænu byggingarnar, en að þroskast til framtíðar er aðeins mögulegt með því að átta sig á Agni. Þegar heilu heimsálfurnar eru að deyja, hvernig er þá hægt að finna nýja dvalarstaði án nýrrar orku? Nauðsynlegt er að undirbúa andlega vitund fyrir mikla jarðneska sviptingu – í besta falli, en ef fólk nálgast síðasta skarðið, fyllt með svörtu hatri fortíðarinnar, verða það ekkert nema duftblöð. Við skulum því hugleiða Agni með útsjónarsemi.

9. Það er ekki óþarfi að benda fólki á að það hefur vanrækt að hugsa staðfastlega um framtíðina. Goðsögnin um gullið hefur verið nefnd þegar; það segir um þann tíma þegar hugsunin um gullið verður þrálátari og mun gefa til kynna nálgun tímabils eldsins, augljósa mótspyrna gullsins. Fólk hefur oft lesið um eldeyðingu plánetunnar. Fyrir tvö þúsund árum var bent á að eldur myndi gleypa jörðina. Fyrir mörgum þúsundum árum vöruðu Patriarkar mannkynið við eldhættunni. Vísindum hafa ekki veitt mörgum táknum eftirtekt. Enginn er tilbúinn að hugsa á heimsskala. Því tölum Við um þessa ógnvekjandi tíma. Maður getur samt ekki að forðast síðustu stundina. Hægt er að framlengja hjálp en hatur mun ekki vera heilarinn.

10. Gefðu gaum að svokölluðu tímabundnu ástandi lífverunnar. Ástandið milli svefns og vöku veitir mjög markvert svið fyrir athuganir. Maður getur tekið eftir því hvernig við jarðneska hugsun brot af hugsun af annarri gerð trufla, hlutir virðast titra og jarðnesk skynjun er breytt. Fáir viðurkenna þá hugsun að þessi annars konar skynjun sé hugsun úr fíngerða og jafnvel eldheiminum. Þegar hin birti heimur hverfur, vaknar maður við rödd fíngerða heimsins. Í

mismunandi ástandi má taka eftir eldingum hærri heimanna. Þannig ætti að fylgjast gaumgæfilega með sérstökum endurómum. Innan jarðneskra aðstæðna ætti maður ekki að renna inn í þessar birtingarmyndir, því jafnvægi er fyrst og fremst mikilvægt, en víkkuð vitund verður að finna stað fyrir birtingarmyndir allra heimanna þriggja. Aðeins þannig verðum við vön skilningi á eldlegri hugsun. Eldur, sem sýnilegur þáttur, hindrar oft framkvæmd eldlegrar hugsunar, en birtingarmyndir Agni er ekki í keppni. Samt sem áður endurspeglast hver eldleg birting í hugsunarferlinu. Á meðan gefðu gaum að uppruna hins sýnilega elds – bjarta orkan þyrlast í spíral, svo að jafnvel í litlum loga má sjá inngrip utanaðkomandi orku. Augnablik blöndunar hins innra elds og þess ytra má kalla endurómun í fegurð.

11. Sumir blindir geta skynjað tilvist elds með hljóði í stað ljóss. Sumir kjósa meira að segja að þekkja eftir hljóði frekar en með hita. Maður getur framkvæmt lærdómsríkar tilraunir, ekki aðeins á blindu fólki heldur líka á fólk sem er bundið fyrir augun. En auðvitað getur blindböndin truflað almenna næmni, því verður vitnisburðir blindra manna meira sannfærandi, því heyrn þeirra er yfirleitt næmari. Þeir geta jafnvel vitnað um að logi kertis ómi. Við höfum betrumbætt skynfæri okkar að mörgu leyti en líkamleg svipting eins skynfæris skerpir hin. Sjáandi fólk skynjar söng eldsins í eldstæði og í eldsvoða, með öðrum orðum í grófustu birtingarmyndinni. En sjaldnar greinir fólk hljóð brennandi efnisins frá ómun eldsins. Engu að síður er mögulegt að þekkja óminn af eldinum.

Kínverjar til forna reyndu að endurskapa eldhljóminn á strengjahljóðfæri. Eldkeisaranum í musteri hans varð að fylgja eldhljómur. Sömuleiðis þurfti

stjórnandi vatnsins að vera með kristalhljóðfæri. Auðvitað er slík fágun nú gleymd, en hún benti til mikillar skynsemi í athugun á hljóðum náttúrunnar. Það er gagnlegt jafnvel að muna eftir slíkri menningu sem byggði á næmasta titringi. Sannarlega, ekki köld hugsun, heldur hjartsláttur mun færa eldfágunina nær. Ekki með elddýrkun, heldur tilbeiðsla Agni, á að vera grunnur að tengingu við hærri heiminn.

12. Þú skilur spennu Okkar, þegar birting heilans er eins og ofsafenginn eldur. En óvinir Okkar treysta á takmörk líkamlegra möguleika. Því meira þarf maður að standa á móti þeim með allri þolinmæði. Sannarlega er erfitt að finna dýrlinga sem ekki voru haldnir sérstökum kvillum. Margsinnis skyldu þeir ekki, af hverju þeir ættu að þjást af slíkum sársauka, en ekki verður komast hjá eldheitri spennu þegar farið er stystu leiðina. Getur það verið öðruvísi þegar fætturnir eru á jörðinni en höfuðið í eldheimi?

13. Maður ætti ekki aðeins að fylgjast með Okkar bræðralagi, heldur einnig hinu myrka bræðralagi. Það er rangt að gera lítið úr styrk myrku aflanna. Mjög oft er sigur þeirra vegna slíkrar vanrækslu. Fólk segir oft: „Það er ekki þess virði að hugsa um það“. En maður ætti að hugsa um allt sem til er. Ef fólk verndar sig með réttu gegn þjófum og morðingjum, því miklu meira ætti það að verjast morðingjum andans. Maður ætti að meta styrk þeirra til að þola þá betur. Ur. óttalaus heimsótti þá myrku. Hún sá þá marga á mismunandi stigum og í hreysti sinni ávarpaði hún þá. Sannarlega er til svo mikil hugrekki að jafnvel máttur myrkursins þaggar. Að vísu er ómögulegt að sannfæra hina myrku, en maður getur lamað þá og veikt verulega. Þess vegna er svo mikilvægt að standa gegn myrkrinu. Úr dauðu ryki – kemur aðeins ryk.

Til þrifa á heimilum eru notaðar ýmsar gerðir kústa. Og finni maður sporðreka í húsinu, þá er hann strax fjarlægður.

Ur. hefur séð agaðan fund hinna myrku og mörg samkoman gæti lært margt af slíkum fundi. Ur. talaði réttlátlega, sem boðberi Okkar, og í slíkri staðfestingu felst mikill kraftur. Maður má ekki halda aftur af kraftinum þegar andinn veit hvaða vopn þarf til. Þeir myrku bregðast sérstaklega við af mikilli ákefð þegar þeir sjá að atburðirnir ganga ekki eftir þeirra ráðsmanni í hag. Ljósöflin komu í veg fyrir að þeir eyðilögðu þig. Það virðist ekki vera erfitt að útrýma friðsömu fólki, en ofar öllum myrkum öflum er kraftur andans. Ur. sagði réttilega við þá: „Þið teljið Satan ósigrandi, en ég vitna um ósigur hans hér frammi fyrir ykkur öllum“. Þannig að hver má vita um fyrirætlanir hinna myrku og um kraft Okkar.

En þeir sem halda að sýnir og draumar séu af völdum meltingartruflana, geta auðveldlega sofið í gegnum dýrmætustu tákni veruleikans. Aðeins þeir sem þekkja styrk andstæðinga sinna geta vonast eftir sigri. Hversu mikinn aga og einingu verður maður að öðlast til að sigrast á svo öflugum samkomum? Maður verður að safna öllu andlegu hugrekki til að fjarlægja og binda endi á vonda hluti.

14. Þegar einn fórnar sál sinni til heilla fyrir heiminn, situr hinn á vatninu. Meðan einn býður hjarta sitt til hjálpræðis samferðamanna sinna, þá brýst annar um í birtingarmyndum fíngerða heimsins. Dýrlingar mikillar þjónustu eru ekki í neinni dulhyggju, því þeir leitast ávallt eftir Helgiveldinu í andanum og hjarta þeirra ómar af angist heimsins. Dulhyggjan er gluggi inn í fíngerða

heiminn, en kennarinn segir við nemandann: „Ekki snúa þér svo oft að glugganum, skoðuðu bók lífsins“.

Oft veikir dulhyggjan áhrifin, en mikil þjónusta er af beinni þekkingu. Þess vegna vörum Við við dulhyggju, gegn fortíðarhyggju án þess að hyggja að framtíðinni. Andlegur veikleiki dulhyggjunnar er oft bragðgóður réttur fyrir satanista.

Sannlega, er í hinni miklu þjónustu tilfinningin fyrir mikilli ábyrgð. En maður ætti að venjast þeim kaleik, því það getur ekki verið stysta leiðin án þess að tæma hann. Hjartað sem leitar Helgivaldisins finnst hversu nauðsynlegt og uppbyggjandi það er að bjóða kaleikinn. Fyrir sumum er það aðeins tilefni til hæðni og fordæminga, en fyrir aðra er það dýrmætur fjársjóður. Það er löngun Okkar að hin sanna beina þekking þroskist.

15. Ekkert getur snúið manni svo mikið frá veginum eins og höfnun beinnar þekkingar. En upphafið að beinni þekkingu liggur í hollustu við Helgivaldið. Aðeins sönn hollusta mun koma í veg fyrir að fólk mengi beina þekkingu með persónulegri sjálfhverfu. Aðeins hollusta mun kenna að afbaka ekki vísbendingar kennarans. Aðeins hollusta hjálpar til við að finna nýjan styrk. Ég mun ekki þreytast á því að minna á sanna hollustu, því oft setur fólk viðbjóðslegt ofstæki í stað hennar. Þannig er eldheimurinn boðaður..

16. Eins á jörðu sem á himni. Sami grunnur gegnsýrir sannarlega alla tilveru. Einmitt þessi grundvöllur ætti að hjálpa mannkyninu að skilja stigveldi óendanleikans. Hver mun þá efast um að í hverjum jarðneskum hlut sé tjáð vilji einhvers?

Án vilja er ekki hægt að skapa neinn jarðneskan hlut né komið af stað. Þannig er það á jörðinni og svo er einnig í hærri heimum. Þar sem tilvist plánetunnar sem jarðnesks bústaðar krefst viljabáttar, er eins skiljanlegt að heil kerfi himinhnatta krefjist þess sama. Slíkur vilji er auðvitað auðskiljanlegri fyrir þroskaðri vitund. En jafnvel vilji meðalmannsins getur þjónað sem dæmi um smáheim. Maður þarf ekki að ganga of langt í sérstökum vangaveltum, en ef við tökum mannlegan vilja sem einingu við mestu spennu, þá er hægt að áætla hvatakraft plánetuviljans. Maður getur skoðað óteljandi tákni við túlkun á viljahvöt alls kerfisins. Slík skoðun væri inngangur að mikilfengleika hins óútskýranlega. Svo gagnlegar eru athuganirnar á viljastyrk, þegar hugsunin setur þessa kosmísku orku í gang. Bústaður Agni er í eldofni kosmíska kraftsins. Það ætti ekki að vera ofviða yfir óteljandi tölustöfum í útreikningi á stærðargráðunni. Tölur tjá aðeins það sem við erum meðvituð um, en eldheit hjarta, án talna, getur leitað leiðar til aðlögunar mikilfengleikanum þar sem orða er vant.

17. Hrynjandi er forveri samvinnu. Frá fornu fari hefur fólk skilið mikilvægi taktfastra kóra, hreyfingu tónlistar; þannig hefur vitundin safnað þekkingu um hvatamátt sameiginlegrar vinnu. Fólk vissi fyrir löngu að taktur kveikti samsafnaðs elds og hjálpaði til við að forðast pirring og sundurlyndi. Það staðfesti sömu óskir, þess vegna er tónlist tákni um einingu fyrir sameiginlegt starf. Það er synd að nútímatónlist skortir svo oft takt. Kannski þjónar það upphafi margra andlegra sára, en spurningin um samræmi er óvenju flókin. Skortur á hrynjanda er sundurlyndi, en grófur taktur er heimskur. Þannig mun aðeins eldheit vitund hvetja til að fágunar taktsins. Maður getur hugsað um

margt, en við munum alltaf snúa aftur að eldlegum skilningi. Dvalarstaður Agni opnast ekki með rökum heldur með samræmdum hrynjanda. Einmitt eins og líkami sem opnað sig ekki með valdi heldur takti. Aðeins hinn sanni hrynjandi ber okkur áfram og varðveitir okkur frá seinkun. Samt vitum við allar skaðlegu afleiðingar seinkunar, eins í hreyfingu, svo er einnig í andanum. Það er óásættanlegt að hafa brotinn takt, stundum seinþroska og á öðrum tímum hraðaður. Þannig eiga sér stað gífurleg og gagnslaus orkuútgjöld. Hann mun ekki hörfa sá sem byrjar að komast áfram í eldheitan hrynjanda. Einmitt þessi taktur bjargar manni frá sorglegum hugleiðingum og leiðir mann áfram í andanum; því skulum við ekki takmarka árangur hrynjandans aðeins með ytri hreyfingu, við skulum kynna hann fyrir andlegu lífi.

18. Fólki finnst stundum eitthvað syngja innra með sér. Þannig lag er aldrei ótaktvisst. Maður getur glaðst þegar slíkur hrynjandi hrærir tilveru manns. Í þeim er fósturvísir árangurs.

19. Hinn mikli hiti er ekki aðeins af eðlisfræðilegum orsökum heldur frá efnafræðilegri þéttingu sem hefur safnast yfir jörðina – forveri eldheita tímabilsins. Fólk tekur ekki mark á slíkum merkjum, en það er fyrst og fremst fólkið sjálft sem getur bætt ástandið. Illvilji er þéttir þungra efna. Fólk vill ekki trúa því að innri rannsóknarstofa þeirra hafi kosmíska þýðingu. Fólk veltir fyrir sér ýmsum gagnslausum hlutum, en það vill ekki ígrunda eigið mikilvægi og ábyrgð. Auðvitað er efnahitinn enn aðeins tímabundinn og verður skipt út fyrir kulda. Maður getur ímyndað sér hvað fólk er að búa sjálft

sig undir eftir aldarfjórðung! Enn er tími til að hugsa og gera andrúmsloftið heilnæmt.

20. Það eru margar ástæður fyrir því að fólk óttast fíngerða heiminn og útgeislun ljóssins. Það finnur í eðli sínu að í fíngerða heiminum fylgir öllum ásetningi augljós útgeislun, en maðurinn sjálfur sér ekki sína eigin útgeislun. Ef hann væri fullkomlega sannfærður um góða eiginleika hugsana sinna, myndi hann ekkert óttast. En hjá meirihluta fólks eru hugsanirnar mjög ruglingslegar og maðurinn, með sinn jarðneska efa, fer villu vega frá hinum sanna hugsanagrunni. Þess vegna ítreka Ég svo mikið um nauðsyn skýrrar hugsunar. Maður ætti að vera svo viss um gæði eigin hugsunar að maður gæti ekki ruglast á eigin ljósi í eitt augnablik. Traust þrá til hins góða, sem hjartað staðfestir, mun aðeins margfalda fögru ljósin. Fyrir utan kjarna þess eru þessi ljós sem hreinsiefni geimsins. Í fíngerða heiminum skapa slík velvildargeislun allsráðandi bros og stuðlar að almennri gleði. Því staðfestu sjálfan þig með góðu og hugsaðu svo að þú þurfir ekki að skammast þín fyrir neitt. Ekki líta á þessi orð sem eitthvað óraunhæft. Fíngerði heimurinn staðfestir það. Margir íbúar fíngerða heimsins sjá eftir því að enginn á jörðinni sagði þeim frá þessari augljósu útgeislum, sem ættu að vera fögur.

21. Margir vilja biðja um að fá kennslu í því hvernig þeir komast inn í fíngerða heiminn, en þeir vita ekki hvernig á að spyrja án þess að virðast fáránlegir. En látið þessi skrif dreifa sér um allan heim, að þau verði lesin, jafnvel í leynd. Hæðst að þeim á daginn en lesin á nóttunni. Hægt er að fyrirgefa þessar villur, því enginn hefur gefið þessu fólki einfaldar leiðbeiningar. Sumir hræddu þá, sumir svæfðu vitund sína, sumir leiddu þá

frá sannleikanum, en enginn gaf þeim til kynna fallegu umskiptin upp á hátind tilverunnar. Við skulum ekki ávíta, því undanfarið hefur verið sérstaklega mikið rugl í heiminum. Vissulega hefur staðreyndin um tilvist fíngerða heimsins styrkst nokkuð í vitundinni, en samt veit fólk ekki hvernig á að takast á við slíkar staðreyndir og hvernig á að sætta þær við venjur lífsins. Það reynir að þagga niður í því sem krefst athygli.

Þannig skulum við venja okkur við morgunstundina sem og kvöldið, við tilhugsunina um að fara inn í fallega heiminn. Látum það vera fagurt fyrir sjálfum okkur.

22. Raj–Agni–var kallað sá eldur sem þú kallar eldmód. Þetta er sannarlega fallegur og öflugur eldur, sem hreinsar allt umhverfi í kring. Uppbyggjandi hugsun er ræktuð við þennan eld. Hugsunin um stórhug vex í silfurlituðu ljósi elds Raj–Agni. Hjálp til þeirra nánustu flæðir frá sömu uppsprettu. Það er engin mörk, engin takmörk fyrir vængina sem geisla af Raj–Agni. Ekki halda að þessi eldur geti kviknað í illu hjarta. Maður verður að þróa með sér getu til að kalla fram uppsprettu slíkra flutninga. Fyrst verður maður að hafa fullvissu um að hjartað vilji veita miklu þjónustu. Þá ættu menn að ígrunda að dýrð verkanna er ekki hans eigin, heldur tilheyrir stigveldi ljóssins. Þá er hægt að lyfta sér upp með óendanleika Helgiveldisins og finna sig í hetjulegum verkum sem heimurinn þarfnast. Þannig, ekki fyrir sjálfan sig, heldur í hinni miklu þjónustu kviknar Raj–Agni. Skilið að eldheimurinn getur ekki staðist án þessa elds.

23. Margar tilraunir fara fram í flugi til háhæðanna. Kannski skilja rannsakendur djúpi tilveru sinnar, að í mikilli hæð geta þeir fundið

nauðsynlegar upplýsingar. En fyrir utan líkamleg tæki verða þeir að útvega sér andlega orku; aðeins þá munu slíkar tilraunir í raun gefa nýja hugmynd. Nauðsynlegt er að rannsakendur hæðar og dýptar hafi sálfræðilega þjálfun. Aðeins með slíkri samsetningu mun hin líkamlega hlið verksins einnig fá sérstaka þýðingu.

24. Þú ættir að láta fólk ákvarða sig sjálft. Maður getur bent á gagnlega stefnu, en sérhver þvingun gengur í bága við lögmálið. Umfram allt ætti maður ekki að kveikja eldana með valdi. Eldheiminn er aðeins hægt að ná með eigin hjarta. Enginn var nokkurn tímann leiddur með valdi inn í eldheimum. Fólk skilur oft ekki hvar mörk ofbeldis liggja. Sumir hafa tilhneigingu til að beita ofbeldi, aðrir leita ofbeldis – báðir vara gegn eðli eldsins.

25. Takið eftir þéttingu lofthjúpsins. Óvenjuleg eru þessi neðri þéttu lög. Jarðskorpan er sannarlega að deyja, svipt áhrifum velvildar. Maður verður að flýta sér með nýtt hreinsunarástand.

26. Maður getur fylgst með ólíku fólk, sem hægt er að aðgreina eftir eðli þeirra. Sumir hugsa ekki um framtíðina og uppfylla þar með ekki allan tilgang sinn með þessu jarðneska lífi. Aðrir leitast áfram með öllum sínum anda, því að jarðneskt líf er ekki endanlegt. Jafnvel þó þetta sé ekki mjög fágað, skynjar þetta fólk með hjartanu að allt er framundan. Hafið vinsamleg samskipti við þá síðarnefndu, þrátt fyrir villur þeirra, því þeir leitast inn í framtíðina og munu þannig þegar tilheyra sannleikanum. Þú veist að Agni býr í hjörtum þeirra sem elska framtíðina. Jafnvel þótt Agni þeirra sé ekki enn

birtur, þá eru möguleikar hans óþrjótandi. Horfið með samúð á það veika fólk sem veit ekki framtíðina. Og sannarlega verður ára þeirra ekki lýsandi, því hún verður svipt útgeislun Matería Lucida, ljósefninu. Margir hafa myndað með sér svo mikinn eigin heim að þeir geta ekki einu sinni birt ósjálfráða taugakerfið. Eins og illska hindrar hreyfingu eldefnisins, gerir takmörkuð hugsun hið dýrmæta efni gruggugt. Maður getur læknað þessa sjúkdóma með dáleiðslu.

27. Maður getur haft áhrif á plöntur, eins og sýnt hefur verið fram á, en maður verður að sýna mikla þolinmæði, því hver straumur andrúmslofts getur haft áhrif á flutning eldorku. En hver getur ímyndað sér að kosmísk efnafræði hafi ekki áhrif á lífveru mannsins! En það er rétt athugað að jafnvel blómailmur getur breyst undir þrýstingi kosmískra strauma. Ekki vera hissa að öll náttúran bregðist við því, sem maðurinn vill ekki taka eftir. Fínleiki meðvitundar fer fyrst og fremst eftir athygli á umhverfinu.

28. Salamöndrur, sem verurnar í neðri eldinum, geta ekki verið mjög lýsandi. Þegar Ég sýndi þér salamöndru vildi Ég gefa þér hugmynd um skepnurnar í elddjúpinu. Ég hef þegar sýnt þér neðanjarðar- og djúphafsverurnar, en maður verður líka að þekkja magn eldsins. Maður getur skilið betur allan fjölbreytileika eldvera þegar ekki er aðeins litið á þá hæstu, heldur einnig þá lægstu.

29. Sannlega má gera aðgerð á miltanu. Líkamlega getur lífveran verið án þessum nokkurn tíma, en þetta er eingöngu líkamleg lausn. Hingað til hefur fólk ekki hugsað um afleiðingarnar fyrir fíngerða líkamann. Líffærið sem er

tengt fíngerða líkamanum verður að vernda verulega en ekki eyðileggja. Hið sama á sér stað við að fjarlægja botnlangan; maðurinn lifir ekki aðeins heldur þyngist jafnvel, en megingangverk sálarorkunnar verður óskipulagt.

Botnlanginn innbyrðir sálræna þætti matvælnanna. Einhver getur lifað jafnvel án slíkra þátta, en hvers vegna að svipta lífveruna slíkum hjálpartækjum?

Auðvitað sýna allar líkamlegar aðgerðir á hjartanu hversu langt læknar eru frá sálræna vandamálinu. Þess vegna er mjög nauðsynlegt að forðast allar líkamlegar aðgerðir, ef ekki er gætt að skilyrðum fíngerða líkamans.

Óhjákvæmilegri aðgerð ætti að fylgja samsvarandi tillögu, til þess að hlutar fíngerða líkamans geti aðlagast viðeigandi stöðu. Maður ætti að hafa andlegt samband við fíngerða líkamann. Ef hugsunin staðfestir eldlega sjálfsvörn verður forðast margs konar slæmar afleiðingar. Slík sjálfsvörn er sérstaklega nauðsynleg gegn öllum sýkingum. Ef hægt væri að stinga upp á nauðsynlegum ferlum meðan á aðgerð stendur, myndi hjálp fíngerða líkamans stuðla verulega að tilætluðum árangri. Slíkar sefjanir geta stjórnað öllum aðgerðum lífverunnar, en án þessarar aðstoðar er leiðinlegt að sjá hvernig fíngerður líkami er limlestur.

Skurðlæknir til forna í Kína lét fyrir aðgerð á sjúklingum sínum fíngerða líkamann yfirgefa efnislega líkamann og síðan með sefjun útskýrði hann nýja aðlögun líffærisins. Því á ekki aðeins að taka tillit til líkamlegra aðstæðna.

30. Sumir kunna að hugsa – hversu auðvelt það er fyrir drottnanna, þegar þeir hafa farið út fyrir mörk jarðneskra byrða! En hver sem segir þetta veit ekki umfang veruleikans. Nákvæmlega eins og það er á jörðinni, svo er líka á himnum. Jarðnesku byrðarnar hverfa en óviðjafnanlegar kosmískar áhyggjur

taka sæti þeirra. Sannarlega, ef það er erfitt á jörðinni, þá er það miklu erfiðara á himnum. Við skulum ekki telja augnablikin þegar við erum í sjöunda himni, Devachan, þegar blekking kann að leynd vinnu morgundagsins. En í verkum ringulreiðar getur það ekki verið auðvelt. Þú þjáist af svartnætti og ringulreið. Í öllum bústöðum er það jafn erfitt frá mörgum hliðum myrkurs og sömu ringulreið. En sem betur fer fyrir þig, þá finnur þú aðeins fyrir óreiðunni og sérð ekki grugguga hreyfingu hennar. Það er sannarlega erfitt fyrir fólk vegna vanþekkingar þeirra og þjónustunnar við myrkraröflin. En það er erfiðara þegar maður sér hreyfingar fjöldans í efninu breytast í ringulreið. Þegar eyðandi jarðeldurinn reynir ótímabært að rjúfa jarðskorpuna, eða þegar lög eiturofttegunda fylla geiminn, fara erfiðleikarnir fram úr öllu jarðnesku ímyndunarafli. Ekki byrðar, heldur einungis samanburður hjálpar núna til að tala um erfiðleikana. Því að hinir fávísu halda að sálmar og hörpur séu hlutir himneskra ábúenda. Slíkri villu verður að eyða. Hvergi eru vísbendingar um að það sé aðeins erfitt á jörðinni; til samanburðar verður að segjast – ef maður er pirraður á djöflum þá er Erkienglinum ógnað af Satan sjálfum. Þannig verður maður að skilja athafnir og eilífa baráttu við ringulreiðina. Maður verður að átta sig á því sem eina leiðinni og vaxa til að elska hana sem merki um traust Skaparans.

31. Maður verður að venjast því að öll skilaboð frá Okkur eru eitthvað ómissandi. En þetta eina orð eða einn stafur í stafrófinu, en ef það er sent, þýðir að það er nauðsynlegt. Fólk sjálf segir oft skipun í einu orði tengir það oft við eitthvað varanlegt. Því er hægt að senda aðeins eitt bréf frá Varðturninum.

32. Hvirfilvindurinn verður ekki til, þar sem hann öskrar þegar. Eldingar eru skynjaðar of Okkur þegar þær hafa myndað spennu. Þannig finnum Við fyrir myndun hvirfilvinda. Leyfðu þeim að fara fram hjá þeim sem ekki ættu að taka eftir þeim. Látum örlögin ganga eins og neðanjarðarstrauma, en öll lík dæmi fari ekki hjá án afleiðinga. Látum hið ætlaða hafa sinn gang.

33. Maður verður að læra hvernig á að hvetja andlegt fólk. Sannarlega nær það hetjudáðum, ekki af hvatningu, en engu að síður þarf það að vernda andlega stefnu sína. Sérhver leiðtogi verður að þekkja, ekki aðeins vald gagnrýni, heldur verður hann einnig að skilja vel gagn hvatningar. Hið síðarnefnda er erfiðara, en þvílíkur ávinningur er fenginn þegar leiðtogi veit hvað hver og einn þarf til að lóttus hans blómstri. Það geta verið margar fórnirnar, en gagnleg spenna þeirra mun ekki móta hæsta orkustig ef öflin í kring eru fjandsamleg. Þess vegna verður að styrkja hjartað í þeirri viðleitni að skilja það besta.

34. Móðir talaði stundum við son sinn um merkingu hæstu sælu og um eilífa tengingu við hærri öfl. Dag einn fylgdist drengurinn mjög gaumgæfilega með litlum fugli á gluggasýllunni og hvíslaði að móður sinni- „Hann fylgist líka með mér svo ég segi ekki eitthvað slæmt! Þannig má hefja hugsunina um hina miklu tengingu.

35. Það er engin ástæða fyrir fræðimann að halda að útstreymið frá fingurgómunum sé aðeins eitrað. Það veltur algjörlega á andlega ástandinu. Ógæfa taugaveiklaðs áhorfanda mun auðvitað gefa eitruð set ef hann tekur ekki eftir andlegu ástandi líkama síns. Hæfni til að greina mismun á

taugasjúkdómum mun gefa vísindamönnum óviðjafnanlegan möguleika. Því jafnvel er fosfórmyndun fingurgómanna mismunandi. Og sérhver geislun er byggð á efnafræði.

36. Eftir nýjar hörmungar mun mannkynið ganga inn á leið samvinnu. En maður getur ímyndað sér hvað tveir fjandsamlegir nágrannar verða að ganga í gegnum til að hugsa um gagnkvæman ávinning. Kúgun annars hefur verið gleði hins. Það þýðir að þeir verða báðir að þjást. Tæki myrku aflanna munu hjálpa sérstaklega þeim sviksömu að vernda sig. Birting réttvísinnar er mjög erfið ef ekki er tekið tillit til hvatann að baki.

37. Næturbirtingar hafa tvenns konar merkingu. Í fyrsta lagi hefur það sýnt að hve miklu leyti hugsanir eru uppfylltar í fíngerða heiminum ef vitundin hefur vaxið. Þannig olli hugsun um uppstig strax vexti fíngerða líkamans. En þetta er ekki gagnlegt fyrir líkamann; því voru sterk viðbrögð nauðsynleg til að stilla fíngerða líkamann. Slík athöfn er sjaldgæf og slík birtingarmynd fíngerða líkamans er einnig sjaldgæf, þess vegna ætti að skrá hana. Það sýnir hvernig hugsanir verða að veruleika í fíngerða heiminum. Hugsunarsköpun fíngerða heimsins er erfitt að skilja í jarðnesku ástandi, en viss þroska leyfir skynjun og jafnvel tilfærslu inn í líkamlegan heila fíngerðar vitundar. Við slíka endurstillingu verður að snerta ákveðnar orkustöðvar og slíkt nudd samræmir aftur líkamana tvö.

Að lokum getur maður fylgst með mörgum mikilvægum birtingarmyndum. Auðvitað, við endurkomu fíngerða líkamans á sér stað ákveðið andvarp. Samkvæmt því stigi sýnir það hraða endurkomu fíngerða líkamans. Sterk

útöndun bendir til þess að flugið hafi verið í flýti en slíkur hraði ber venjulega þreytu með sér.

Þú fylgdist líka rétt með afleiðingum gagnlegra strauma. En jafnvel slíkar athuganir eru aðeins aðgengilegar fagaðri vitund. Maður getur fært fram nokkrar skýringar á því að forðast að taka eftir hærri straumnum, en þróuð vitund í slíku tilfalli mun senda þakklæti sitt út í geiminn. Sannarlega mikil áhrif er sérhver tjáning þakklætis! Fólk verður að meðtaka þetta lögmál sem lifandi tengingu við hærri heimana.

38. Sérhver skilaboð verða ekki aðeins að vera velviljuð heldur einnig aðlaðandi. Maður getur tekið eftir því að margt ungt fólk fetar ekki í fótspor feðra sinna og mæðra. Burtséð frá karmískum ástæðum má taka eftir óaðlaðandi aðgerðum hinna eldri. Það sama má sjá varðandi trúarbrögð. Trúarbrögð, sem tengsl við hærri heiminn, verða fyrst og fremst að vera aðlaðandi. Ótti er ekki aðlaðandi, ofbeldi er fráhrindandi, en skýr skilningur á hærri heiminum hlýtur að vera aðlaðandi. Maður getur glaðst yfir öllu hinu hæsta. Jafnvel veikburða hugarfarið mun ekki snúa frá hinu hæsta. Til að hylja þann Hæsta verður maður að fremja röð fráhrindandi athafnir. Sama hverjar þessar athafnir eru, eru þær í öllum tilvikum guðslast. Ef menn hafna því fegursta, þá eru þeir þjónar myrkursins. Svárið felst hvorki í kenningum né í táknum – það má fella fallegasta táknið. Hvernig á að ná til þeirra sem tæla börnin frá bústað Guðs? Tælarar og fangarar eru þeir sem vanvirða bænina til hins hæsta. Hefur það einhvern tímann verið sagt að maður megi aðeins tala við föður sinn og móður með þeirra eigin orðum? Svo er líka í bæninni til hins hæsta – hver getur þvingað tilbeiðslu hjarta síns ókunnum

hugtökum? Sá sem semur bænir, sálma og lög, syngur af eigin hjarta. Ekki er hægt að koma í veg fyrir að andinn svífi um á eigin vængjum. Hvert og hvernig mun sá vænglaus fljúga? Og mun ekki sá sem brýtur jafnvel minnstu fjöður bera ábyrgð? Ef lag er þörf er það hjartans söngur og í þessu lagi mun öll sköpun óma. Sérhver hlutur mun taka þátt í að heiðra hinum hæsta. Sá sem hjálpar náunga sínum að búa til enn meira aðlaðandi lof verður skapari hins góða. Engin kennistetning getur bannað að tala við þann hæsta. Því fagurlega sem það er gert, því nærri er nálgunin. En ef þörf er á aðstoð nægir það að tjá sig með – „hjálp“. En jafnvel fyrir svo einfalt orð er aðdráttarafi þörf.

Strangtrúarmennirnir, sem þú hefur heyrt svo mikið um, eru einmitt án slíks aðdráttarafis. Hve miklu myrkri og fráhrindingu hafa þeir sáð! Getur verið til tungumál þar sem maður getur ekki beðið? Bæn andans kemur fram á öllum tungumálum, sömuleiðis getur hjartað sungið á sínu eigin tungumáli, aðeins ef aðdráttarafi ómar.

39. Auðvitað heyrir þú fólk kvarta yfir gagnsleysi bænarinnar. Þeir segja: „Hvers vegna einsetumenn og klaustur, þegar heimurinn sekkur í ófarir? En enginn vill hugsa til þess, í hvað heimurinn myndi breytast án bænarinnar. Þess vegna ætti allt last gegn verkum andans að hætta. Hvaðan kemur tilfinningin um tengsl við hið hæsta, ef ekki frá bæninni? Látum hina fordæmdu minnast, – hafa hjörtu þeirra ekki titrað þegar þeir hafa fundið fyrir gleði? Tjáning andans færir möguleikann nærri. Sannlega ætti maður að gæta brúarinnar til hæsta heims.

40. Auk þess að fá orku að láni, eru merki um fjarveru og svima eldleg viðbrögð. Sömuleiðis eru faraldur taugakvilla og það sem sýnist vera gigt ekkert annað en athafnir eldheitra orkustöðva undir þrýstingi hins staðbundna elds. Ekki fljótlega mun fólk samþykkja að rannsaka slíkan faraldur undir merkjum elds. Fólki finnst venjulega gaman að kryfja sundur, en samræmi er þeim erfitt. Samt er kominn tími til að gefa gaum að hverjum sjúkdómi sem getur smitað. Maður verður að gera sér grein fyrir orsökinni sem skapar líkamlega sársauka, en hverfur undir áhrifum sefjunnar. Hvers vegna eru líkamlegar tilfinningar háðar sálrænum áhrifum? Við munum komast að þeirri niðurstöðu að einn þátturinn er ákvarðandi – eldurinn, sem kemst í gegnum bæði sálræna og líkamlega lénið. Jafnvel heilahimnubólga víkur fyrir sefjun. Þessi að því er virðist ólæknandi áföll hörfa undan krafti eldsins. Auðvitað er sefjun fyrst og fremst eldheit einbeiting. Maður sem veldur svona eldheitum viðbrögðum kallar þannig fram spennu veiklaða líffæra. Þess vegna verður kraftur dáleiðandi sefjunnar að þróast mjög en verður að vera undir stjórn. Eitthvað svipað og stjórn á egypsku prestunum, sem höfðu rétt til að nota dáleiðslu, en urðu að gera fulla grein fyrir aðgerðum sínum í musterissöfnum.

41. Sum börn hafa þann vana að brjóta hluti í leikjum. Stundum getur venjulegur diskur brotnað en stundum með sömu hreyfingu getur dýrmætur bolli eyðilagst. Þess vegna verður maður að beina hugsun sinni að því mikilvægasta og forðast allar lítilsverða athafnir. Ætlunin að valda, jafnvel litlum skaða er þegar glæpsamleg. Eins og er, þegar við nálgumst afgerandi

atburði, er enginn tími til að vera upptekinn af léttvægum hlutum. Maður verður að hafa í huga að afgerandi tíminn er í nánd.

42. Að snúa sér að framtíðinni er alls ekki auðvelt. Það hljómar einfalt – að yfirgefa fortíðina og horfa til framtíðar. Það er bæði einfalt og fallegt, en hvernig eigum við að kveikja elda fortíðarinnar og hvar munum við finna eldana til að lýsa upp framtíðina? Að öðlast andann mun hvetja til að finna þessi mörk og ráðstafanir. En hvernig á að kreista hetjuverkið inn í daglegt líf? Sem betur fer er hvert hjarta þegar tilbúið fyrir árangur. Á öllum tímum hefur íbúum verið skipt í landnámsmenn og hirðingja. Hirðingarnir hreyfðust af krafti leitarinnar að afrekum, þeir áttu engan stað. En í framtíðinni fundu þeir styrk árangursins. Slík leit hjartans býr í hverju mannlífi. Í ástæðum hetjulegra afreka er að finna þetta göfuga eirðarleysi, sem leiðir inn í framtíðina. Aðeins þannig getur maður flúið snörur fortíðarinnar. Ég hef þegar sagt þér að maður ætti að forðast endurminningar í fíngerða heiminum. Þær eru eins og fjötrar! Jafnvel hér verður maður að venjast því að leitast inn í framtíðina. Það er ekki þar með sagt að maður eigi ekki að þekkja fortíðina; einmitt þekkingin er blessun. En maður má ekki festast í ryki feðranna. Þannig að án þess að gleyma, án takmarkana, skulum við fara í átt að nýju heiminum. Vitundarfrelsið fæðir hetjur. Agi andans staðfestir vitneskjuna og aðeins fáfróðir skilja framtíðina sem nýtt rúm. Best er að ímynda sér hreyfingu og flug.

43. Við kunnum að gleðjast yfir umskiptum inn í hærri heiminn og umskipti hluta í skapandi list tákna einnig slíkt skref. Jafnvel slíkri eyðileggingu er þannig snúið til hagsbóta. Það er til píslarvottur manna, dýra og plantna, og

einnig píslarvætti hlutanna. Stytting píslarvættisleiðar er augljós alls staðar. Maður getur séð þessar hliðstæður í öllum ríkjum náttúrunnar. Leið píslarvættis, bæði líkamleg og andleg, er sú stysta. Píslarvætti eru kallað eldbrúin. En meðan á bardaga stendur verður maður að nýta alla möguleika. Þannig sérðu bæði smáar og miklar aðstæður.

44. Ég beini þér inn í framtíðina, einnig af líkamlegum ástæðum. Ekki má gleyma því að í fíngerða heiminum getur maður ekki aðeins skynjað hita heldur líka kulda. Venjulega eru báðar þessar skynjanir óþarfar, en þær stafa af því að jarðneskar agnir, sem enn hafa ekki lifað, koma yfir. Stefna inn í framtíðina er besta frelsunin frá jarðneskum hýðum. Þannig getur maður enn og aftur sannfærst um að hugsunin ber með sér líkamlegar afleiðingar. Auðvitað, í fíngerða heiminum er nauðsynlegt að losna við jarðneska tilfinningu. Ef þær finnast, þá þýðir það að sumar jarðneskar agnir hindra hækkunina. Fíngerði heimurinn, þegar hann er í samræmi, gefur ekki jarðneska tilfinningu. Einfaldlega sagt, íbúar þess missa ekki orku sína með slíkum skynjunum, sem í jarðnesku ástandi veldur mikilli byrði. Maður getur undirbúið vitundina fyrir frelsun frá alls konar óþarfa jarðneskum fylgjum. Því jafnvel á jörðinni, við ákveðnar upprifjanir, hrópa fólk: „Ég er með blússandi hita! – Kuldi stingur í hjarta mitt!“ En þótt hugsun á jörðinni geti valdið skynrænum líkamlegum viðbrögðum, og svo er einnig í fíngerða heiminum í töluvert meira mæli. Aðeins framtíðin getur frelsað mann undan tilfinningabyrði. Og það er ekki of erfitt að venja sig við að hugsa um framtíðina, ef viðleitin til hins hæsta er þegar samlöguð. Staðfestið þannig í öllum athöfnum gagnsemi skilnings á framtíðinni. Margar minningar,

eftirsjár, afbrot og óþarfi liðinnar tíðar hindra aðlögun að segulmagni framtíðarinnar. Segulmagn framtíðarinnar er mikið hreyfanlegt afl og það verður að skilja það sem algeran veruleika.

45. Í raun er hringrás Vatnsberans nú þegar virk og lifir samhliða lokum Fiskamerkisins. Venjulega er upphaf og endir hringrása mjög samþætt, og þannig er staðfest samhljómur raunverulegs þróunarferlis. Ef skörp mörk væru milli slíkra upprunabátta myndu eyðilegging og stórslys eiga sér stað. Þannig hefur Vatnsberinn þegar fært fram verulega vitundarbreytingu; en skyndiaukning myndi leiða til eyðandi byltinga þar sem uppbygging er nauðsynleg. Jafnvel óundirbúið auga getur maður tekið eftir öðrum áhrifum Fiskanna og Vatnsberans. En mannkyninu, sem alls ekki hefur tileinkað sér það í vitund sinni, má ekki leyfa að fara í uppreisn.

46. Jarðneski heimurinn er í eðli sínu mótstæður við fíngerða heiminn, því hvert óskipulegt ástand ógnar fíngerðri uppbyggingu. Sami munur er á fíngerða og eldheimi, því svið hins fyrrnefnda eru ekki í eðli eldsins. Þess vegna fær hver eldheit hugsun andstöðu frá bæði fíngerða og jarðneska heiminum. En maður getur sigrað þetta ástand aðeins með brennandi spennu, því eldur andans er nauðsynlegur til að eyða óreiðu og umbreytingu hans. Eldi er ekki beint þangað þar sem rökhyggjan reynir að rífast við óreiðuna. Eldur hjartans kemst í gegnum óreiðu og umbreytir því í gagnlegt efni. Rannsóknarstofa hjartans er öflug og hugsunina sjálfa verður að hreinsa með eldi.

47. Á mismunandi hátt var bent á beitingu sálarorku í ýmsum kenningaskólum. Sumir lögðu til að þenja orkuna stöðugt á meðan aðrir vildu trufla þennan straum með því að bæla orkuna niður í aðgerðarleysi. Aðferðirnar tvær eru í eðli sínu ekki frábrugðnar hvor annarri, ef vitundin er þróuð. Í upphöfnu ástandi fær orkan stöðugar hvatir og þegar hún virðist vera óvirk er hún aðeins á kafi í dýpt vitundarinnar. Slíkar andstæður koma fram við innri einbeitingu. Sumir telja að það sé nauðsynlegt að þylja ákveðin orð, aðrir flytja þessa andlegu aðgerð beint inn í hjartsláttinn. Tvær leiðir eru jafn gagnlegar ef andinn er þegar upphafinn. Meðan andinn hækkar verður maður að viðhalda jafnri hjartahlýju. Maður verður að forðast áföll sem eru óþörf og skaðleg. Maður verður sannfærður um að hjartað getur verið í stöðugri þjónustu við Helgiveldið. Með því missir hjartað ekki viðbrögð sín við öllum daglegum spurningum. Slíkar andstæður breyta ekki takti hjartans. Ég vek athygli á hversdagslegum aðstæðum vegna þess að leiðtogi verður að takast á við allar leiðir lífsins.

48. Sumir kunna að spyrja hvers vegna Ég tali um leiðtoga en ekki stjórnanda. Munurinn á þeim er gríðarlegur. Hugmyndin um stjórnanda gerir ráð fyrir nútíðinni og úrskurði um eitthvað sem þegar er til staðar, en leiðtoginn birtir framtíðina í mikilvægi orðsins. Hann hefur ekki fengið neitt sem þegar er byggt; hann leiðir og hver athöfn hans knýr fram á við. Stjórnandinn veit um það sem þegar er byggt og unnið, en leiðtoginn stendur frammi fyrir engu sem er þegar staðfest og verður að koma fólkinu á fjall fullkornunarinnar. Ef byrði stjórnandans er mikil, þá er ábyrgð leiðtogans enn meiri og því staðfesta hin hæstu öfl altarið sitt þar, þar sem merki eru

um slíka leiðsögn. Einmitt leiðtoginn verður að gera greinarmun á hræsni og einlægni. Birtingarmynd dyggða hjartans er mjög frábrugðin nauðungarþjónkun. Leiðtoginn hefur vald til að greina þessa eiginleika.

Margir hafa lesið hvernig Davíð þráspurði hæstu öflin. Hann notaði þessa heimild til að forðast óþarfa villur. Það eru mörg slík dæmi í sögu mismunandi þjóða. Allir vita um þau. Það er ekki nauðsynlegt að kafa ofan í fornöld; þessi merki um samfélag og mikla þjónustu eru augljós í síðustu atburðum. En við vitum líka að fyrir samskipti við við hærra þarf hreint hjarta. Ekkert óhreint getur verið í í þeim samskiptum, þess vegna verður tákn leiðtogans að vera merki um hreinleika hjartans. Ekki aðeins í athöfnum heldur í hugsunum ber leiðtoginn velferð fólks fyrir brjósti. Hann veit að honum er falið að koma með fullan kaleik. Hann villist ekki af leið sinni í gagnslausu flakki. Hann mun ekki spilla úr traustum kaleiknum. Þannig er hugtakið leiðtogi merki um framtíðina.

49. Gagnlegum lestri fylgir neisti ljómunnar. Hjartað getur ekki þagað yfir gleði andans. Eftir því sem þeirra er þörf, því mismunandi eru merkingarnar.

50. Mundu að hve miklu leyti fólk þarfnast hugmyndarinnar um leiðtoga. Það vill hafa einhvern sem hefur milligöngu við þess hæsta. Þeir skilja hversu ómögulegt það er að finna leiðina án þessa hlekks, en fólk veit að leiðtoginn kemur. Ekkert getur nokkru sinni hindrað leiðtoga, ef honum er ekki haldið aftur af jarðneskum birtingu, sem ákvarða skjól hans. Ekki er hægt að stöðva hreina viðleitni leiðtoga fyrir ætlaðan tíma.

51. Þegar er vitað að hryllingsskjálfti veldur samdrætti í taugum húðarinnar í hnakkanum. En fólk gleymir því að taugaefni hryggjarins sendir eins konar ör til að endurheimta ruglaða meðvitund. Maður gæti haldið að skjálftinn aftan á höfðinu sé tjáning skelfingar, en það er það aðeins verndarör.

52. Það eru margir krampar á jörðinni. Eldgosabeltið er að breytast töluvert. Ef sólblettir hafa áhrif á jarðnesk efni, hafa ekki síður eitruðar lofttegundir áhrif vegna jarðneskra áfalla. Fólk fylgist ekki nægilega vel með áhrifum jarðskjálfta á vitund manna. Ekki er vitundin aðeins skjálfandi nærri miðju jarðskjálfta, heldur geisla einnig þessi áhrif út í andrúmsloftið sem öflug eitrun. Aðeins fáfróði getur sagt – „hvað hef ég að gera með lofttegundirnar í Chile eða í Síberíu? Fáfræðin vill ekki hugsa á heimsmælikvarða, en allir sem þegar hugsa um eldheiminn skilja mikilvægi neðanjarðar gastegunda og geisla að ofan.

53. Óvinnandi brynja getur verið úr málmi eða úr silki, en besta brynjan er sú eldheita. Getur leiðtoginn haldið vígða leið án eldheitrar brynjunnar? Með hvaða öðrum hætti getur maður varist öllum örvum illgirni og hatursverðs? En margir leiðtogar, jafnvel í jarðneskri vitund, hafa fundið að þeir voru verndaðir af eldklæðum. Hægt er að skrifa heilar bækur um segulmagn hins verðandi leiðtoga. Það má benda á að hvorki ytra útlit, röddin né auðurinn, heldur eitthvað annað sannfærir fólk. Ég hef oftast en einu sinni talað um eld hjartans. Nákvæmlega þessi brynja er segull sem laðar að og verndar. Eins og sagt hefur verið: „Ég mun taka á móti öllum örvum í skjöldinn minn.“ En þennan skjöld verður að herða. Þessi skjöldur getur aðeins birst að ofan. En hve margar hugsanir og orðræður þarf að senda fyrirfram, til þess að þetta

samband verði stofnað og eldheit brynjan hert! Maður ætti ekki að tapa degi né stund til að gera sambandið lifandi og nærstætt. Í mistökum halda menn að vísindi útiloki hærri heiminn; það getur breytt jarðneskun heitum, en þríeini kjarninn er grunnurinn. Leiðtoginn veit hvar hann er. Kannski mun hann ekki tjá hið óútskýranlega orð, en hann mun finna það í hjarta sínu. Þetta orð mun hjálpa leiðtoganum að gleyma ekki algilda hugtakinu, aðeins það mun færa hina frábæru brynju.

54. Flammarion agaði hugsun sína að því að búa til fíngerðan líkama plánetu. Og vissulega er líkami plánetunnar búinn til af hugsun, en hugmyndin um plánetuna er ekki frá fíngerða heiminum heldur eldinum. Þegar eldlegt fræ hefur myndast getur hugsunin um fíngerða heiminn einnig verið gagnleg. Fjöldi logandi fræja þyrlast um geiminn. Fjöldi himinhnatta er að finna þegar í fíngerðum líkama. Sannarlega, er geimurinn ekki aðeins fullur, heldur yfirfullur. Þannig er eyðing heimanna, sem á sér stað á hverri sekúndu, aðeins raunveruleg kynslóð nýrra líkama sem taka á sig mynd. En það er rétt að skilja að þessi spírun krefst eldhugsunar. Leitaðu að eldheimi til að taka þátt í hærri sköpun. Það eru mistök að halda að það sé óaðgengilegt. Sérhver þróuð vitund ætti að leitast við sköpunargleði. Slík viðleitni er í sjálfu sér upphaf samvinnu. Þó að hugsun Flammarion geti ekki gefið fullkomlega niðurstöðu, þá er þessi hugsun mikil, göfug og verðskuldar gleði Okkar yfir henni. Hann leitaðist stöðugt að því að breikka skilninginn. Þannig urðu jafnvel villur hans að gagnsemi; að auki leyfði hann ekki huganum að visna og gat látið jörðina enn vera ung í anda. Í fíngerða heiminum, á meðan sumir fávísir reyna að hugsa um morð dreymir vísindamaðurinn um fallega sköpun.

55. Dæmi um hið gagnstæða er þegar hugurinn hefur misst mátt vegna skilningsleysis á fræðslunni –þá getur maður sagt: „Það er nóg að iðrast brota þinna, þú hefur haft nægan tíma til að víkka vitund þína, þú hefðir getað dáðst að himneskum heimunum og skilið hvaðan fræðslan kom; en í stað þess viltu bera með þér jarðneska iðrun þína. Hvað er fræðsla og speki aldanna fyrir þig, þegar hugsanir þínar, í stað þess að eflast hafa dregist saman í iðrun? Enginn hefur móðgað þig, en þú hefur móðgað sjálfan þig.“

Því fíngerði heimurinn er troðfullur af litlum hugsunum. Hver og einn getur séð eftir hve mikilli orku er sóað í deilur og gagnkvæmri lítilsvirðingu. En sé spurt að hve miklu leyti slíkar hugsanir í fíngerða heiminum séu efnafræðilega skaðlegar, þá er ekki hægt að segja annað en að litlar fjandsamlegar hugsanir skapi eittraðar lofttegundir. Maður má ekki hugsa um sjálfan sig, heldur að hve miklu leyti fólk getur skaðað hvert annað, jafnvel í fíngerða heiminum. En hver góð hugsun og viðleitni að því fegra hjálpar manni að þroskast hraðar.

56. Hugarviljinn er eini grunnur alls sem til er, þess vegna verður að rannsaka orku hugsunar svo vandlega.

57. Þú munt finna fólk sem segir – Burt með leiðtoga, í burtu með fræðara, í burtu með leiðbeinendur! Vertu viss um að þetta fólk er sníkjudýr sem nærast á óróa og rotnun. Ósannindi og kúgun liggja í eðli þessara sníkjudýra. Í leynum safna þeir auði og eru ekki ófúsir til að uppskera lúxus. Þannig ætti maður að greina alla þá sem eru smiðir í eðli sínu og þá sem eru eyðileggjandi. Þannig er rétt að vera með þeim sem þekkja gleði vinnunnar.

Þeir þekkja einnig leiðbeinendur og þeir virða fræðarann, því eðli þeirra beinist að samvinnu.

58. Sannarlega gerast kraftaverk og það er þess virði að lifa í meðvitund um kraftaverk. Mjög mörg sköpunin eru sundruð af hreinni afneitun og skammarlegri vitundarblindu.

59. Menntun í grunnskólum og framhaldsskólum verður að vera sú sama fyrir bæði kynin. Það er óheimilt að leggja á barnið einhverja sérgrein, þegar það er ekki enn hægt að skilgreina eigin hæfileika sína. Það er nóg að byrja í menntaskóla að kortleggja getu nemenda. Þannig er hægt að skipuleggja menntun barna sem geta ekki enn lýst eigin getu. Það er mjög mikilvægt að námsskrá skuli ekki vera mismunandi fyrir kynin tvö. Þetta eitt og sér mun útrýma mjög skaðlegu kynjaviðhorfi.

60. Að beina vitundinni inn í framtíðina er markmið sannrar menntunnar. Fáir virðast skilja að beina vitundinni inn í framtíðina er myndun leiðandi seguls. En það sem skiptir máli er að vitundinni skal beint að fullu inn í framtíðina. Margir virðast halda að þeir hugsi stundum um framtíðina og kafa síðan aftur inn í fortíðina. Ekki ætti að einangra hugsanir til framtíðar, en kjarninn í vitundinni ætti að vera í samræmi við lykil framtíðarinnar. Það er ómögulegt að neyða sig til slíkra umbreytinga. Maður getur aðeins náð því með því að elska framtíðina. En ekki elska margir framtíðina. Vinnugleði, í að fullkomna gæði vinnunnar, dregur manninn eðlilega inn í framtíðina. Skylda leiðtogans er að beina fólkinu inn í framtíðina.

61. Listina að hugsa verður að þróast í skólum. Sérhver list þarfnast æfinga. Sömuleiðis verður að efla hugsun með æfingu. En slík dýpkun ætti ekki að vera íþyngjandi né leiðinleg, þess vegna verður kennarinn í slíku efni að vera sannarlega upplýstur. Það má sjá að hræðilegustu hamfarirnar í mannkynssögunni eru sprotnar af vanhæfni til að hugsa. Það má finna fjölmörg dæmi þess að krampakennd hugsun og taumlausar tilfinningar hafa leitt heilar þjóðir í átt að hyldýpinu. Á hinn bóginn hefur leti í hugsun og hæglæti eyðilagt uppsafnaða möguleika. Leiðtoginn verður að sýna dæmi um stöðuga breikkun hugsunar til að nálgast framsýni. Auðvitað leiðir framsýni af samfélagi við Helgiveldi. En samfélagið sjálft krefst árvekni í hugsun og skýrrar viðleitni. Ekki á að skilja listina að hugsa sem dulræna einbeitingu. Það er ekkert dularfullt við listina að hugsa og fínpússa vitundina. Aðeins háleitir eiginleikar vitundarinnar munu staðfesta leið hugsandans. Og enginn mun segja að hugsuðurinn sé sérstakur. Hverju barni má beina að hugsun. Þess vegna verður maður að líta á listina að hugsa sem heilsu þjóðar.

62. Framgangur þróunarinnar verður að vera kynntur með aðlaðandi hætti í skólum. Föðurland er afleiðing heimsþróunar og verður að skipa fullkomlega skilgreindan stað og merkingu. Allir hljóta að vita hið sanna gildi lands síns, en það má ekki vera tré sem vex í óbyggðum. Það verður að vinna með mörgum þjóðum. Trú á herra réttlæti mun einnig koma frá þekkingu á raunveruleikanum. Láttu þróunarferil heimsins finna skýra túlkun. Þess verður að gæta að þessar miklu leiðir þjóða raskist ekki vegna fáfræði.

63. Sérhver sameining getur aðeins átt sér stað í samvinnu. Að viðurkenna aðeins þátt í landvinningum, kúgun og niðurlægingu þýðir að fyrr eða síðar

munu þessir hræðilegu skuggar breytast í eyðileggjandi skrímsli. Þess vegna getur ekkert ofbeldi komið inn í uppbyggingu bústaðarins. Maður finnur kannski kraft gleðinnar í samvinnu, en slík samvinna krefst hugarsköpunar. Hver dreifir kröftunum til afkastamikilla verka? Aðeins sá sem er fær um að sjá fyrir gagnlegt samstarf. Hann verður að vita hvernig á að ímynda sér slíkt sameiginlegt starf, en eins og þú veist verður að rækta ímyndunarafl.

Verkefni hvers skóla er opnun á vel grundað ímyndunarafl.

64. Það er rétt athugað að flæði miðla er vélrænt við astralheiminn og takmarkað sem slíkt, miðilinn er ekki varin gegn utanaðkomandi ágangi. Það er líka rétt að skilja að kraftar myrkursins beita allri hugvitssemi sinni til að vera áfram á jarðneskum sviðum.

65. Maður getur tekið eftir tilfinningu um fjarveru jafnvel á daginn. Maður ætti að fylgjast mjög vel með þessu ástandi. Það sýnir að fíngerði líkaminn er að hluta til farinn til fjarlægra starfa. Maður finnur fyrir svima og spennu í Brahmarandra, höfuðorkustöðinni. Þetta stafar af því að fíngerði líkaminn er til staðar að hluta vegna sérstaks þrýstings frá eldfræinu. Maður ætti ekki að reyna á sig í þessu ástandi. Það er gagnlegt að sitja rólegur með lokuð augu. Maður getur líka sent andlega strauma til fíngerða líkamans sem er að verki. Enn fremur ættu menn ekki að íþyngja landafræði né fjarlægð, heldur senda hljóðlát boð til erfiðis fíngerða líkamans. Maður má ekki þreyta sig þegar svo margir straumar eru spenntir. Þungir straumar eru ekki aðeins þreytandi heldur geta styrktar sendingar til starfa verið byrði. Högg á áruna geta verið af ýmsum ástæðum. Ekki til einskis huldu fornu prestarnir hjartað með vinstri

hendinni – eins og með eldingarsprotu – því fingurnir hrinda höggnum sterklega frá sér.

66. Maður má ekki halda að hljóð fjarlægri heima sé eitthvað sem erfitt er að ímynda sér. Í fyrsta lagi munu þeir óma, vegna þess að straumurinn skapar titring. Maður ætti að venja sig við svona hljóð. Maður getur skilið að svokölluð tónlist sviðanna jaðrar tiltölulega nærri við hljóð hinna fjarlægari heima. Í öllum tilvikum, er sérhver tónlist sviðanna nú þegar tengsl milli heimanna, því þessi titringur nær óbreyttur til fjarlægustu plánetna.

67. Maður verður að taka eftir uppruna ýmissa faraldra. Birting þessa eða hins faraldursins endurspeglast í almennum vitundaröflum. Eitrunin kemst dýpra en maður gæti haldið og endurnýjar og skapar nýjar örverur. Líkamlegir og andlegir faraldrar eru mjög skaðlegir. Hrörnun fjölskyldna á uppruna úr slíkum endurnýjuðum örverum.

68. Ekki borða of mikið, með öðrum orðum vera varfærinn í mat. Sjúkdómar geta sérstaklega þróast þegar birtingarmyndir erfiðra strauma eru til staðar. Maður getur líka fylgst með sjúkdómum plantna og dýra og tekið eftir að lækning þeirra getur orðið erfið. Þannig ættu ekki aðeins sjúkdómar manna heldur sjúkdómar alls heimsins að vekja athygli vísindamanna.

69. Ákveðin skordýr og skriðdýr velja að hverfa, aðeins til að geta bitið og sleppt eitri sínu. Að sama skapi eru þjónar myrkursins tilbúnir fyrir óbærilegustu afleiðingarnar, ef þær aðeins geta skapað eittraða illsku. Maður verður að vera vel á verði gagnvart þessum illvirkjum, sem oft hlífa ekki einu

sinni sjálfum sér til illra verka. Mörg dæmi geta birst um framkvæmdina, samt sem áður er ætlaður illvilji hinna myrku oft ekki hagstæð fyrir illvirkjann sjálfan. Aðferðir hinna myrku verða að afhjúpa. Sem dæmi, finnast stundum nærri ákveðnum stöðum lík manna eða dýra. Hinir myrku vita að rotnun er nauðsynlegt aðdráttarafl krafta neðri sviða og þeir skipuleggja snilldarlega slíkar orkumiðjur ringulreiðar og rotnunnar. Af þessum sökum hef Ég lengi ráðlagt að hafa ekki niðurbrotið kjöti og rotnandi plöntur inn í húsum né staðnað vatn. Fólk tekur sjaldan eftir slíkum hættum, sem eru staðfestar jafnvel af nútíma læknum okkar.

70. Maðurinn verður alltaf að vera á þröskuldi framtíðarinnar. Maðurinn er nýr á hverri stundu. Maðurinn getur ekki staðfest sig á fortíðinni, því hún er ekki lengur til. Maðurinn getur þekkt fortíðina, en vei honum ef hann vill beita aðferðum fortíðarinnar. Fortíðin er ósamrýmanleg framtíðinni. Viska til að átta sig á nýjum samsetningum sameinar fortíð og framtíð. Það þarf hugrekki og staðfestu til að skilja að hvert augnablik endurnýjar heimana, en af þeirri uppsprettu fæðist óþrjótandi kraftur. Vitringaráð kann að koma saman, en sá sem er gamall í anda, sem hefur snúið andliti sínu til fortíðar, kemst ekki þangað inn. Ljós framtíðarinnar er ljós Helgiveldisins.

71. Mútur verða að uppræta með öllum ráðum en maður getur ekki reitt sig á refsiaðgerðir. Þær hjálpa lítið. Í kennslustundum í siðfræði í skólum verður að staðfesta þá hugsun að mútur samræmist ekki reisu mannsins. Menn ættu að fylgjast mjög vel með því hvort slík einkenni spillingar birtist. Næst mútupægni að skömm er ófullnægjandi skylda. En þessi glæpur kemur fram svo snemma að maður getur aðeins unnið gegn honum með því að byrja í

barnæsku. Látum börn venjast vinnu fullorðinna. Eigileikar vinnunnar munu skapa skilning á skyldu. Sérhver vanræksla, gleymska og undanskot má aðeins fordæma í eigin hjarta.

72. Sannarlega skapast hugrekki með órjúfanlegum tengslum við Helgiveldið. Hugrekki getur verið í fræinu og aldrei birst sem brynja ljóssins. En þegar vitund okkar er algjörlega flutt inn á lén þar sem enginn ótti og þunglyndi er til staðar, þá erum við ónæg fyrir hvers konar óhreinindum. Maður ætti að skilja hvar styrkur manns liggur og ætti að flýta sér þangað án undanskota. Þannig má treysta hugrekki.

73. Fólk gerir venjulega þau mistök að gera ráð fyrir, vegna takmarkana í vitund, að hlutur geti aðeins nýst á einn hátt. Þess vegna geta það ekki ímyndað sér að í fornöld hafi menn nýtti sér ýmsa krafta, en beitt þeim á margskonar hátt. Fólk gleymir líka að það sjálft eyðir mörgum hlutum þegar það flytur búferlum. Hinir vitru fræðarar gerðu einnig ráðstafanir til þess að leynd því sem ekki átti að koma í ljós fyrr en á fyrirætluðum tíma. Er hægt að gefa nýjar uppgötvanir fyrr en rétti tíminn er kominn? Undirstöður þeirra gætu brotnað með slíkum ótímabærum tilraunum. Tekur Helgiveldið ekki þátt í öllum uppgötvunum? Veistu ekki að mörgum uppgötvunum hefur verið eytt sem skaðlegum vegna ótímabærni þeirra? Leiðbeinandi hönd fylgist óþreytandi með straumum möguleikanna til þess góða.

74. Fyrir löngu var vitað að fólk kynnist persónulega eða í hugsun. Síðarnefnda staðfestingin er einnig gagnleg um þessar mundir.

75. Mikill hiti og eldur geisar og minnir okkur á að fyrir stríð og hræringar er eldur ríkjandi.

76. Sannarlega mun lúxus verða að yfirgefa hina nýju uppbyggilegu skipan, því meira, þar sem lúxus er hvorki í ætt við fegurð né þekkingu. En mörkin á lúxus er ógreinanleg. Það er ómögulegt að skilgreina þau með einum lögmáli. Maður verður að uppræta alla yfirborðsmennsku, sem er samferðamaður lúxus.

77. Til að örva skilning á fegurð í skólum, skulum kynna rannsókn á fegurð lífsins. Saga lista og vísinda mun koma inn í þetta efni, því það verður ekki aðeins að ná yfir eldri hugmyndir, heldur einnig vísbendingar um árangur samtímans. Leiðbeinandinn í þessu efni verður að vera sannarlega upplýstur til að forðast fordóma, sem hefur í sjálfu sér fræ fáfræðinnar.

78. Heimurinn er ráðgáta og mesta ráðgátan er óupplýsanleg. Á sama hátt er leyndardómur í hverri spennu. Fólk skynjar í hjarta sínu mörk þessa leyndardóms og er fært um að virða hann. Menn eiga ekki að skapa leyndardóma, en maður verður að virða leyndardóma. Í þessu felst réttlæting mannlegs persónuleika.

79. Maður getur varað við því að öll meðvituð snerting við öfl fíngerða heimsins getur verið hættuleg. Þegar verur þess heims leitar leiðbeininga frá jarðneskum íbúa eru fyrirætlanirnar vafasamar, því í fíngerða heiminum er auðvelt að finna háleitar kenningar.

80. Við þá sem ekki geta samþykkt hugmyndina um leiðtogann, segjum: Öll orð þín gera ráð fyrir forgangi um eitthvað eða einhvers. Þú tekur sjálfur ekki eftir því að allar fullyrðingar þínar eru byggðar á uppgötvun á einhverju sem einhver hefur komið á fót. Enginn maður kemst af án þess að vera kennt. Maður má ekki verða stoltur í eigin hjarta. Skilningur á stigveldi mun hjálpa við komu leiðtogans, sem í tengslum við þá hærri er ekki leiðtogi, heldur fylgjandi. Fólk, undir áhrifum fáfræði, reynir stundum að klippa á böndin, en hver sjómaður getur segja þér að möstrin eru skorin niður þegar frumöflin sigrannlegt afl. Sami sjómaður veit að án masturs og reipa er ferðin skelfileg. Þetta þýðir að óhjákvæmileika stigvelda gegnum alheiminn á að staðfesta með menntun.

81. Við mikil tímamóta verður óhjákvæmilega spenna. Leiðsögn og samhæfing atburða er gífurlega erfið vegna eitrunar í ákveðnum lögum lofthjúpsins. Sumir atburðir þroskast, eins og ávextir undir steikjandi geislum sólarinnar, en aðrir verða myglaðir, eins og geymdir hlutir í röku lofti. Mundu að maður getur ekki seinkað tímamótunum. Slíkt getur valdið kosmískum hörmungum. Allir verða að haga sér eftir getu sinni með hina miklu þjónustu í huga.

82. Eldneistar úr eldsteini minna okkur á neistaspennu. Á mikilvægum augnablikum bardaga getur högg valdið fjölda neista. Þeir sem eru nærri geta fundið betur en aðrir fyrir slíkum eldstraumum, þegar þeir eru dregnir inn í sjálfa bardagann. Þegar Ég ráðlegg þér að fara varlega, þýðir það að árásirnar eru öflugar eða bardaginn sjálfur veldur spennu. Árásirnar hafa fyrst og fremst áhrif á þróaðar orkustöðvar. Maður kemst ekki hjá slíkum áhrifum.

Hinir helgu þjáðust einmitt af slíkri spennu. En það erfiðasta hefur líka sína ánægjulegu möguleika. Einmitt, togstreita bardaga eða þjáningar af árásum þroska orkustöðvarnar betur en allt annað. Þess vegna fagna allir sem ganga í hinni miklu þjónustu slíkri spennu sem vængi ljóssins. Maður getur fundið fyrir því að efri hluti mænugangsins stynur nokkuð undan þrýstingi, en þetta er jarðneska byrðin, sem kallast byrði Atlas. Maður getur ráðlagt læknum að huga betur að orkustöðvunum og hjartanu.

83. Hver sem kallar náunga sinn til eldskírnar eru þegar þátttakandi í hinni miklu þjónustu. Hver sem tekur þátt í að bera kross sannleikans munu ekki veiklast. Hver sem hefur skilið þarfir heimsins hefur stýtt leið sína upp á við. Hver sem áttar sig á mikilvægi hjartans sem bústað Agni er þegar á hinni sönnu braut.

84. Munnleg skipun lifir þótt mannkynið hafi yfir að ráða þúsundum ritmála. Fyrir þessu eru þrjár ástæður. Í fyrsta lagi er ekki alltaf hægt að gefa skipun skriflega; í öðru lagi tekur fólk lítið eftir þegar það treystir á ritmálið; í þriðja lagi er birting hæstu sáttmála aldrei skráð – þess vegna hvísla varirnar frá hjarta til hjarta æðstu boðunina. Þessar hugleiðingar, þó þær séu einfaldar, krefjast móttöku, því ef einhver þekkir ekki helgiveldi mun hann ekki skilja heilagleika skipunarinnar. Það þarf margar leiðbeiningar um náttúrulögmálin til að skilja alla fegurð lögmáls aðdráttaraflsins sem er undirstaða stigveldis. Fávíst fólk skilur ekki að þrælahald býr í myrkri á meðan frelsi býr í ljósi helgiveldis.

85. Sannarlega mun áhrif andans vaxa. Guðleysi verður að uppræta. Staðreyndin er sú að það er betra að varðveita jafnvel brot af þekkingu Helgiveldis, jafnvel í hefðbundnum formum, en að vera kastað í hyldýpi óreiðu. Þegar fólk heyrði um ósnertanleika hins hæsta byrjaði það að hafna almennt öllu ósýnilegu. Þess vegna af Minni boðun, verður guðleysi, sem hefur náð hliðum augljósustu Satansdýrkunar, dæmt. Það er ekki lengur hægt að þola slíka þátttöku.

86. Margir glæpamenn munu snúa sér að vinnu samkvæmt leiðbeiningum. Rétt eins og drykkjuskap og annan ósóma er hægt að læknað með skipun viljans. Ekki má heldur gleyma því að margir glæpir eru framdir undir áhrifum andsetningu. Þess vegna þarf að lækna slíkt fólk en ekki refsa. Ákveðið, við slíkar meðferðir hefur aukið kerfisbundin vinna afgerandi þýðingu; fyrir andsetan er hvert verk hatursfullt. Þeir reyna að kasta manni í óreiðu, en kjarni vinnunnar er þegar mótbirting. Maður ætti ekki að vera áhyggjufullur af tilhugsuninni um hvaðan sterka sefjunin kemur. Þær eru margar og aðgreindar. Þegar stofnun um andlega orku verður stofnað mun það safna saman mörgum gagnlegum samstarfsmönnum. Það má ekki gleyma því að Stjörnuspekistofnun væri mjög gagnleg við sannprófun gagna. Ekki er langt síðan ríkisstjórnir voru skammaðar fyrir að veita himinhnöttunum athygli, sem og mannlegum krafti, en andleg orka hlýtur að vekja athygli upplýsts fólks.

87. Ekki að ástæðulausu muna menn eftir fornum spádómum um breytingar á himinfestingunni. Í raun mun ójafnvægi plánetunnar valda mörgum þreföldum birtingum. Nýr himneskur líkami getur ekki aðeins orðið sýnilegur,

heldur getur efnafræði himinhnattar breyst og auðvitað mun þetta hafa mjög mikil áhrif á íbúa jarðar. Meðan fólk er að njóta basaranna og kaupstefnanna eru ógnvænlegir atburðir í vændum. Þess vegna verður maður óumdeilanlega að ítreka lifandi siðfræði. Heilög siðfræði er breytt í heimskulegan sið og er orðinn prentaður merkimiði.

88. Vísindin um áhrif andrúmsloftsins verða að taka miklum breytingum. Maður getur tekið eftir í nútíma tækjum óútskýranlegan skjálfta sem virðist ekki vera í samræmi við aðrar vísbendingar. Slík ummerki um astralhvirfla hafa mjög mikil áhrif á jörðina. Að auki eru á þennan hátt staðfest samskipti við fíngerða heiminn. Spennu hins fíngerða heims getur verið svo mikið álag að ómur hennar hvetur jafnvel til birtingar efnis. Í fyrsta lagi endurspeglast slíkar öldur í eldmiðjum. Þú gætir sjálfur fylgst með því hvernig orkustöðvarnar gáfu vísbendingu um mikinn þrýsting þrátt fyrir svalt veður. Maður verður að bera þetta saman við viðbrögðin við fjarlægum atburðum, sem kalla einnig á titring sterkrar spennu. En astral hvirfilbylgjurnar sjást jafnvel minna en fjarskynjun. Vísindamenn eru ekki fúsir til að viðurkenna að í efnislegum sjónarmiðum sínum getur þáttur heimsins fyrir utan haft einhverja þýðingu. En áhrif slíkra hvirfla eru stundum næstum því jafn eldingu. Ég mun ekki leyndu þér að hafa þurft að beita sterkum kælistraumum til að vinna gegn viðbrögðum við slíkum hvirflum. Við stöndum vörð og erum tilbúin að senda geisla, en þrýstingur strauma fíngerða heimsins er fordæmalaus. Þeir berjast með myrkrinu og maður verður að hafa ímyndunarafl til að sjá fyrir sér stærð þessarar orrustu.

89. Leiðtoginn verður alltaf að vera á varðbergi, svo að enginn skynji frá honum depurð. En slíkri árvekni er aðeins hægt að ná þegar hollusta við stigveldi er til staðar, þegar sambandið er komið inn í hjartað. Úr slíkri uppsprettu kemur góðvildin sem opnar erfiðustu hliðin. Maður verður að hafa fyrir sér myndina af uppstiginu, til að finna í öllum tilvikum grundvöll fyrir vinarþeli. Maður verður að þekkja logandi sverð erkiengilsins til að þekkja mörk réttlætisins. Hver getur sagt til um hvenær öll góðvild þrýtur? Stigþeginn getur einn tekið á sig slíka ákvörðun.

90. Maður getur ekki skipað í ábyrgðarstöður fólk sem er biturt. Maður verður að gæta mjög að slíkum, því biturð er takmörkun. Auðvitað er hægt að lækna takmörkun, að vissu marki, eins og biturð. Hvorutveggja er hægt að laga með leiðbeiningum, en slík umbreyting krefst tíma. Hræðilegur skaði stafar af biturð. Það stimplar sig inn sem óyfírstíganleg hindrun í öllum athöfnum manns sem hefur fallið fyrir henni.

91. Í nálgun að eldheiminum verður maður að standast árás myrku aflanna með krafti andans. Maður sem stígur upp finnur miklu meira fyrir árás taumlausra frumafla. Hann verður, án þess að grípa til töfrabragða, að standast árás þeirra myrku með eigin anda. Þetta skref er nefnt í öllum kenningum undir mismunandi nöfnum. Maður verður að vera reiðubúinn til að mæta ýmsum kröftugum öflum, en maður ætti ekki að taka dæmi fávísra að reyna að flýja slík óhjákvæmileg kynni. Maður getur munað að umfram allt er kraftur andans til staðar. Maður þarf ekki annað en að sameina hann í gegnum hjarta sitt, með uppstiginu, til að verða ósæranlegur. Það má ekki hvarla að mannum að Helgiveldið hafi yfirgefið hann, en það verður að hafa

Í huga að á ákveðnu stigi er fyrst og fremst ráðlagt að nota sjálfstæðan styrkleika manns. Þannig ætti maður að horfast í augu við hverja árás af hugrekki, en ekki forðast það skelfilegasta. Mundu að hörfun sýnir bjargarleysi. Jafnvel yngstu nemar vita að við nauðsynlega breytingu á stöðu verður maður að snúa sér andspænis óvininum. Þetta er ekki galdur, heldur aðeins skilningur á krafti augntillitsins.

92. Hafa skal í huga að nýja festingin getur orðið sýnilegt. Fyrir allnokkru síðan nefndi Ég að nýr himnahnöttur nálgast, en ennþá er hann hulinn fyrir skoðun. Það má ekki gleyma því að orkan sem mannkynið geislar er nauðsynleg fyrir rétta hreyfingu plánetunnar. En þegar þessi orka mengast veikir hún verndarnet plánetunnar og veldur því ójafnvægi margra himinhnatta. Titringsbylgjur breytast og reikistjarnan missir hluta af sjálfsvörn sinni. Þannig er mannkynið sjálft meistari á eigin örlögum. En þegar það kemur eyðingartímabil, svokallaðs guðleysis, þá tvístrast massi orkunnar sem venjulega er sendur til hærri sviða og verður að efni fyrir brúna gasið.

93. Mannkynið vill ekki átta sig á krafti eigin geislunar. Það heldur ítrekað áfram að endurtaka líkingu sína við Guð, en skilur ekki einingu krafta allra heima. Myndun jafnvel veikrar sameiningarorku getur veitt jörðinni varnarbúnað.

94. Hjartað í fullri merkingu er bæði sendir og þéttir. Oft eru þessir ferlar svo sterkir að mannlegur styrkur getur ekki þolað spennuna. Úr fornöld hefur bænin komið um að leggja anda sinn í hendur guðs. Maður ætti að skilja

raunveruleika þessarar uppgjafar andans. Ef þú finnur fyrir óbærilegri angist hjartans skaltu flytja það andlega til Drottins. Þannig getur þú sameinað hjarta þitt með ótæmandi uppsprettunni – hinu helga stigveldi. Slíkar athafnir geta verið sérstaklega nauðsynlegar þegar spenna á allri plánetunni er mikil. Maður verður að vera undirbúinn fyrir fjölbreyttustu áhrifin, bæði kosmísk og mannleg. Fylgni hjartans við helgiveldi er samfelld athöfn, en um þessar mundir erum við að benda á sérstök tilvik þegar það verður nauðsynlegt að styrkja hjartað með birtingarmynd Helgiveldis í sérstökum skýrleika vitundarinnar. Margir munu ekki skilja hvernig maður getur styrkt hjartað með hugsun, því fyrir þá er hjartað aðeins líkamlegt líffæri. En hver sem hefur fundið fyrir straumum Okkar mun skilja merkingu þessara tengsla. Heimurinn býr við slíka spennu að tímabært er að minna á nauðsyn þess að vera reiðubúinn til slíks sambands. Eldheiminn verður að vekja upp með fullri vitund. Ef þörf krefur getur maður jafnvel ávarpað Drottin munnlega. Á öllum stigum helgiveldis er sama miðlun og samfélag. Og hversu tignarlegur er þessi stigi ómældrar hjálpar.

95. Taktur atburða er oft ekki skilin og með því á Ég ekki aðeins við mannkynið, heldur líka náttúruna. Skyndileg veðurfarsleg afbrigði vekja ekki athygli fólks, en slíkar uppreisnir geta leynilögreglan ekki stöðvað. Samt eiga þær sér stað og hafa áhrif á heilann. Auðvitað vitum við um líf hugmynda sem engin kynslóð getur stöðvað, en fólk trúir ekki á hugmyndir!

96. Skilningur á hærri öflum er hvorki kenndur í skólum né gefin að utan, heldur lifir það einmitt í hjartanu og er einmitt hornsteinn minningar um líf í fíngerða heiminum. Maður getur sagt – vertu blessaður, þú sem hefur

varðveitt það fegursta í hjarta þínu. Myrkvi mannkynsins kemur frá því að gleyma því sem mest er þörf á. Nótt er gefin til upplyftingar andans, en maðurinn hefur sagt í fáfræði sinni að svefn sé eins og dauði. Það er fráleitt að bera saman dásamlega ráðgátu við upplausn. Maður verður að ítreka að frá barnæsku er svefn samfélag við engla. Þegar orð eru óþörf, þá byrjar framkvæmdin í gegnum hjartað.

97. Eftirlit verður að vera mjög vakandi, en það má ekki birtast sem merki um vantraust. Maður verður að breyta stjórn í samvinnu og gagnkvæmar upplýsingar. Kynna verður mælikvarða á traust og fágun eiginleikanna frá toppi til botns. Margar gagnlegar aðgerðir hafa aðeins verið fordæmdar og eyðilagðar vegna haturs á eftirliti. Auðvitað er vanþekkingin orsök fyrir slíkum skorti á markmiðshæfni. Þegar fólk mun gera sér grein fyrir fíngerða og eldheiminum mun það skilja óendanlegu tengslin. Í sannleika sagt, hver er utan stigveldis? Aðeins fávísir eða meðvitaðir blekkjendur geta gert stigveldi óskiljanlegt undir ýmsum nöfnum. En þeir sjálfir munu ekki anda að sér frelsi stigveldis heldur munu þeir bera merki þrælahalds. Maður verður að hreinsa sig af allri ágirnd og ánauð. Frá unga aldri ætti að leggja áherslu á agafrelsi andans. Maður getur vakið alla reisn og heiður. Án heiðurs getur maður ekki verið heiðarlegur. Við megum ekki að halda að þrælahald sé samþykkt af helgiveldi. Þvert á móti leitar eldheimurinn ekki þræla heldur samstarfsmanna. Líttu á fágun hjartans sem mælikvarða á heiður. Þannig skulum við ekki gleyma því að í hinu hversdagslega lífi er lagður grunnur að stórkostlegri veröld heimsins.

98. Maður verður að sýna umhyggju fyrir helgi stigveldis. Helgiveldi er ekki einræðishyggja, heldur vígi kærleikans. Aðeins af kærleik fæðist lotningin sem skapar aga. En fáir elska þann sem hjálpar þeim. Það þýðir að fáfræðin er mikil.

99. Ef það er stundum erfitt að móta hugsun, þá er einnig erfitt stundum að losna við hugsun. Hins vegar verður einnig að ná þeim eiginleikum. Læknar hafa tekið eftir áleitnum hugsunum. Slíkt ástand getur ekki aðeins verið afleiðing af þráhyggju og andsetningu, heldur einnig tregðu heilastöðvanna. Maður verður að vita hvernig á að leggja til hliðar gagnslausa uppáþrengjandi hugsun.

Í þessu skyni getur maður framkvæmt litlar æfingar og þvingað sjálfan sig til að leggja hugsun til hliðar, eins og að nudda höfuðið. Margir skilja alls ekki hvað Við erum að tala um, en slíkt hreyfingarleysi heilans verður að beina að mismunandi verkefnum þannig að fyrri hugsun liti engan veginn þá síðari. Slík litun sviptur venjulega nýrri hugsunina nákvæmni.

100. Þegar þú fylgir þreytandi hugsunum gætirðu tekið eftir því að venjulega eru þær hversdagslegar. Það má kalla þær afrakstur jarðar, en þrátt fyrir litla þýðingu þeirra reyna þær að keppast við stærstu hugmyndir. Maður ætti að hreinsa heilann af þessum óboðnu gestum. Það er vissulega tími fyrir allt. Maður getur verið að taka öllum framförum, en munum að litlum ornum tekst að bora sig í gegnum mjög sterkt tré. Sérstaklega elska þeir að grafa undan akkeri traustsins. Auk vantrausts getur maður líka viðurkennt leyndar hugsanir. Það er hræðilegt að missa sjálfstraustið – það er næstum því eins

og að missa samband. Þegar skyndilega, í stað sambands, brýst inn hljótt tómið, þá er það vissulega hyldýpi!

101. Það er rétt að fjarlægja öll rotnandi efni af heimili þínu. En fyrir utan niðurbrot kjöts og vatns, eru jafn skaðleg rotnun ávaxta og visnandi blóma. Þegar einhver grípur til ráðstafana til að fjarlægja dauð blóm getur maður tekið eftir því að bein þekking fjarlægir líflausar plöntur, ekki aðeins í nafni fegurðar, heldur með þekkingu á lögmáli fíngerða heimsins. Þar sem lægri verur nærast á niðurbroti, þá eru þær ánægðar með plöntur vegna skorts á rotnum afurðum. Það má hrósa honum sem hvíslar réttu viðhorfi til umhverfisins.

102. Andstætt sjálfstraustinu er þunglyndið. Einmitt vantraust fæðir þennan hræðilega höggorm. En traust vekur eldheita guðlega eðlishvöt andans. Verur eldheimsins geta nálgast fólk á stundu trausts og kraftaverk eldmóðsins skapar fegurstu aðferðirnar. Það verður að rækta traust, því annars sekkur fólk í tregðu. Traust er bein þekking; það geta ekki verið svik þegar við vitum hver stefna okkar er. Við gleðjumst þegar við nálgumst mann sem verndar eld traustsins. Mörg fögur sköpun verður þegar hlið traustsins eru opin, hliðin hreinsuð með eldi.

103. Þegar borgir voru taldar upp fyrir þér, þar sem helgisiðir svartra galdra voru sérstaklega þróaðir, þá þýddi það ekki að það væru engir aðrir staðir þar sem þeir gætu fundist. Þvert á móti eru margar svartar stúkur, en sumar þeirra eru helgaðar illsku sem slíkri, án sérstakra helgisiða. En á seinni tímum má sjá endurvakningu á fornri þjónustu myrkursins. Meðal þeirra eru mjög

skaðlegir sem geta valdið eyðileggingu með takti sínum. Þessar svörtu stúkur skilja venjulega ekki hvaða kosmíska skaða þau valda. Í vanþekkingu sinni halda þeir að þeir valdi skaða aðeins í æskilega átt, en í raun snerta þeir öll lög umhverfisins. Sérstaklega um þessar mundir, þegar eldheitur tími er að nálgast og þegar margt ójafnvægið er augljós, er skaði hinna myrku sérstaklega skelfilegur. Hinir fávísu vinna hér líka, með augljósri eyðileggingu.

104. Svartar stúkur verður að eyða mjög varlega. Staðreyndin er sú að þær eru ekki aðeins til sem vin, heldur hafa áhrif þeirra síast inn í virðulegustu hópa að því er virðist. Þess vegna er erfitt að uppræta hið illa. En fólk sem telur sig vera á hlið ljóssins veitir ekki nægilega aðstoð vegna þess að það skortir traust og hefur ekki þróað það. Menn geta nefnt dæmi um bein svik sem fólk leit á sem traust, svo ruglar fólk hugtökunum.

105. Ef þú tækir eftir höggormi á borði gestgjafans þegar þú kemur í hús hans, hvað myndir þú gera? Myndir þú hugsa málið á meðan snákurinn ræðst á vin þinn, eða myndir þú strax ákveða að kremja hann? Við segjum – bjargaðu vini þínum frá illu. Vertu ekki með vangaveltur heldur beittu þér fyrir góðu. Maður setur ekki sama mælikvarða á mann og snák. Það er ómögulegt að lægri vitund og musteri vitundarinnar á sama stall. Ef við hættum að greina á milli, hver verður þá ábyrgð okkar fyrir heiminum? Hann er engin hetja sem hlífir snáknum og missir vin. Það er ekki hetja sem forðast skyldu sína meðan hann býður upp á afsakanir. Það er ekki hetja sem greinir ekki á milli hins mikla og smáa. Það er ekki hetja sem hefur misst mælikvarða hjartans. Leiðtoginn þekkir mæli hjartans og eldlausnina.

106. Við skulum nálgast það erfiðasta, áður en allir fyrrum erfiðleikar munu birtast sem sælustundir. Erfiðast er blessun eldheimsins. Að komast þar inn er svo erfit að það virðist sem ekki einu sinni sem okkar minnsta fruma þoli þennan heim alsælu. Það hefur verið sagt að þegar öll þekjan hefur fallið burt og aðeins útgeislun áræðisins sé eftir, þá fer hinn glæsilegi eldur inn um hliðin, þar sem líkaminn hefur ekki aðgang. En til þess að kveikja slíkt áræði, skulum við varðveita sæluna í ljósi þeirra erfiðustu. Því skaltu íhuga hvernig þú myndir ímynda þér tilvist í eldheiminum. Reyndar skapar hugsunin í fíngerða heiminum, en hún er eins og eldingar í eldheiminum og fer ofar öllum jarðneskum aðferðum; þar er sjöunda ljósið.

107. Sjöunda ljósið er það innihaldsríkasta; því verður hver jarðnesk ánægja þegar horfin þangað, þar sem hver andi geislar ljóma. Eyðing ánægju og gleði er helsta hindruninni fyrir skjótum framförum. Maður verður að læra um tilvist stigveldi heimanna sem er óendanlegt. Láttu börn að minnsta kosti fá vísbendingu um fegurð óendanleikans. Í fyrstu verður orðið gefið upp, en síðar mun hugtakið fæðast. Birtingarmynd eldheimsins færir fagra upplyftingu

108. Hin fullkomnasta vél getur stöðvast af minnsta korni; því fullkomnari vél, því viðkvæmari verður hún fyrir aðskotahlutum. Er það ekki svo með hjartað? Þess vegna er mikilvægt að verja hjartastrauminn. Þegar straumurinn leitast upp á við ryðst frami fjöldi lítilla sendinga til að hindra hann. Ekki aðeins meðvitaðar og illgjarnar sendingar heldur líka óskipuleg hreyfing agna til að hemja hækkandi straum. En ef við erum meðvituð um það, mun meðvitund okkar ekki taka við óboðnum gestum. Í smáu sem stóru verður

maður að vera á varðbergi, svo að óvinir teppi ekki strauminn. Jafnvel lítið vantraust eða eftirsjá dregur úr straumi. Að auki er annar skaði. Þegar sambandi hefur verið komið á gerir minnsta frávik hærra strauminn ójafnan. Það verður að skilja að slík þvingun á straumum er hættulegt að mörgu leyti. Allar taugamiðstöðvar bregðast við þessum straumum. Hver sveifla eyðileggur vinnu nokkurra orkustöðva. Þess vegna er nauðsynlegt að huga varlega að straumum hjartans.

109. Afstæðið vex í óendanleikanum – það er sama lögmálið um þekkingu. Enginn í heiminum getur verið ánægður með þekkingu sína. Aukin þekking áttar sig smám saman á þekkingarskorti. Þeir sem eru daufir í hjarta geta orðið hræddir við óendanlega þekkingu, en við vitum nú þegar að þetta lögmál er óhjákvæmilegt og vinnum því daglega til að gleðjast yfir þessum óendanleika.

110. Gleði yfir árangri er fegurðarskjöldur. Þú veist nú þegar hvernig dyggðir hafa náðst með gleði og trausti. Sömuleiðis verður maður að gleðjast yfir næsta væntanlega árangri. Ekki aðeins hugrekki, heldur einmitt gleðin gerir þig ósæranlegan. Jafnvel frábær afrek hafa verið einfölduð með gleði og trausti.

111. Hægt er að gera örlítinn samanburð milli eldheims og hins jarðneska. Á hinum sjaldgæfu birtingum vera eldheimsins, gera þær allar ráðstafanir til að brjóta ekki jafnvægið á jörðunni og jarðneskt fólk, fyrir sitt leyti, við nálgun slíkra veru, gera ráðstafanir til að vernda hjartað. En með öllum verndarráðstöfunum getur hjartað oft ekki þolað eldspennuna – því geta

hærri aðferðir og neðri ekki tengt þessa heima. Sjaldgæfustu sambanda má rekja til gamals karma, þegar í jarðnesku lífi hafi átt sér stað langvinnt samstarfi til góðs. Slík samvinna er gagnleg um ókomna tíð. Slíkt samband styrkir samstarf. Þegar augnaráð okkar beinist inn í framtíðina, felur hvert velviljað samstarf í sér skynsamlega athöfn.

112. Maður getur aukið vilja sinn í næstum vélrænum tilgangi. Mörg dæmi og lýsingar geta vitnað um þetta, en Við ráðleggjum söfnun viljastyrks með samfélagi við helgiveldi. Það má jafnvel segja að almennt sé þetta eina leiðin fyrir uppgangi andans. Jafnvel hið vélræna leiðir til þess sama, en með gagnslausum útgjöldum tíma og fyrirhöfn. Sambandið við helgiveldið í gegnum hjartað losar mann frá tantra og göldrum. Auðvitað geta litlar framandi hindranir skaðað sambandið, en við megum ekki gleyma í hvaða hættu maðurinn verður fyrir í galdri eða tantra. En hvað sem því líður þá er hann ekki vitur sem dreymir um sinn eigin aðskilda vilja; hann vex og titrar í hærri verðgildum. Og sá sem hefur áhyggjur af einstaklingsbundnum vilja sínum, án samfélags við hærri heimana, er ekki á hinni sönnu braut.

113. Til þess að endurreisa gleymt helgiveldi ætti maður að sætta sig við markmiðshæfni þess frá öllum hliðum, frá því hæsta til þess lægsta. Þannig má forðast venjulegar villur fólks sem virðist hafa viðurkennt helgiveldi en hafna því strax með sem minnstu óþægindum fyrir það. Slík brot hindra mjög ígræðslu nýrrar vitundar.

114. Það hefur verið réttilega athugað að eftir síðustu prófraunir, í ótta; af pirringi, efa og gegn freistingar, situr eftir hryllingur neðri sviða. En eftir

styrkingu samfélags við helgiveldið hafa þessar ógeðslegu sjónir ekki lengur áhrif á hjörtun. Maður getur jafnvel glaðst yfir tilraunum til að koma á óvart, þar sem það er þegar á síðustu mörkunum.

115. Ef fólk gæti gert grein fyrir gæðum dagsins gæti það forðast marga erfiðleika. Stjörnuspeki er vissulega mjög nákvæm vísindi og það krefst afar nákvæmrar fylgni. Það er augljóst að stjörnuskoðunargögn eru takmörkuð við stað og tíma. Þetta er alveg skiljanlegt þegar við sjáum fyrir okkur skurðþúnta strauma. Þannig er ofar allri mögulegri ónákvæmni í stjörnuspeki okkar, er túlkurinn mikil – hjartað. Heimildirnar tvær verða að sameinast. Látum nákvæmstu útreikninga stjörnuspekinnar sameinast hjartanu. Hjartað mun segja á eigin þöglu máli hvaða erfiðleika þarf að ganga í gegnum, eða gleðina sem þarf að nýta. En speki hjartans verður ekki breytt í hjátrú, og töflur stjörnuspekingsins verða ekki þurrkaðar beinagrindur. Mikill fjöldi smávægilegra aðstæðna titrar í geimnum og aðeins eldhjörtu getur skilið hið ósýnilega net orsaka. Geislar himinhnattanna skerast á milli þjóða, kynþátta og einstaklinga. Maður kannast við óbreytanleika efnafræðinnar í stjörnumerkjunum, en greiningu á svo fjölbreyttu samflæði verður að túlka mjög vandlega. Hjartað getur aðstoðað, en jafnvel í beinni þekkingu er því leiðbeint af helgiveldinu. Með réttlæti snýr fólk sér að vísindum stjörnuspekinnar, en án eldheita hjartans getur það lent í ófærum frumskógi. Þannig skulum við muna hjartað, að öðrum orðum, helgiveldið.

116. Í raun eru mestu galdrar eins og ekkert fyrir augum eldheimsins. Maður getur sannfært sjálfan sig um að galdrar geti barist við myrku öflin, en verur eldheimsins eru ónæmar jafnvel fyrir mesta galdri. Þú metur heilagan

Sergius, en viðurkenndi hann einhvern tímann töfra? Hann notaði ekki einu sinni innri einbeitingu, engu að síður hafði hann logandi sýn. Hann viðurkenndi aðeins vinnu sem upphafningu hjartans. Í þessu fór hann fram úr mörgum andlegum vegfarendum. Við tölum um hjartað, en einmitt hann fann styrk þessarar uppsprettu. Jafnvel skelfingu var aflétt af honum, ekki með töfrum heldur með bæn hjartans.

117. Innri einbeiting er frábær, en ekkert ætti að vera takmarkað.

Óendanleikinn sjálfur bendir á óþrjótandi ljós. Maður getur talið upp innihald allra fruma mannsins og verið hissa á ómældu rýminu. Þannig ætti maður að snúa sér að uppsprettunni, sem óttast ekki sjálfan óendanleikann. Þannig er neistinn í hjartanu. Hvorki læknir, smiður né fræðimaður getur sleppt beinni þekkingu hjartans.

118. Vinna getur verið af fjórum gerðum – fáhrindandi striti sem leiðir til niðurbrots; meðvitundarlaust erfiði sem styrkir ekki andann; hollri og kærleiksríkri vinnu sem skilar góðri uppskeru; og að lokum striti sem er ekki aðeins meðvitað heldur einnig helgað ljósi helgivaldisins. Hinn fáfróði getur gert ráð fyrir að samfelldt samfélag við helgivaldi geti truflað mann frá verkinu sjálfu, heldur þvert á móti, stöðugt samfélag við helgivaldi veitir vinnunni meiri gæði. Aðeins hin eilífa uppspretta dýpkar merkingu fullkomnunar. Þessum eldlegi mælikvarða á vinnu verður að komast á. Sjálf nálgunin við eldheiminn krefst þess að jarðnesk vinna sé besta skrefið. Fáir samstarfsmanna geta greint gæði eigin verka, en ef starfsmaður myndi leitast til helgivaldi myndi hann strax fara í hærra skref. Hæfileikinn til að koma á heilögum stigveldi í hjarta manns er einnig innri einbeiting, en slík athöfn

kemur í gegnum strit. Með því að sóa ekki tíma í sjálfan sig er það mögulegt í miðri vinnu að tengja við helgiveldi. Látum Drottin lifa í hjartanu. Láttu hann verða jafn ófrávíkjanlegan og hjartað sjálft. Láttu nafn Drottins vera í hverjum andardrætti. Látum hverjan takt vinnunnar óma með nafni Drottins. Þannig ætti hver sem hugsar um eldheiminn að vita hvernig hann á að haga sér. Má ég ljúga frammi fyrir Drottni? Get ég leynt einhverju fyrir Drottni? Get ég íhugað svik í návist Drottins sjálfs? Þannig að hver spegilmynd styrki og hrindi frá illsku vanmáttar og myrkra hugsana.

119. Þekkið hvernig á að nota hverja athöfn til að lýsa upp myrkrið. Hver mun þá ekki vakna þegar viðurstyggilegt öskur ógnar jafnvæginu á jörðinni? Menn ættu að muna hvaðan myrkrið læðist. Í fyrstu er kölluð aðvörun þegar ræningjar birtast og þá gengur maðurinn í að vernda vinnu sína og allt fagurt sem henni tengist. Dauðir þegja enn, en jafnvel þögn getur safnað upp orku.

120. Þegar þrælhald, skömm heimsins, birtist, þá verður maður að búast við breytingu á tímum. Má búast við að tilkoma Maitreya sé aðeins möguleg á fjögur hundruð þúsund ára fresti? Margsinnis hefur ruglingur stafað af orðum. Það er ómögulegt að ímynda sér að jörðin verði á kafi í myrkri í fleiri þúsundir ára. Sjáið bara framvindu hins illa! Þess vegna má líta á hörðustu Harmageddon sem hjálpræði. Hinir vitru geta ekki annað en fundið fyrir angist andans.

121. Heimurinn er mótaður í fögrum meginþáttum. Afneitun á heiminum er röng. Maður getur ekki afsalað sér himneskri fegurð. Allur heimurinn hefur verið gefinn mönnum. Þess vegna væri miklu nær sanni að tala um

uppgötvun á merkingum hlutanna. Þegar afneitun kemur fram, varðar það mest afskræmd hugtökin, skaðlegustu athafnir, en það er óheimilt að misnota þetta fallegt hugtak, heiminn, til að lýsa almennt þessari viðurstygglegu fáfræði. Veraldleg mál þurfa ekki að vera óverðug og skammarleg. Miklar vitundarverur hafa tekið á sig þjáningar vegna heimsins. Það er óhæfilegt að rekja til þeirra afskræmda fáfræði! Þegar rannsakaður er grundvöllur eldheimsins, er fyrst og fremst nauðsynlegt að hafa skilning á mörgum hugtökum. Er yfirhöfuð hægt að kalla græðgisáráttu eða vanvirðingu, eða þjófnað eða svik, veraldleg mál? Þau eru jafnvel neðar athöfnum dýra. Dýr þekkja þörfina, en ef maðurinn hefur gleymt réttlætiskenndinni er það aðeins vegna þess að hann hefur yfirgefið heiminn og dottið í myrkur. Sá sem endurspeglar ekki heiminn betur, getur ekki greint rétt frá röngu. Hvernig gat hann skilið blessaðan eldinn? Hann myndi skjálfa við tilhugsunina um eldheiminn. Ráðleggjum vinum að aðgreina heiminn frá ringulreiðinni. Ég ráðlegg vinum að hefja orðræður um eldþætti sem efni í væntanlegar opinberanir.

122. Útlit blettanna á Satúrnus gefur aðeins til kynna kosmískar truflanir, sem eru að senda fordæmalausa efni til jarðar. Það eru margar svipaðar birtingarmyndir sem fræðimenn ákveða jafnvel að tala ekki um. Geimöflin eru eirðarlaus; maður þarf ekki að halda að stórslys verði bara á morgun, en maður getur áttað sig á því að ný efni nálgast sjúka plánetuna.

123. Árangur andans er andstæður óreiðuöflunum. Maður getur glaðst þegar jafnvel merki um árangur nálgast. Maður getur glaðst þegar kennarinn gefur til kynna möguleika á árangri.

124. Ný stjörnufræði hefur gífurlega þýðingu. Það má ímynda sér að efnafræði Satúrnusar sé að laða að ákveðna tegund veru. Hver veit hvaða refsingu er verið að undirbúa fyrir þá sem þjóna Satan? Þú hefur lengi þekkt gömlu goðsögnina um Satan. Menn verða að taka það fram að reiði þeirra sem þjóna honum nær nú þegar brjálæðisstigi. Þannig er bletturinn á Satúrnusi fyrir sumum bara blettur, en fyrir öðrum er hann staðfesting á gömlu goðsögninni. Margar birtingarmyndir tengjast Harmagedón.

125. Mörg dýrmæt hugtök hafa verið afskræmd. Þegar Ég segi: „Hafðu ekki of miklar áhyggjur af morgundeginum,“ þýðir það ekki að Ég ráðleggi leti. Allri hugsun verður að beina inn í framtíðina; maður ætti að vinna fyrir framtíðina, en umhyggju fyrir hinni helgu framtíð ætti að beina í gegnum helgiveldi. Þá verður hugsun manns um morgundaginn tekin til greina. Ótti við morgundaginn er eins og aflimun á höndum og fótum. Í stað þess að flýja inn í framtíðina bindur fólk sig við ótta og hættir eigin athöfnum. En án helgiveldis getur maður í raun dottið í skelfingu, eins og hann sökkvi í stormasamt haf. Þannig mun umhyggjan, hreinsuð af helgiveldi, ekki vera jarðnesk, þó hún varðveiti athafnir og notagildi. Að auki er slík helguð gagnsemi laus við hvaða sjálfhyggju sem er. Umhyggjan fyrir sameiginlegri velferð leiðir til samfélags við helgiveldi. Þetta er ekki afstæð siðfræði, heldur leiðin til eldheimsins. Fólk í jarðneskri tilveru ætti einnig að velja hvert fræ sem vex og verður að þræði til samfélagsins. Það er ekki auðvelt fyrir verur eldheimsins að komast inn í jarðsviðin. Ættum við ekki, meðan við erum hér, að horfa í gegnum jarðneskar umbúðir með vitund okkar? Það eru margir

sem sækjast eftir, en fáir styrkjast af beinni þekkingu sem dregin er frá helgiveldi.

126. Hugsum okkur að hve miklu leyti hlýðni er aðeins samvinna. Samstarfið sem nær til hæstu bústaða er ekki byrði. Vissulega munu ofstækismenn skynja stolt af slíkri óendanlegri viðleitni, en höfuð ofstækismannsins, í hvaða stöðu sem er, snertir sama mikla óendanleikann. Þannig má ráðleggja ofstækismönnum að varast hjátrú. Þess vegna skulum við ekki láta slíkar raddir trufla okkur og styrkjum hugtakið helgiveldi, sem mikilvægustu meginregluna.

127. Við tölum hér um hæstu meginregluna. En einmitt núna eru hlutir í lægstu röð að verða til í heiminum. Þannig má sjá brjálæði heilla þjóða. Núna eru sex stríð í gangi en fólk sér þau ekki. Núna er verið að safna illsku saman eins og sprengiefni. En fólk tekur ekki eftir eldfjallinu. Jafnvel vitrir ráðamenn eru ekki hræddir við þessar birtingarmyndir, miðað við að einhvern veginn mun allt verða í lagi.

128. Endurnýjun orku er krafist í öllu. Öflugustu birtingarmyndirnar þurfa hærri strauma. Skólar hafa það hlutverk að þróa hjá nemendum skilning á einingu frumefnanna. Það hefur verið talið að samsetning loftsins sé alls staðar sú sama. Menn hafa haldið svo fram til þessa, annars hefðu þeir gripið til viðeigandi ráðstafana. Fólk drekkur vatn og segir – það er einfaldlega vatn; eldur er einfaldlega eldur. En jafnvel eld ætti að rannsaka frá sjónarhóli eldheimsins. Frá fjölbreytileika í birtingu rafmagns er hægt að komast að birtuútgeislun hluta og dýra. Í ákveðnum fisktegundum má finna áhugaverða

birtuútgeislun. Ef við byrjum að greina samsetningu þessarar birtu, getum við séð, fyrir utan venjuleg ferli, eitthvað ólýsanlegt, sérstaklega meðal djúpsjávardýra. Mitt í þessum þjöppuðu lífverum virðist vera eitt einkenni fínasta eldsins. Þannig er hægt að fylgjast með sambærilegum gögnum í andstæðunum. Meðal sjaldgæfra lofttegunda og innan um eterískar sprengingar eru svipaðar glóandi aðgreiningar á Fohat. Verur miðsviðanna þola ekki þrýsting hafdjúpsins, rétt eins og þær eru ekki aðlagaðar að eterískum titringi; engu að síður má finna ákveðnar vísbendingar í athugunum sem þegar eru að eiga sér stað. Með sorg fylgdumst við með tveimur vísindamönnum – annar niður í djúpið, hinn leitast til hæðanna. Báðir áttu í gagnlegum vandræðum, en hvorugur þeirra hafði í huga rannsókn á þáttum eldsins. Auðvitað voru tilraunir þeirra ófullnægjandi. Merkilegt er djúpið og hæðirnar enn frekar. En grundvöllur viðleitninnar var réttur. Smám saman verða til tæki sem eru nægjanlega verndandi, en ef ekki verður brugðist við vandamálinu um staðbundinn eld, glatast aftur gagnlegir möguleikar. Í eldslíkamanum fylgjumst við mikið með, en aðeins með hjálp helgiveldis. En það væri ákaflega heppilegt ef vísindamenn myndu leggja fyrir sig þátt eldsins í geimnum. Jafnvel með vísbendingum myndu þeir komast að raun um þrýsting eldsfrumefnisins. Lærisveinar okkar þola hann með fyrirbyggjandi hætti hjartans, en fyrir fjöldann þarf vísbendingar frá ýmsum aðilum. Fjölmenni mun farast af eldþáttum. Hvers vegna reyna þeir þá ekki að læra meira um eldþáttinn?

129. Ég ráðlegg ekki millileiðina. Að staðfesta bráðabirgðaástand sem fullnaðarfrágang væri þvert á þróunina. Þegar bæn er kveðin um hvíld hjá

hinum heilögu, sýnir hún fáfræði bæði hvað varðar hvíld og hinna heilögu. Þú veist að hvíld er eingöngu tímabundið ástand og er að auki afstæð. Hinir svokölluðu heilögu fá enga hvíld. Það má segja að tjáningin sem notuð er sé afstæð, en frestun skilur fólk sem ró. En ef fólki væri sagt frá spennu eldheimsins, þá myndu aðeins fáir skilja slíkan eiginleika hærrí tilverunnar. Þegar við tölum um stöðuga sprengingu við mesta spennu nær ímyndunaraflið ekki að skilja slíka spennu, svo við segjum – ekki spennu, heldur dýrð! Leiðin að slíkri dýrð er í gegnum hið fagra. Ef maðurinn mun ekki þróa innra með sér þrá til þess fegursta, þá lokar hann eigin augum, en það hæsta er hvorki hægt að endurtaka né ímynda sér. Birtingarmynd dýrðar er algjörlega óendanleg. Við skulum samt ekki halda opin millileið svefns og hvíldar. Ég fullyrði að hvíld skapar ekki alheiminn.

130. Hver mun biðja um aðgang að gryfju, eins og hann vilji fara gegnum alla þykkt plánetunnar? Útgeislun himinsins hlýtur að laða að sér jafnvel þann sem er ráðvilltastur í huga.

131. Látið þá sem lesa fræðsluna rannsaka skilning sinn oftar. Ekki aðeins þeir sem eru að byrja, heldur verða allir að veita vitund sinni gaum. Það er sagt að vitundin dragist alltaf að vanþróun, en það þýðir aðeins að vitundina, sem fínasta efnið, verður alltaf að hlúa að.

132. Hinir völdugustu Avatars bera ekki með sér jarðnesk einkenni, heldur staðfesta þeir sig með sköpunarbirtingu andans. Fólk ætti ekki að vera hissa á því að samtímamenn þeirra þekkja ekki sterkan anda. Þannig á það að vera vegna þess að ráðstafanir þeirra tengjast framtíðinni. Hægt er að setja

lagabálka um aðeins hluta af hverju þroskaskrefi lífsins. Hugsaðu þér ef fólk getur aldrei viðurkennt að mesti árangurinn sé í þroska hjartans. Samvinna og nán sambúð byggist á hjartanu. Það virðist ekki hægt að átta sig á þessum einfalda sannleika. Hið vélræna hindrar skarpskyggni inn í eldheiminn.

133. Sumir málmar eru auðveldlega sameinaðir en aðrir hrinda hver öðrum frá. Maður ætti að fylgjast með þessum línunum góðs og ills. Báðar hliðar búa til heilar tengdar keðjur. En helsta hindrun stjórnvalda felst í vélrænni blöndun andstæðra meginreglna; þess vegna kemur upp ótímabær upplausn. Hjarta og samfélag við helgiveldi mun segja til um hvar hinir sameinandi þættir eru. Maðurinn þarfnast jafnvægis í huga og hjarta. Samvinna er staðfesting á jafnvægi. Hin heilaga tala Pythagorasar er jafnvægi fegurðarinnar. Margt í þessum sannindum hefur orðið óaðgengilegt um þessar mundir. Það er erfitt verkefni að tala við fólk um jafnvægi.

134. Samkeppni er eitt af erfiðu hugtökunum. Aðeins eldhjarta skilur hve margar aðferðir má setja á ljósið og á myrku hliðina. Hrein skilningur á sjálfsfullkomnun mun ekki vekja samkeppni. Þar sem vitundin er villt og óheft leiðir samkeppni til gagnkvæmrar eyðileggingar. Öfund hreiðrar um sig í kringum samkeppni. Það leiðir til fínustu glæpa. Samvinna verður að koma á jafnvægi í misskilinni samkeppni. Það er ekki auðvelt að laga sig að mörkum hæfilegrar samkeppni. Orðið samkeppni sjálft er þegar hættulegt; í því kemur fram öfund, með öðrum orðum spillt hollusta. Þess vegna er best, hvar sem unnt er, að skipta hugtakinu samkeppni út fyrir hugtakið um fullkomnun. Það þarf að endurskoða fjölda hugtaka vegna samtímamerkingu þeirra. Það skal

viðurkennt að réttlát trúarsaga myndi leiða í ljós rætur margra flestra afskræmdra hugtaka. Þess ber að gæta að tungumáli grunnhugmynda endurómi þau og eins skýrt og unnt er. Maður getur auðgað tungumálið með nýjum skilgreiningum, en merkingarlaust suð mun ekki hafa neinn ávinning. Hver stafur táknað með hljóði sínu titring orkustöðvanna. Það er heimskulegt að þvinga gagnleysi á samræmi. Veittu athygli framburði á nöfnum fornra staða. Nýju staðirnir framleiða ekki alltaf sama gagnlega titringinn. Forn nöfn hafa tímalausar merkingar. Oft getur engin heimspeki uppgötvað hvaða rætur vaxa af birtingu öflugss fólks. Því vandlegar verðum við að líta á arfleifð sem er óþekkt, en knýr hjörtu okkar til að óma.

135. Maður getur rifjað upp ævintýri – Hugsuður færði nokkrum yndislega læknandi meðul, en það var nauðsynlegt að bera þau í lokuðu íláti. Ekkert af fólkinu vildi samþykkja að opna ílátið, því af eigin eðli, gerðu það ráð fyrir að þetta væri höggormur eða einhvers konar eitur. Þannig getur maður boðið fegursta grip, en fólk mun taka því sem eitur. Þannig hafnar fólk því dýrmæta af ótta við ógæfu. Hvað á þá að gera, ef Satan hefur náð að innrætta vantrausti svo rækilega.

136. Blessun til þeirra sem jafnvel einu sinni hafa velt því fyrir sér að verið er að gefa þeim möguleika á þjónustu. Ein slík hugsun opnar þegar upphafshliðin að eldheiminum. Hver sem hugsar með stolti sínu – „Aðeins ég sjálfur mun ná,“ nýtir möguleika á að þjóna eigin egói. Þvílík einangrun ómar af því að hrósa sjálfum sér! Hvílík einvera er fangelsi sjálfshyggjunnar! En það er gleðilegt að hugsa – „Samt get ég fært þér, drottinn!“ Það eru engin takmörk fyrir slíkum hjartafórnum! Er hjartað ekki upphafið í að reyna að

finna fjársjóð fórnanna? Fínustu hugsanirnar umkringja slíkar bænir. Að sjálfsgöðu er hjartafórn í raun bæn. Það opnar mörg hlið. Ekki vitund um eigin verðleika manns, heldur boð um allt sjálf sitt, hjálpar manni að fara yfir þröskuldinn. Þegar gjöfin er fullnuð, leiðir hún framhjá öllum ógnvekjandi birtingarmyndum. Maður getur sagt við þá sem bíða við þröskuldinn – "Ég hef ekki tíma til að horfa á þig!" Þannig veitir fórn vellíðan.

137. Í raun er óheimilt að reyna að breyta Karma viljandi eða með valdi. Karmadrottarnir bæta hverju ofbeldi við áfellisdominn en þeir geta létt Karma þar sem fullkomnun og fórnir eru endalausar. Þannig léttum við leiðir til eldheimsins, þegar við erum fús til að gera sem best. Það er ekki okkar að mæla hvað er best, en þrá hjartans leiðir til geislandi hliðanna. Heftið hverja hugsun um sjálfan sig en leyfið hjartanu að leiða eftir stystu leiðinni. Hjartað hefur verið gefið sem brennidepill að eldheiminum. Ekki að ástæðulausu syrgja mörg hjörtu, bæði á jörðinni og í fíngerða heiminum. Auðvitað er eðli hjartans logandi og það syrgir við allar hindrunum sem koma í veg fyrir að það snúi aftur til heimalands síns.

138. Það er rétt að forðast spíritisma. Hinir myrku hafa valið þessa leið fyrir skarpskyggni og sáningu hins illa. Það er hægt að hugsa með hreinleika um allt, en skýjuð vitund finnur í öllu leiðina til að hylja. Sérstaklega um þessar mundir er nauðsynlegt að forðast óljósar rásir. Maður verður að ganga til ljóssins með öllum tilraunum. Ég fullvissa þig um að það er nauðsynlegt núna að styrkjast í hjarta, því tíminn er fullur eiturs.

139. Hver mun þegja við guðlast? Hvert lifandi hjarta segir: „Við erum ekki með ykkur, guðlastarar!“ Guðlast er mjög hættuleg sýking. En það er engin rök fyrir því að þetta sé sjúkdómur, enda er þessi sjúkleiki mjög skammarlegur. Þegar hjartað er lifandi mun það á allan hátt andmæla sýkingu guðlastsins. Manni getur komið í hug hetjulegar andstæður jafnvel af hálfu barna þegar hjörtu þeirra voru hrein.

Verið blessuð, þið sem takið afstöðu gegn guðlasti!

140. Það er ekki aðeins nauðsynlegt að átta sig á því að það er ekkert tóm til, heldur einnig að skilja lífið umhverfis. Skilningurinn á lífinu sem samtvinnuðu og gagnkvæmri næringu, leiðir til þess að við finnum fyrir nálægð andlegrar orku. Í allra smæstu dæmum, í ófullkomnum örverum, má rannsaka það sem er algjörlega gegnsýrt. Fjölbreyttir straumar, geislar og efnaskipti fara í gegnum fjöldann, en sálarorkan hamlar þeim ekki, heldur sendir þær lengra. Þegar við tölum um hreinasta loftið, jafnvel um hreinustu Prana, gerum við engu að síður ráð fyrir að það innihaldi allt og feli í sér ýmsar spennur. Að sjá fyrir slíkri líkamlegri mettun mun hjálpa til við að átta sig á hærri heimum. Í raun er allt lifandi og allt sýnir sömu orku. Í þessari frumstæðu stöðu hvílir einnig möguleikinn á að umbreyta öllu sem fyrir er. Dauðinn verður að innleiðingu og lífið verður óhjákvæmilegt samstarf. Leiðin til eldheimsins er beiting samræmdra eiginleika. Það er sorglegt að sjá hvernig fólk takmarkar sig og reynir að skaða alheiminn. Kannski mun offramleiðsla, samkeppni og röskun á merkingu lífsins leiða mannkynið inn í blindgötu og þá verður skylt að staldra við og hugsa. Vegna þess að með því að leggja til hliðar allar takmarkanir mun viðurkenning á hærri heimum fylgja. Í ákalli til eldheimsins

verðum við að leita samanburðar við örverur og hvetja þannig fólk til að hugsa um mettun í samfelldu lífi. Reyndar er auðveldara að hugsa með hjartanu, ofar öllum örverum. Það er nauðsynlegt að kalla til slíka lausn.

141. Það má fylgjast með því hve reiðilega fólk mótmælir nú hugmyndinni um leiðtoga og á sama tíma bíða þau áköf eftir honum. Það er lærdómsríkt að fylgjast með ósamræmi heila og hjartans. Heilinn fylgir hefðbundinni hugsun og endurtekur formúlur hugsunarlaust. En hjartað, þótt það sé veikt og í ójafnvægi, varðveitir korn sannleikans. Þar sem heilinn finnur styrk í afneitun, er hjartað, þó uppburðarlítið, titrandi af gleði yfir nálægð lausnar. Fólk sem hefur andmæli gegn því uppbyggilega hefur yfirleitt ekkert fram að færa í staðinn. Reyndar eru slíkir andmælendur meðal þeirra fyrstu sem fylgja leiðtoga. Þeir munu hvísla um ágreining en fylgja viljugir og nákvæmlega hverri boðun. Ekki vegna þrælseðlis munu þeir samþykkja stigveldi, heldur vegna erfiðis hjarta þeirra. Þetta þýðir að á hættustundu er nauðsynlegt að viðhalda jafnvægi í kringum sterkt vald. Látum því leiðtoga ekki ruglast af þessum draugaröddum.

142. Hvers vegna svo margar prófraunir, ef hjartað getur skapað andlega umbreytingu? Svárið er einfalt – hjartað hefur verið vanrækt og ekki beitt í lífinu. Þannig verða margir að bæta vitund sína í prófraunum. Þegar þú ræður starfsmenn, prófar þú þá annaðhvort með því að tilnefna verkefni, eða treystir þeim eftir að hafa horft í augu þeirra. Þannig getur hjartað einnig skynjað á augabragði. En skynsemin getur borið augun saman við tinbolla. Farðu þannig, við hvern möguleika, eftir því hvernig augun ljóma.

143. Hvað er kærleikur þess góða? Það verður að skilja að það felur ekki aðeins í sér árangur góðra verka, heldur einnig hæfileikann til að hrífast af góðu. Síðarnefnda skilyrðið er venjulega ekki aðlagast og er enn misskilið; það verður að vera innrætt og ræktað í fólki. Aðeins gleði yfir góðu gefur hlýju hjartans. Birting kærleikans til hins góða leiðir í ljós ýmsa þætti um hið góða sem í eðli sínu upphefur. Hægt er að yfirsjást margan gagnlegan samanburðinn sem getur fágað hjartað. Slík fágun er vörn gegn því að brot verði framið. Hver brotamaður hefur þegar lokað eldhliðunum; hann hefur ráðist gegn mannlegri reisu og því í fyrsta lagi gert lítið úr sér. Þegar ég talaði um eldheiminn, þá átti náttúrulega að skilja kærleik og hið góða sem traustan grundvöll fyrir uppgangi. Og hvað það er fallett að geta glaðst yfir góðu! Hversu stórkostlegt það er að geta greint blöðin í Lótus Góðvildar! Og við gleðjumst yfir hverri slíkri gleði. Vissulega er slík gleði yfir góðu hrein! Þannig að hver og einn sem dreymir um eldheiminn, veitir sjálfum sér fyrst og fremst kærleik þess góða.

Svo stríðir eru tímarnir, að Ég mun gefa út ábendingu – Látum hvern brotaman kenna sjálfum sér um, þar sem Við munum ekki vernda hann. Það eru nógu margar flækjurnar. Við verðum með réttu að meta orkuna. Hver og einn ætti að spyrja eigið hjarta – Hvar liggja mörkin á brotum? Óheimilt er að misnota krafta til gagnkvæms skaða.

144. Samræmi eiginleika vitundarinnar skapar möguleika á inngöngu í eldheiminn. Þannig hlýtur kærleikur ásamt því góða hafa andúð á hinu illa. Kærleikur til hins góða, án andúðar á illu, er ekki raunverulegur. Andúð á

hinu illa er mjög virkur eiginleiki, það er hornsteinninn gegn hinu illa. Hugurinn getur ekki nægilega vel greint illsku. Mörg rök geta fundist þar sem höggormur er hulinn. En andúðartilfinning hjartans til hins illa bregst ekki. Taugamiðstöðvarnar bregðast gegn snertingu við myrkrarþáttinn. Það er ómögulegt að taka ekki eftir þessu merki hjartans, og þá skapast viðnám gegn illu. Maður getur fylgst með því hvernig hjartastraumurinn styrkir strax geislunarvörnina. Maður getur sagt við slíkan stríðsmann – Sannlega, bróðir, þú hefur vopnað þig. Eða eins og einn einsetumaður líkti sér við hund sem skynjar villidýr – Þó að augað sjái ekki eða eyrað heyri ekki, þá hefur hjartað þegar skynjað og vopnað sig, því hreina hjartað þolir ekki hið illa. Hið illa getur prýtt sig með mörgum flíkum, en engin gríma mun blekkja árvökult hjarta. Þannig að við skulum rannsaka þá eiginleika sem eru nauðsynlegir fyrir eldheiminn.

145. Stundum sérðu sjálfan þig í nákvæmri eftirmynd, eins og lifandi fyrir þér. Slík sýn sýnir að augað er aðeins gisting og sjónin er í taugamiðstöðinni. Slíka spennu í orkustöðinni má einnig líta á sem eldeiginleika. Í eldheiminum er sýn á andann, þar sem ekki þörf á augum. Það er auðveldara að öðlast eldaugu ef maður hefur þegar getað fengið blikur af slíkri andlegri innsýn.

146. Uppfylling óskanna á sér stað mun oft en talið er. En maður verður að viðurkenna slíka uppfyllingu. Maður verður að skynja upphaf slíkrar hreyfingar. Það eru mörg tilvik þar sem fólk stytta gróflega upphafið að uppfyllingu löngunarinnar. Einnig í þessu sambandi má ráðleggja að forðast ertingu og efa. Eins og ský fela sólina, þá skerðir erting leiðslu hjartans.

147. Í hverjum hlut má finna, hlið við hlið, fullkomnu þættina og óreiðuþættina. Það er hægt að kalla til athafna, annaðhvort hið fullkomna eða óreiðuþátt hvers hlutar. Án töfraákalla, sem við höfum talað um oftar en einu sinni, framkvæmir hver maður stöðugt ákall með hjartaorku sinni. Þegar maður hugsar um óþægindi hlutar verður hann í raun óþægilegur. Þegar maður hugsar um fallegan hlut byrja fullkomnar agnir að virka. Fávíst fólk lítur slíka birtingu sjálfsgæða, en þeir sem þekkja eðli hlutanna skilja þetta sem segulmagnaða hugsun. Auðvitað birtist það á ýmsan hátt, en alltaf má sjá að hluturinn öðlast líf í gegnum mannlega hugsun. Maðurinn þarf ekki annað en átta sig á þessum náttúrulega krafti til að beita honum á jákvæðan hátt við allar aðstæður lífsins. Þannig ráðleggja þekktir jógar oft lærisveinum sínum að tala við hluti. Orð eru skip hugsana. Þannig að svo framarlega sem við lærum ekki hvernig á að umgangast hluti, munum við ekki átta okkur á hugsunarkrafti eldheimsins. Teljið það til happs að einnig í jarðnesku hugsuninni sé hægt að venjast rétttri meðferð á hlutum.

Er það ekki fallegt, að jafnvel óslípað fólk geti kallað saman fallegu agnirnar og stöðvað flæði þeirra óskipulegu? Það má skilja að skilningarvit okkar skerpast einnig við viðurkenningu á lífi í öllu sem til er, lífinu sem við tökum þátt í.

148. Minjagripur tekur auðveldlega á sig merkingu verndargrips.

Minningardagar staðfesta einnig gagnlegan takt. Það má skilja að minjagripur vekur kærleiksbylgjur og hreinsar áruna.

149. Gleyminn á allt, gleymir maðurinn sínum eigin örlögum. Ekki án ástæðu eru goðsagnir um dýrafólk. Mörg dæmi hafa verið gefin mannum til að vara

hann við í tæka tíð, en aldrei hefur verið jafn mikið af svokölluðu dýrafólki. Og ytri umbúðirnar sýna einungis innra kýlið. Fræðslan hvetur fólk til að hjálpa sjálfum sér og bera virðingu fyrir eigin eðli. En dýpsta, myrkasta meinið er talið viðeigandi fyrir þá sem treysta Satan. Það er erfitt að ímynda sér hversu margir eru háðir Satanískum helgisiðum! Heilu söfnuðirnir eru önnur kafnir við að dreifa slíkum skaðlegum þáttum. Margt hefur þér þegar verið sagt um hörmungar, en þegar Ég sé áframhaldandi brotaferill, þá get ég ekki annað en varað þig við. Ekki vera hissa á sundli og höfuðverk; hver ögn af orku þinni er spennt og á varðbergi, því það er nauðsynlegt til að verja þig fyrir mörgum skotum. Hinir myrku beita áður óþekktu dauðaákalli til að draga að allra lægstu andana; því þeir eru áhugalausir um afleiðingar, þeir vilja fá styrkingu í aðeins eina stund. En móthögg nálgast eðlilega.

150. Maður verður að greina nákvæmlega með hverjum maður getur unnið, en ef samstarfsmenn hafa verið valdir ætti ekki að minna þá á fortíðina. Hver veit hvað gæti hafa gerst í fortíðinni! Venjulega er fólk hulið í snörum fortíðarinnar. Reyndar kemur það í veg fyrir að maður snúist alfarið að framtíðinni. Og hvaða litlu jarðnesku steinar fortíðarinnar koma í veg fyrir að maður fari hratt á brautina! En maður ætti að venjast flýtleiðinni, önnur er ekki til. Mikill fjöldi ógæfufólks og sjúklinga eru að telja augnablikin og bíða eftir hjálp. Ættum við ekki að hraða okkur?

151. Maður ætti að gera skýran greinarmun á mótsögn og tilteknum vinnubrögðum. Ef örvhentur getur skapað með vinstri hendi, þá mun mikilvægi árangurs hans ekki vera í mótsögn við hægri höndina. En fólk er hamlað með hefðbundnum athöfnum; jafnvel eins og er, getur það ekki skilið

hvað felst í gildi vinnunnar og hver óvenjuleg aðferð vekur strax tortryggni. Þvílík viðbjóðslegur eiginleiki er tortryggnin; það á ekkert sameiginlegt með eldheimi! Tortryggni gerir mann verri en dýrin, því hið síðarnefnda hefur eðlishvöt, en tortryggni tærir öll skilningarvit. Reyndar er það upplifun frá dimmustu fortíðinni. Sem betur fer er hægt að lækna með hana með sefjun, en maður ætti ekki að vanrækja slíka sýkingu.

152. Maður verður að læra að elska braut eldheimsins. Engin viðleitni er til hjálpar ef hún er ekki umvafin kærleik. Einmitt kærleikseldurinn, í efnasamsetningu sinni, er næstur eldheimi. Þannig að jafnvel á erfiðum dögum skulum við búa til kærleiksstrauma. Sjaldan skilur fólk að kærleikur er í raun eldpáttur. Venjulega bælir fólk niður heilsusamlegustu eiginleika kærleikans. Einmitt með þessum eiginleikum kemst maðurinn auðveldast gegnum myrkrið. Við skulum ekki nefna dæmi heldur einungis leggja áherslu á lækningamátt kærleikans. Fólk bregst sérstaklega við lækningamætti. Það dreymir um lífsins elixir, en handan lífs á jörðinni getur fátækt ímyndunarafl ekki bent til neins. Við skulum því ekki gleyma því að ímyndunarafl er eiginleiki eldheimsins.

153. Það er hægt að taka eftir hjá fólki, ekki aðeins tímabundinni fjarveru, heldur einnig öðrum tengdum birtingarmyndum. Til dæmis sofna maður með ákveðna hugsun og vaknar með framhaldi hennar í næsta orði. Þetta þýðir að andi hans hefur verið fjarverandi á allt öðru sviði og síðan aftur tengt jarðneskri vitund sinni við ákveðið orð. Þetta þýðir að í fingerða heiminum er notað allt annað vitundarsvið. Þannig hlýtur það að vera. En þegar fólk

varðveitir þar líka jarðneska vitund, þá mun slík klaufaleg hugsun jafnvel vera skaðleg.

Ímyndaðu þér mann sem kemur út úr dimmu og kæfandi herbergi inn í fallegan garð. Ef svo mikil breyting endurnýjar ekki hugsun hans, þá sýnir hann sig vera mjög ónæman. Slíka persónuleika er að finna meðal andlausra manna. En hversu ósamrýmanleg eru þeir í fallegu upplífandi umhverfi, rétt eins og óhreinir blettir! En jafnvel jarðnesk óhreinindi er ekki auðvelt að fjarlægja; þess vegna höfum við mikinn áhuga á að koma vitundinni í gegnum fíngerða heiminn yfir í eldheiminn. Oft er slík viðleitni ekki í samræmi við krafta manns, en jafnvel í versta falli fer henni fram í fíngerða heiminum. Verslunarmenn verðleggja hátt og fá að minnsta kosti eitthvað. Ekki mikil huggun það! Til að komast eitthvað áfram í fíngerða heiminum, láttu vitundina dragast að fallegasta garðinum. Þetta er boðun Okkar – án lítilla aðferða.

154. Þú hefur lesið að í samskiptum við hærri öfl huldu menn til forna höfuðið með möttli, og sagt var, hafi verið úr ullardúk og rauður að lit. Þú gætir líka hafa heyrt um heyrnahlífar úr rauðri bómull. Allar slíkar aðferðir höfðu sína þýðingu, þær voru vörn fyrir geislun og þjappaðri orku. En við skulum ekki grípa til hagnýtra vélrænna aðferða, því mesta þýðingin fyrir framtíðina er í beinni sameiningu við helgiveldi. Aðeins hjartað, umvafið engu nema kærleik, tengir okkur við hærri öflin. Dúkur kærleikans er helgastur.

155. Veit maður hvenær hann framkvæmir sína bestu athöfn? Hvaða manneskja getur sagt hvaða orð hans hefur haft mest áhrif? Hvaða manneskja getur sagt hver af hugsunum hans hefur náð hæstu sviðum?

Enginn veit þetta um sjálfan sig. Kannski myndi slík þekking seinka þroskanum, því hún gæti vakið stolt. Hugsunin nær stundum í raun til hærri heima og, sem daggarfall, fellur hún nærri altarinu. En eigið mat á slíkri hugsun með jarðneskum mæli er ómögulegt. Fólk vísar of oft frá með andúð þeim hugsunum sem gleðja hæstu hjörtu. Þannig skulum við senda bestu hugsanirnar út í geiminn. Við þurfum ekki að hreykja okkur af því að vita um flug okkar. Látum þau, sem daglega næringu, styrkja hjartað fyrir skynjun eldheimsins.

156. Hvað er ímyndunarsýki? Margir rugla því saman við sjálfsefjun, en hið síðarnefnda er aðeins áhrif þess fyrrnefnda. Ímyndunarsýki er í eðli sínu mjög smitandi og skaðlega. Það er hægt að skilgreina hana lífeðlisfræðilega sem upplausn hjartaorkunnar. Slíkt ferli truflar verndandi verk taugamiðstöðvanna. Inngangur óvinarins í vígið er ekki spurning um sjálfsefjun heldur miklu verri; verjendur vígisins, í stað þess að andmæla, opna hliðin fyrir óvininum. Það er erfitt að lækna, því ímyndunarsýki er ekki alltaf háð sefjun. Upplausnarferlinu er ekki hægt að skipta út með sefjun. Nauðsynlegt er að lækna særðan taugavef. Hér er aðeins hægt að byggja upp styrk með taugaæfingu. Þar af leiðandi verður fólk að verða fyrir harkalegum áhrifum, og þeim óvæntustu, til að mynda sjálfsprottna spennu taugavefsins. Slík spennan er eins og leikfimi fyrir taugastöðvarnar. Hvíld og notkun á taugamiðstöðvum er ekki alltaf til bóta, þrátt fyrir venjuleg ráð venjulegra lækna. Þvert á móti segir hin forna speki: „Þú ert hræddur, þess vegna þarf að hræða þig enn meira“. „Þú ert hættur að óttast, þar af leiðandi geturðu horft á eldhliðin. Ímyndunarsýki má ekki rugla saman við efa. Að vísu eru þessar

tvær systur, en móðir þeirra er fáfræði. Ímyndunarsýki er ákveðinn fastur hugsunarháttur en efi er myrk hindrun. Það er erfitt að segja til um hvor snákanna er skaðlegri. Maður ætti að losa sig við ímyndunarsýki eins og hindrun fyrir eldheiminum. Margt er ranglega talið vera samheiti. Hugleiddu það, fyrir mismunandi hliðar á skilgreiningu. Hver veit hver þeirra mun opna víðtækustu sýnina til að átta sig á orsökum og afleiðingum?

157. Vissulega verður að uppræta grimmd; ekki aðeins grimmd í athöfnum, heldur einnig grimmar hugsanir. Hið síðarnefnda er verra en nokkur athöfn. Það er brýnt að ríkið grípi til ráðstafana til að koma í veg fyrir að grimmd komi fram á barnsaldri. Mannkynið verður að hreinsa þetta ómannúðlegasta, daufa og illgjarnasta myrkur lágsettra hugsunar, eins og af holdsveiki. Börn eru ekki grimmi fyrr en þau sjá fyrstu grimmu athafnir, sem sýnir straum myrkrar ringulreiðar. Aðeins fáir eru tilbúnir til að andmæla myrkrinu. Slík vitund er sjaldgæf. Maður getur ekki gert ráð fyrir slíku hjá öllum; þvert á móti, maður ætti að gera ráðstafanir sem hæfa lægra þrepi. Sömuleiðis, við skulum ekki endurtaka með dauðum hætti boðorðið mikla: „Þú skalt ekki drepa! En við skulum íhuga hvar eru mestu morðin, af höndum, í orðinu eða í hugsun? Maður ætti að íhuga að hugsun fólks er alltaf tilbúin til morðs.

158. Þú veist sjálfur að öruggasta leiðin er leið ósérplægni. Við skulum rifja upp hættur sem við höfum sloppið við vegna góðvildar. Kannski vitum við ekki einu sinni mörk og víddir slíkrar hættu. En hjartað ber vitni um að einmitt góður vilji hjálpaði á erfiðustu stundum.

159. Rétt er að gera samanburð á eiginleikum hugsanaefnis við lofttegundir. Sérhver gas, fyrir utan þegar upplýsta eiginleika sína, hefur marga aðra sem ekki eru til þess fallnir að rannsaka með tækjum. Enginn þorir að fullyrða að áhrif lofttegundar séu þegar horfin, það er aðeins hægt að segja að tæki okkar skrái ekki lengur áhrif lofttegundanna. En að hve miklu leyti gas umbreytir rýminu sem það kemst inn í og hversu mikil áhrif það hefur á manneskjur getur enginn sagt. Sömuleiðis er nákvæmlega ekki hægt að skilgreina mörk þenslusviðs hugsunar. Á sama hátt getur enginn ákvarðað að hve miklu leyti hugsun getur haft áhrif á lífið. Það er ótrúlegt hvernig líf sterklega hataðra einstaklinga er stundum ekki tilefni til að vera í hættu. Það eru margar ástæður fyrir þessu. Kannski þarf þessa manneskju vegna Karma heillar þjóðar. Kannski er hugsunin ekki sterk og í hrynjanda. Eða, hugsanlega mun þessi uppsöfnun hugsanna ekki vinna strax, heldur á morgun. Jarðneskar ráðstafanir eru í þessu tilfelli einnig afstæðar. Hugsunin veikist sérstaklega vegna skorts á skilningi á Karma. Mikla viðleitni er þörf til að maðurinn hafi í huga hið fagra lögmál um orsök og afleiðingu. Eitt ráð má gefa – hvergi að ganga að ráðgjöf illvilja.

160. Maður getur skilið með mörgum dæmum hversu skynsamlega kröftum Helgiveldisins er dreift. Þið sjáið sjálfir hvernig verkamaður, dáður af ykkur, dvaldi áfram í Ashram vegna þess að andlegir kraftar hans loguðu nærri hjarta safnaðarins. Aðeins fáfróðir halda að af jarðneskum sjónarmiðum einum, hafi hann ekki komið út á vígvöllinn. Allir sem hafa hugmynd um andleg öfl munu vera sammála um að aðeins meðvituð notkun þeirra sé

skynsöm. Þannig skulum við átta okkur á markmiðshæfni; það er ómissandi þörf á leiðinni til eldheimsins.

161. Virðing fyrir fræðaranum er lækning gegn öllum kvillum. Þegar þú ert mjög veikur skaltu snúa þér til Drottins.

162. Þú átt erfitt með að þýða setninguna – „hann varð algjörlega gegnsýrður af“. Það er rétt hjá þér, að á tungumálum langt frá Sanskrít er ekki auðvelt að finna ákveðnar skilgreiningar, sérstaklega varðandi hærri heiminn. Maður gæti þurft að tjá það sem – „hann varð logandi“ eða jafnvel „hann tók eld“, til að gera ekki lítið úr hugmyndinni um upphafningu. Margur misskilningurinn felur í sér það ákveðna. Tjáning sem leitar herra líður sérstaklega fyrir það; aðeins fólk sem leitar svo sjálft, getur tjáð þau, en þau eru ekki mörg. Þess vegna byrja tungumál að snúast um smávægileg hugtök; þeir bæta vélræna tjáningu, en það er ekki einu sinni talið nauðsynlegt að finna samhljóm hærri heima. Beindu athygli þinni að nýmynduðum orðum. Með þeim er ekki hægt að áætla vitundarstigið! En maður ætti líka að heiðra hærri heimana með stórkostlegum tjáningum, svo að eldheimurinn geti einnig verið vegsamaður með jarðnesku hljóði. Þannig skulum við endurtaka, til að hinir ungu finni tíma til að efla hugsunina upp á við. Af eiginleikum hugsunar fæðist orðið.

163. Maður ætti ekki að vera hræddur við að birta vísbendingar Helgiveldis. Margir ávextir verða bitrir í reiðum munni. Í mörgu er nauðsynlegt að nálgast hærri skilning. Til dæmis ætti maður að sigrast á fjarlægðartilfinningunni. Vissulega er hún ekki til fyrir andanum, og ef við færum vitund okkar inn á andlega sviðið þá mun tilfinning okkar líka breytast í samræmi við það. Með

öðrum orðum, hún mun víkka. Þar að auki gefur samfélagið við Helgiveldið nýjan tónlykil að öllum athöfnum okkar. Þannig skulum við vera nálæg og enn nærri, svo að enginn höggormur geti læðst inn.

164. Fylgstu með því hvernig greina á fólk í hugsun og verki. Fólk á að dæma eftir verkum þeirra, en það verður að hafa í huga að aðeins samræmi hugsunar, orða og athafna styður nálgunina að eldheiminum. Maður verður að komast þangað, í gegnum allar eitruðu lofttegundirnar. Svo margar vitundir verða að koma saman til að forðast frávik frá brautinni. Margar raddir munu hringja og mörg bönn munu óma, en maður ætti ekki að líta til baka. Maður ætti að þekkja eina stefnu og breyta ekki hinum fyrirhugaða áfangastað. Þannig skulum við beita sama lögmáli alla ævi. Sá sem telur mögulegt að hegða sér öðruvísi hefur rangt fyrir sér; bæði í stóru og smáu er eitt lögmál, einn taktur. Þannig skulum við halda áfram, án biturðar.

165. Biturð reiðinnar er plága heimsins. Hún hefur líffræðileg áhrif á lifrina og veldur ákveðnum bakteríum sem dreifast í mjög smitandi virkni. Keisarinn Akbar, þegar hann skynjaði pirring í einhverjum, kallaði á tónlistarmenn svo að nýr taktur myndi brjóta upp sýkinguna. Þessi líkamlega athöfn, skilaði jákvæðum árangri.

166. Þegar þrýst er á eða augun nudduð birtast litir sem eru gróf áminning um útgeislun orkustöðvanna. Ef gróf snerting getur framkallað svo augljós merki, þá getur snerting meiri orku vissulega fært fallega liti andans. Frá grófu til þess hæsta er nauðsynlegt að átta sig á mettun staðbundins elds. Maður ætti að venjast vitneskju um staðbundið aðgengi að honum og maður

ætti að laga sig að slíkri sameiningu. Við skulum ekki gleyma því að fornar opinberanir voru gefnar til að bæta lífið og til að fága vitundina. Þannig var sambandinu við hærri heimana viðhaldið beint. En seinna, vegna slita sambandsins, hófust leitir að vélrænum aðferðum í þeim tilgangi að koma í veg fyrir að samfélagið væri að fullu slitið. Hafa ber í huga að meðan á Kali-Yuga stóð, urðu slíkar aðferðir árangurslausar og jafnvel blöndun við lægri svið fíngerða heimsins átti sér stað. En eðli Satya-Yuga krefst samfélags við hærri heimana. Þess vegna ætti við undirbúning Satya-Yuga að snúa sér aftur að beinu samfélagi við æðri heimana með því að beita sönnu siðferði. Þetta er nauðsynlegt fyrir örlagaríkar uppgötvanir. sem ekki er hægt að gefa dýravitund. Ég mun ekki þreytast á því að ítreka það, að hver uppljómun andans er mikilvæg. Hverjar eru þá leiðirnar til eldheimsins, ef ekki í gegnum reglur siðferðisins? Sannarlega leiðir Hatha-jóga ekki til eldheima. Með nægum undirbúningi – ætti maður að hraða sér í átt að hærri heiminum. Látum hverja frumu okkar innihalda milljónir milljóna strauma. Ekki fyrir svefnhöfga hafa fínustu verkfærin verið gefin. Ekki efast um að það sé verið að gera slíka útreikninga sem fela í sér svo miklar tölur. Þeir minna vissulega á óendanleikann og mettun alls sem er til. Þannig skulum við vera gegnsýrð af hugsunum um staðbundinn eld, um möguleika tilveru okkar. Satya-Yuga getur ekki nálgast án eldheitra tákna.

Ásamt nálgun Satya-Yuga skulum við ekki gleyma því að eyðileggingin gengur framar öllum aðferðum jafnvægis. Fólk grunar ekki að hve miklu leyti þegar hefur verið brotið á jarðneskum straumum! Það vill ekki skilja að þessi kosmíska röskun á sér stað vegna þeirra eigin athafna.

Mennirnir líta á sig sem þekkingarkennara, en einföld lögmál góðs eru ekki sannfærandi fyrir þá.

167. Berið saman tvo steina. Þeir eru frumstæðir, kaldir, þeir hafa storknað í sínu litla lífi, en jafnvel þeir geta gefið frá sér neista elds. Hjarta mannsins er ekki verra en steinn. Hugsun manns, jafnvel í litlu, hefur meiri áhrif en steinefni. Ég tala um þetta vegna þess að það er lærdómsríkt að fylgjast með því hvernig hugsun kallar fram neista elds úr innsta minni. Hin venjulega hugsun kallar fram heil form úr minnisgeymslunni, frá öllum tímabilum sem við höfum verið þátttakendur í. Þessi ferill er örugglega tengdur eldlegu innihaldi. Reyndar getur neistinn losað tengda hluta úr fjársjóðnum á örskots hraða. Maður getur verið undrandi á hve örugglega fjársjóðirnir liggja í kaleiknum og alltaf hægt að draga úr þeim. Aðeins eldorka getur virkað svo fínlega og skjótt. Eldlegar jarðneskar birtingarmyndir gefa hugmynd um spennuna í eldheiminum. Ef eitthvað hér á jörðinni getur verið undraskjótt og nákvæmt, hversu skjóttur og ákafur er eldheimurinn! Ef fólk bara gleymir ekki eldheiminum, er hægt að koma á tengingu. Hugsaðu þér hvernig ástandið er á vitundinni þegar þú ert aftur skyldugur til að minna á undirstöður sem eru svo nærri. Við skulum hins vegar ítreka, við skulum fyllast þolinmæði. Það hefur verið sagt – staðfesting á sannleikanum er styrking brúarinnar.

168. Almennt er ekki þörf á mat í venjulegu magni. Það er viturlega sagt, að éta sé fjötur djöfulsins. Margir kynslóðir hafa étið of mikið og því þarf að gæta varúðar við að beita mótvægisáðgerðum. Í reynd, deyja fleirri af völdum ofáts en hungri. En það þarf alltaf stigvaxandi ferli til að sigrast á gömlum

venjum. Það er ómögulegt að afnema ofátið allt í einu, en það má benda á að allur óþarfur matur er skaðlegur.

169. Hjartaópið er almennt skilið sem afstætt hugtak, en Ur. segir svo ekki vera, því að hún hefur þekkt og heyrt óm hjartans í mikilli spennu. Slík hljóð koma í raun fram og í henni kemur fram öflug orka. Hættulegustu árásir myrkursins brotna á þessari orkuspennu. En það er ekki oft sem hægt er að ná fram jafn sláandi tilbeiðsluástandi. Eldheitt hjarta veit hvenær krafist verður allrar sálarorkunnar. Frá sólarvæðinu, úr kaleiknum, er einbeittur straumur af öflugum krafti. Verstu illskusendingar falla í sundur undan slíkum straumi. Við gleðjumst alltaf yfir því að sjá svo vakandi hjarta, þar sem árásin er alltaf skyndileg og kraftsöfnun er aðeins möguleg með mikilli árvekni. Oft verður þessi mikla árvekni skýjuð af hálfgerðri yfirliði sem er mjög til marks um nálægð myrkra afla. En logandi hjarta lætur ekki undan slíku eiturefni. En mundu að ill öfl senda vissulega tvöföld og endurtekin högg og vita áhrif þeirra á óundirbúnar lífverur.

Styrktu vörn þína verulega eftir fyrstu tilraunina.

170. Margir halda að vísindaleg gögn muni verja þau fyrir kosmískum birtingum. Þeir munu segja þér frá þekkingu sinni á myrkvun, þeir vita um sólbletti, jafnvel um útlit halastjarna og hingað til óþekkta geisla, en þeir geta ekki séð fyrir birtingu loftsteina, sem geta verið risastórir. En ef fólk uppgötvar risastór brot af staðbundnum hlutum, þá getur það sömuleiðis ímyndað sér möguleikann á hrikalegum afleiðingum af þeim, sem ættu að leiða hugann að eldlegum hlutum.

171. Fólk kvartar yfir því að myndin af eldheiminum sé þeim ekki ljós. Við skulum ekki fullyrða um hver á sök á því. Leyfðu okkur að leggja til að þeir ímyndi ér eldheiminn. Þó að slík ímyndun sé léleg og þokukennd, þá skulum við byrja hana að minnsta kosti á einhvern hátt. Það er þannig hægt að nýta það sem upphaf, en það er slæmt þegar ekkert er hægt að byggja á. Slíkt áhugaleysi versnar eftir því sem tíminn líður og eins og steinn dregur það til botns. Enginn getur teygst mörk vitundarinnar handahófskennt.

Meðalvegurinn er frábær þegar hann er líka háleitur, en margir geta ekki með öllu skilið háleit hugtök meðalvegsins og ruglað því saman við leið grófleikans.

172. Vegna óstöðugleika hugsana sér fólk hvorki gleði né hættu. En við skulum biðja það að taka alltaf eftir þegar hjartað hvíslar um ógnir eða nýja gleði. Sömuleiðis ætti ekki að koma á óvart að myrku öflin geti nálgast helgustu staðina. En þú hefur þegar séð slíkar birtingarmyndir og veist að óttaleysi er fyrsta skilyrðið til að stöðva illt. En við skulum vera heiðarleg við okkur sjálf, til að ákvarða hvar óttinn er og hvar hann hefur verið hrakin út. Ótti er vopn þeirra myrku.

173. Látið ykkur ekki koma til hugar að mögulegt sé að afneita hinu ósýnilega. Það hefur verið sagt að engin athöfn sé án afleiðinga og það á sérstaklega við um afneitun. Maður spyr sig oft – hvers vegna er þróun heimsins svona hæg? Afneitun er helsta orsök, því hún er banvæn. Eins og efinn, skerðir afneitun alla fyrirséða möguleika. Fólk sem er gefið fyrir afneitun þarf að lokum að lifa afleiðingar þess. Afneitun er í raun eins og myllusteinn um háls manns. Nóg hefur verið sagt um það í fræðslunni. En nú,

sérstaklega, er jörðin sýkt af afneitun. Fjöldinn ímyndar sér að afneitun sé aðeins skynsamleg gagnrýni, en afneitun er ekki dómur, hún er eins og aska sem kæfir eldglæðurnar. Hún bælir niður en eflir ekki. Aðeins vitundarvíkkun dregur fram skömm afneitarans, en að jafnaði lýkur slíku harðneskju ástandi í alvarlegum veikindum. Í mörgum tilfellum ætti læknir að ræða við sjúklingi sinn fyrir meðferð til að komast að hugsunarhætti hans. Sérhver veikindi vegna neikvæðni sýnir þörfina á sefjun til að stöðva eyðandi ferli. Sumir geta gert grín að því að til meðferðar á krabbameini og berklum sé nauðsynlegt að byrja með sefjun. Auðvitað munu læknar sem ekki hafa sefjunarmátt mótmæla á allan hátt og þeir verða mjög pirraðir þegar þeir heyra að sjúkdómar í lifur, maga, nýrum, tannholdi og gigt ráðast að miklu leyti af vitundarástandi og þurfi sefjun fyrst og fremst. Þess vegna er nauðsynlegt að taka sefjun og sjálfsefjun alvarlega. Báðir ferlarnir hafa eldlega þýðingu. Þannig er afneitun í andstöðu við eldheiminn.

174. Ósjaldan sýna börn betri hugsun um eldheiminn. Reyndu að hvetja þau til slíkrar hugsunar, en þú verður að beita næmum skilningi, því annars geturðu annaðhvort snúið þeim frá eða lagt á þá eigin persónulega hugmynd. Látum börn draga úr eigin fjársjóði; þau er alltaf tilbúin að afhjúpa mikilvægustu smáatriðin. Vísindi geta aflað dýrmætra gagna frá börnum; en vísindin veita þeim ekki nægilega athygli. Fólk misnotar börn og vilja ekki skilja hversu mikið skaði er af dónalegri snertingu.

175. Unga kynslóðin hallast of oft að grófleika. Slík staða er afar hörmuleg þegar bestu kraftana er krafist. Það er nauðsynlegt að ítreka að allur grófleiki

hentar ekki þróun. Þegar það eru svo margar kosmískar hættur verða menn að skilja að grófleiki er fáfræði.

176. Í athugun á hörmulegum afleiðingum afneitunar ætti ekki að kenna velmeinandi mönnum um að beita eigin kröftum fyrst, fremur en að ónáða Helgiveldið. Það kann stundum að virðast að fólk bregðist við af sjálfstrausti, þegar það í raun er fyllt lotningu fyrir Helgiveldinu, en leitast umfram allt að beita eigin kröftum til að varðveita hverja ögn af hærri orku. Þeir nefna ekki einu sinni nafn fræðarans og þeir gæta mantrömunar. Maður ætti að íhuga mjög vandlega hinar ýmsu birtingar virðingarháttá. Maður ætti að staðfesta allt sem þráir ljósið. Hjá Okkur er einungis afneitun hafnað. Reyndar er tilvist mannsins, sem hugsar og býr yfir fíngerðustu verkfærunum, raunverulegt kraftaverk, sem gæti ekki verið án fortíðar og þar af leiðandi ekki án framtíðar. Eldheimurinn er fyrirhuguð framtíð. Hver mun þá hika á leiðinni og þekkja hinn mikla áfangastað? Hver mun þá ekki bera virðingu fyrir núverandi jarðvist, vitandi að það mun hjálpa uppstigningunni? Hver mun þá fyrirlíta fíngerða heiminn, vitandi að það er prófraun á hugsunum? Þannig er okkar stutta dvöl hér verið okkur veitt sem besta hjálpin til að komast hratt til eldheimsins. Því á að sameina brýn vandamál lífsins með hæstu lausnum. En í raun og veru hindrar jarðneskt líf skjótan skilning. Fólk dreymir um vélræna lengingu lífsins hér, í stað þess að temja sér glaðlega nálgun að markmiðinu. Fræðarinn færir vitund lærisveinsins, á stystu leiðinni, áfram til að ná eldheiminum. Fræðarinn staðfestir allt það sem getur, jafnvel óbeint, fært nærri eða sameinað gagnlega vitund, til þess að hver athöfn ber í sér nauðsynlegar aðstæður að markmiðinu.

177. Á meðan farið er inn í fíngerða heiminn blikka allar tilfinningar fyrir eignarhaldi, sem truflar jafnvel fólk sem er alls ekki slæmt. Maður ætti að hafa þessa aðstöðu í huga og staðfesta það að jarðnesk eign er ekki til. Mikið hefur verið sagt um persónulega eign, en aðeins eldástand getur sannað blekkinguna um slíka eignarvitund. Aðeins þegar vitund okkar er eina eign okkar, finnum við frelsi til að halda áfram. Það er mjög erfitt að koma jafnvægi á uppstigið sem nær út fyrir miðjusvið fíngerða heimsins. Þar dettur fólki ekki einu sinni í hug að skilja við ýmsar eigur; því vissulega lifir það einungis vegna aðráttarafl þess. En ef æðri myndir vekja svolítið vitund þeirra, þá hefjast ótrúleg átök. Þess vegna, hér í jarðnesku ástandi verður maður að átta sig á hvar gagnlausar byrðir liggja. Þetta ætti að gera ekki í nafni fíngerða heimsins heldur í nafni þess hærri.

178. Sumir kunna að velta því fyrir sér hvers vegna merkin frá fíngerða heiminum eru svona undarleg og hvers vegna þau krefjast íhugunar og túlkunar. Ástæðan fyrir þessu er lögmál Karma. Einmitt íhugun og vangaveltur örva sjálfstjórn og því léttu þær og jafnvel skapa ekki Karma. Þar af leiðandi, því meiri athygli og útsjónarsemi, þeim mun auðveldara er að túlka gefin tákni. Háleitar verur vilja gefa vísbendingar um margt, en andleg truflun fólks kemur í veg fyrir að þessi dýrmætu ráð komist til þeirra. Ekki aðeins í sendingum frá fíngerða heiminum heldur einnig í tilveru jarðar hafa dæmisögur verið teknar upp sem óbein vísbending. En sagan bendir á mörg dæmi þess að brýnustu ráðin hafi ekki verið nýtt. Ekki að ástæðulausu þroskaðist athyglin fremur til forna; það fól meira að segja í sér rannsókn á athyglinni sjálfri. En nú á dögum skilja ekki margir mikilvægi árvekni; fyrir

aðra er þörf á skarpri leiðsögn og endurteknu leiðbeiningunum, sem geta ekki annað en haft áhrif á Karma. En aðeins eldhjörtu mun skilja hulda merkingu fíngerðra merkjanna. Látum samstarfsmenn átta sig á því að hvert tákni hefur sinn áfangastað. Svo margar háleitir verur senda leiðbeiningar og vona að þær verði skiljanlegar. Það hafa verið tímabil þegar næmur skilningur var styrktur og skerptur en aftur þéttist blóðug þokan að nýju og faguð skynjun varð gróf. Einnig nú hafa margar tilraunir frá bestu sviðum fíngerða heimsins verið að engu gerðar af myrku öflunum.

179. Ég fel þér að bera vitni um eldheiminn eins og hann er, með öllum eiginleikum tilverunnar. Eldblómstur sést af útgeislun sinni, en líkja má þeim í uppbyggingu við rósir; litlir iðuhringir mynda eins og mismunandi blöð. Á sama hátt eykst ósonið, í hærra ástandi, eins og ilmur af sígrænu. Einnig er áruútgeislun eins og skýjabogar og geislar eru eins og lækir og fossar. Þannig mun hinn vitri finna líkingar af hærri formum í jarðneskum myndum. Hann mun ekki líta á jarðneska tilveru óæðri, því að í öllum ríkjum er grundvöllur orkunnar sá sami. Hinn vitri mun ekki leita nákvæmrar hliðstæðu Guðs í jarðneskum líkama, því aðeins eldslíkaminn mun varðveita sömu neista og hærri verur. Á ekki að benda á það í skólum þar sem við erum eins og Guð, til að réttlæta forna sáttmála sem fólk hefur gert grín að? Alls staðar verður að skýra æðsta hugtakið. Maður má ekki óttast að koma fram og hjálpa hvar sem hægt er að lyfta vitundinni. Fræðslan þarfnast þeirra sem bera vitni. Hún svarar öllum, án þess að gera greinarmun á trú og þjóðerni. Láttu umfram allt sólina skína. Það er ekki erfitt að tala um einingu, gegnum

leið vísindanna. Láttu birtingarmynd fallestengsla sameina hina fjölbreyttustu þætti.

180. Ekki rugla saman þreytu og styrk. Þessi tvö, þrátt fyrir fullkominn mun, geta valdið svipuðum einkennum. En það þarf að vinna bug á þreytu með breyttri vinnu en spennunni verður í raun að auka. Það væru mistök að leyfa sér að dreifa spennu. Maður verður að næra þennan augljósa eldkraft sem dýrmæta gjöf. Hver spenna er skerping á meðvitund. Þreyta er leiðinleg, en í báðum tilvikum gleymum við ekki að taka moskus. Ur. hefur skynsamlega komið á samsetningunni moskus með sóða og valeríum. Vissulega er mjög fljótleg uppsöfnun moskus með sóða gagnleg, þar sem hún er einnig framhald viðbragða við valerían. Öll þrjú innihaldsefnin eru eldheit. Ekki að ástæðulausu var sódi kallað í öndverðu, aska guðlegs elds og sódasvæði voru kölluð tjaldbúðir Devas. Sömuleiðis er valerían sérstaklega áhrifarík í samsetningu með moskus. Á meðan moskus kveikir eld viðheldur valerían honum stöðugum. Í þreytu frásogast þessi eldheita lækning til að endurnýja taugamiðstöðvarnar; en í leitinni að styrkleika þarf langvarandi bruna til að forðast sprengingar og áföll. En umfram alla aðra lífgefandi þætti er samfélagið við Helgiveldið. Moskus getur þornað, en í samfélagi við helgiveldi verður tafarlaust endurnýjaður styrkur þess og ótæmandi orkuframboð.

181. Nýir hópar lærisveina verða að laða að í gegnum hjartað. Við lítum á árangur ekki aðeins sem beina miðlun fræðslunnar, heldur einnig óbeina mettun umhverfisins með henni. Það á ekki að ýta fræðslunni þangað þar sem engar dyr eru.

182. Getur líkaminn særst? Eins og á jörðu svo á himni. Þar af leiðandi getur eldslíkaminn særst, rétt eins og hinn jarðneski. Fylgstu með sáraferli jarðneska líkamans og þú munt hafa fullkomna hliðstæðu við fíngerða og eldlíkama. Við skulum sjá hvernig hnífur stingst í líkamann, hvernig hann skemmir vef og blóðrásina sem síðan fylgir staðbundið drep og niðurbrot; en lífsorkan nær yfirhöndinni og hæg lækning hefst. En oft verður eftir staðbundin rýrnun og varanlegt ör. Nákvæmlega sama ferli á sér stað í tilfalli eldslíkamans, en í stað hnífs er það hugsun og í stað örs verður þétting eldheitrar orku. En lækningin er mjög hæg og krefst orkuöflunar frá hinum orkustöðvunum. Hver lífvera hefur eldlíkama og þangað til hún nær eldheimum getur hún særst. Aðeins þegar eldslíkaminn hefur verið hreinsaður í bruna staðbundins elds, verður hann ekki lengur auðsærður. En ég fullvissa þig um að ör standa lengi eftir. Ég fullyrði að hægt er að særa eldlíkama bæði að utan og innan. Sjálfsvíg jarðneska líkamans er frumgerð sjálfsskaða á eldlíkamanum. Þannig er hægt að finna afleiðingar jarðneskra athafna í öllum heimunum.

183. Margt hefur verið sagt um lífið í fíngerða heiminum. Dæmin virðast oft vera misvísandi en við skulum aftur taka jarðnesk dæmi. Fjölbreytni jarðneskra aðstæðna er undraverð, aðeins óþroskuð augu geta ekki greint fjölmargar fíngerðar birtingar. Þegar við tölum um jarðneskar aðstæður höfum við venjulega í huga samkynja hópa, en við getum ekki talið upp allt svið viljasköpunar. Þess vegna munu skilgreiningar Okkar ráðast af þema orðræðunnar eða eiginleikum meðvitundar hlustandans. Sömuleiðis munu meðal sönnustu lýsinga á fíngerða heiminum alltaf finnast hópar sem svara

best lýsingum Okkar. Við skulum því ekki gagnrýna fjölbreyttar upplýsinga um fíngerða heiminn. Ef hinn jarðneski heimur er virðulegur, þá eru hærrí heimar vaxandi í tign og margþættir.

184. Hringhreyfing er í öllu. Hvirfilhringir eru ekki einungis í jarðneska heiminum, heldur einnig í allri hugarmótun. Maður getur fylgst með því hvernig hringur hvers verkefnis er safnast upp. Við höfum þegar ráðlagt að skipta um vinnu til að endurnýja styrkleika. Slík manvantaras, hringtímabil, má sjá jafnvel í smæstu verkefnum, en þau munu hafa sömu merkingu og hringtímabil heimsins. Þannig, fyrir utan hringrás daglegra verka, getur maður einnig séð í stærra samhengi hringrás alls verktímabilsins. Einmitt eldheitt hjarta hvíslar þegar slíkum hring er lokið, til þess að hægt sé að hefja nýja birtingu. Maður ætti ekki að ofhlaða niðurstöðuna, en samt er verra að ljúka tímabili óeðlilega með ofbeldi á lífið. Þannig er hægt að rannsaka í sögunni hvernig tímabil athafna mótast. Meginþáttur eldsins kemur fram í slíkum hringhreyfingum. Maður verður líka að vera undirbúinn fyrir slíka uppbyggingu í eldheiminum. Við megum ekki halda að eldheimurinn sé þegar fullkomið ástand. Kerfi heima, sem við sjáum aðeins hverfandi hluta af, bjóða upp á óþrjótandi fjölbreytni í aðstæðum. Héðan getum við ekki greint þær aðstæður, en það er gagnlegt að láta sig dreyma um þau. Hver draumur er þegar veruleiki.

185. Ógæfan er þegar hér. Fólk spyr – Hvar er reiði Guðs? Það er í slíkum hörmungum að fólk er að hverfa frá Guði, verða svikarar, annaðhvort í athöfnum eða í hugsunum eða í þögn óttans. Við skulum ekki telja upp alla þætti slíkrar sviksemi; það smitar jörðina og sýnir ótvíræða eiginleika.

Mannkynið ætti ekki að vera hissa á ógæfunni í kjölfarið. Láttu manninn íhuga – hefur hann alltaf hegðað sér í hreinu viðhorf til Guðs? Hefur hann alltaf haldið sig frá guðlasti og gat hann varið sig frá illum hugsunum? Þannig getur fólk ekki sagt að kraftur Guðs sé ekki opinberaður. Hann refsar ekki, en hann getur snúið sér frá, og þá verður gulli breytt í eyðandi eld.

Þá mun jafnvægi umbreytast í ringulreið og máttur jarðar getur verið uppurinn.

Mikil guðlast er alls staðar. Afneitun guðdómlegrar meginreglu er skelfileg! Fólk er hætt að hugsa og jafnvel að sækja musterið er oft ekki betra en guðlast.

186. Eldneistar ljóma einnig upp dýrin. Í þessu má sjá merkilegt lögmál. Dýrin öðlast eldneistann sérstaklega í snertingu við manninn. Sömuleiðis nærir maðurinn sinn eigin eldlíkama með samfélagi við Helgiveldið. Vitund mannsins verður að setta sig við og átta sig á rökfræði Jakobsstigans; allar verur geta fundið aðgang að honum þegar þær eru fullar rétttri viðleitni.

Hugsun um hið góða er blessun. Það hefur aldrei verið góðviljuð hugsun sem hefur ekki skilað bestu ávöxtum. En til að safna ávöxtum þarf æfingu og vinnu. Stundum er uppskeran enn meira þreytandi en sáningin.

187. Eins og sagt hefur verið þá er fíngerði heimurinn nú einnig í miklum átökum, sem eru enn hræðilegri en sá jarðneski. Það má ímynda sér að ósigur í fíngerða heiminum sé óásættanlegur. Slíkur ósigur myndi brjótast í gegnum keðju heima og væri mjög æskilegt fyrir Satan. Þess vegna leggur fræðslan svo mikla áherslu á hjartað, til að minnsta kosti að búa fólkið undir samvinnu.

188. Fræðsla um eðli hlutanna verður að vera meðal mikilvægustu greina. Það verður að lýsa því fagra í öllum veruleika; með öllum vísindalegum samanburði verður að sýna fram á röð heimanna. Trúarbrögð munu ekki aðeins stangast á við slíka útlistun á grunninum, heldur þvert á móti munu trúarbrögð hjálpa til með fornum vísunum. Rannsóknin á eðli hlutanna mun þjóna sem þröskuldur til að skilja lifandi siðfræði. Maður verður að átta sig á því hvers vegna heiður, reisn og allir aðrir háir mannkostir eru ómissandi. Frá fyrstu árum ættu börn að heyra um fíngerða og eldheiminn; þeir verða að skilja meginregluna um helgiveldi og hið góða. Því fyrr sem þau eru minnt á helgiveldi og önnur sannindi, því auðveldara munu þeir muna fyrri þekkingu. Hugmyndin um guð í allri sinni tign er skýrð á grundvelli stigveldis. Aðeins þannig getur hæsta hugtakið sprottið út úr hinu afstæða og blandast allri tilveru.

Nauðsynlegt er að leiðtogi og ríkisstjórn skilji hvernig hægt er að efla skilning á hærri birtingu. Það er nauðsynlegt að skólar lýsi aðlaðandi tilverunni allri sinni dýrð.

189. Meðal eldtákna er sérstök hæfni til að finna týnda hluti. Maður þarf ekki annað en að hugsa um þá og þeir nálgast sem sagt og uppgötvast. Þegar í fornöld var sagt – kveiktu á kyndli hjartans og finndu það sem þarf. Táknið er sannarlegt, því eldur hjartans kveikir í nálægum eldum og skapar segulmagnað aðdráttarafl. Einnig í bókum er hægt að finna það sem leitað er með því að lýsa bókina með sama eldi. Því meira sem slíkum eiginleikum er gefin gaumur, því meira er þroskast þeir. Eldpátturinn elskar að eftir honum sé tekið.

190. Hætta er einbeiting á spennutitringi. Margskonar hætta umlykur fólk, en aðeins er tekið eftir nokkrum þeirra. Þegar leiðtoginn segir „lífið í hættu“ gæti hann vel sagt í staðinn: „fylgist með hættunum og ná þannig árangri.“ Maður getur ekki lifað fyrir utan hættu, en það er fallett að vefa teppi afreka út hættunum. Leiðtoginn veit að hann hefur verkefni og hættur eru aðeins knýandi afl; því hugsar leiðtoginn ekki einu sinni um hættur. Hugsunin um hættu er skaðleg. Þegar við hugsum um hættur styrkjum við titring þeirra og truflum þannig jafnvægi okkar. Öflun kraftanna má ekki raskast af ótta og rugli. Við erum vakandi og varkár fyrir bestu framkvæmd markmiðsins. En hættur geta ekki yfirskyggt athygli okkar. Fræðarinn ætti fyrst og fremst að krefjast þess að lærisveinninn verði frelsaður af draugum skelfingar. Lærisveinninn ætti alltaf að muna að eyða ekki dropa af hærri orku að gagnslausu. Hugsun um hættu hrærir margar orkustöðvar okkar og með óreglulega hætti eyðir dýrmætri orku. Hugsun um hættu endurspeglast jafnvel á púlsinum; en hjartað er styrkt af lönguninni til að ljúka markmiðinu vel. Þannig skulum við bregðast við á sem hagkvæmastan hátt.

191. Við inngöngu í klausturlífið var venjulega bent á alla erfiðleika slíkrar leiðar. Sumir myndu segja – allt er auðvelt; aðrir myndu vara við – allt er erfitt. Við fólk með eldheitt hjarta má segja – allt er auðvelt; en fyrir venjulega meðvitund er betra að vara sig – allt er erfitt. Ef einhver fer á flug af einni viðvörun um erfiðleika, þá er hann, að öðru óbreyttu, óhæfur til þrautseigrar vinnu. Maður á ekki að safna saman fólki sem er augljóslega vanhæft. Ótti við vinnu er þegar svik.

192. Alexandrísku heimspekingarnir sögðu – ekki gagnrýna heiminn, því hann var búinn til af mikilli hugsun. Sköpuninni er ekki um að kenna, heldur hugmyndum okkar um hana. Við getum miðlað hugsunum okkar annaðhvort til góðs eða ills. Við gætum breytt besta dýrinu í illa skepnu. Grimmd annars vegar og ótti hins vegar ræður hugsunum okkar. Við getum sent illsku úr augum okkar. Við gætum breytt gagnlegri plöntu í þá skaðlegustu. Hugsanir fornu heimspekinganna komust inn í trúarbrögðin. Clement frá Alexandríu vissi að fólkið sjálft niðurlægði hina miklu sköpun. Jafnvel nú getur fólk fylgst með því hvernig illt getur umbreytt skaðlausustu skepnum. Reyndar getur hver dýratemjari sagt til um hversu oft einmitt góðvilji hjálpar honum í starfi. Þrátt fyrir það verða að vera ráðstafanir til sjálfsvarnar, mismunandi eftir eðli dýrsins. Slík vísindi má kalla markmiðun. Við getum ekki gagnrýnt heiminn án þess að velta fyrir okkur hvers vegna illgirni var leyft að ganga inn í hann. Þannig munu verndarráðstafanir ekki koma frá illu heldur af hinu góða. Það má ráðleggja hverjum leiðtoga að gleyma ekki sáttmála fornu heimspekinganna.

193. Þú veist nú þegar nægilega mikið um ögun ákveðinna persóngerða. Hvað á að gera þegar hófsemi hefur læðst inn í víðasta hringinn? Þeir sem virðast vera meistarar hins góða gangast andlega undir hófsemina. Maður getur séð að þeir myrku þjást ekki oft af þessum galla. Það er saga um djöful sem hittir engil. Engillinn sagði: Þjónar þínir eru beiskir. En djöfullinn svaraði: „Mínir er beiskir, þínir er súrir; við verðum báðir að leita að þeim sætu.“ Og engillinn skammaðist sín, því hann gat ekki sannað að þeir hefðu ekki orðið súrir. Þannig sá fólk þetta fyrir löngu síðan.

194. Þú verður að endurtaka fyrir mörgum að úrræði Okkar eru góð, sem viðbót við sálarorkuna. Sum líkamleg úrræði geta ekki skilað tilætluðum árangri, en andleg orka er styrkt með samfélagi við Helgiveldi. Þannig mun vitur læknir fyrst og fremst gæta þess að þekkja ástand sálarorku sinnar og sjá að það er í samræmi við hærri krafta. Að taka aðeins eftir líkamlegum eiginleikum hefur enga þýðingu fyrir framtíðina. Þegar við tölum um eldheiminn þýðir það að það er kominn tími til að halda áfram. Það er ómögulegt að vera fastur á tímabili sem þegar er lokið og allur grunnur tilverunnar hefur gleymst. Ég fullyrði að hver læknir verður að veita sjálfum sér gaum til að finna að hve miklu leyti hann sjálfur er tilbúinn til að endurnýja vitund sína, annars finnur hann ekki viðeigandi orð fyrir þá sem til hans leita. Hann mun ekki geta spurt um raunverulegar orsakir kvilla. Hann mun ekki viðhalda sjálfstæðum áhrifum sínum. Ég krefst þess ekki að hver læknir sé dáleiddandi, en hann verður að skilja andlegan heim sjúklingsins til að geta talað um aðalatriðið í málinu. Fræðslan verður að birta leiðir en ekki aðeins vera lyfjabúð. Láttu fólk fá tækifæri til að fylgjast með og uppgötva, annars verða áhrif á karmað.

195. Ný hefð um mikilvægi hjartans verður að mótast þegar fólki er síst annt um það. Stofnanir til að rannsaka hjartað verður að stofna, með þekkingu á öllu því sem hefur verið skrifað um þessa miðju lífverunnar. Alla forna söfnuði þar sem þekkingu á hjartanu haldið uppi, verður að rannsaka; og hér eru utanaðkomandi úrræði ein og sér ekki til hjálpar. Við skulum ekki gleyma því að í fornöld var sefjun beitt við endurlífgun á hjarta. Það eru margar hefðir fyrir því að vekja aftur til lífs sem byggjast á þessari athöfn. Að vísu er

krafist mikils og agaðs vilja og tími er nauðsynlegur til að koma á nýrri hjartastarfsemi. Það verður að ákvarða hversu margar mínútur þurfa að líða áður en hægt er að koma aftur á hjartastarfsemina. En þetta mun vera afar breytilegt, því raunveruleg brottför hins fíngerða líkama er einstaklingsbundin. Það eru margar ástæður fyrir þessu, þar á meðal líkamlegt ástand sem og fíngerða líkamans. Læknirinn ætti að skilja þessa fjölbreyttu aðstæður.

196. Líkamlegar hreyfingar mannsins verða að vera lærðar. Börnum verður að kenna ekki aðeins fimleika og takt, heldur einnig merkingu hagkvæmni hreyfinga. Þegar fólk skynjar eldheiminn og geislun, mun það ekki veifa tilgangslaust höndum og fótleggjum um sig, hrista höfuðið og vera pirrað. Ef þeir myndu sjá fyrir sér árueggið sitt myndu þeir ekki trufla það að óþörfu með óreglulegum óróleika. Ef fólk gæti ímyndað sér eins konar eldhring sem er í raun og veru í kringum það myndi það ekki brenna sig sjálft. Sérstaklega óréttlætanager eru svokallaðar taugahreyfingar. Þeir benda til algerlega agalauss vilja. Sérhver læknir verður að taka eftir slíkum venjum sjúklinga sinna. Það er hægt að ákvarða marga sjúkdóma af hreyfingum manns. Það er hægt að lækna hann af ógeðslegustu venjum með því að fylgjast með þessum hreyfingum og benda á skaðann sem þeir valda fíngerða líkamanum. Þannig getur læknir nýst gagnlegri starfsemi án efnislegra lyfja.

197. Hver sagði að moskus væri aðeins örvandi? Það getur haft jafnvægislegt mikilvægi og komið af stað grunnorku. Það er sorglegt þegar svona margbrotin og öflug viðbrögð eru dregin í eina birtingarmynd. Því lakari sem hugmyndin er, því grófari er tilgátan. Þetta á einnig við mörg tilgreind úrræði.

Enginn hugsar um samræmið sem er mikilvægi valeríum. Enginn er tilbúinn að skilja að mynta er vinur lífsins, tilbúin til að hafa róandi áhrif á órólegar orkustöðvarnar. Enginn vill fylgjast með virkni mjólkur ásamt sóða. Svona breitt er athugunarsvið augna sem hefur verið opnað.

Mynta getur jafnvel verið gagnleg sem innanhúsplanta, því útstreymi lifandi laufanna er fíngert og náttúrulegt, eins og af rósum. Þar sem maður getur haft blóm er ekki þörf á olíum. Því það lifandi og náttúrulegast er best af öllu. Við skulum ekki gleyma því að mynta og rósir eru frábær sótthreinsir.

198. Eldheimurinn krefst fyrst og fremst aðgreiningar á litlum sannindum og miklum sannleika. Ekkert annað snýr fólki frá leiðinni að því marki sem lítlu sannindin gera. Það grípur í lítil brot, en hugsa ekki um það sem kom á undan og né hvað fylgir. Slík brot eru ekkert betri en hver lýgi, en mikilvægi eldheimsins hvílir á mikilfenglegum sannleika. Maður verður að búa sig undir það með öllum ráðstöfunum; það er ómögulegt að ætla að skilningur á stærð sannleikans komi af sjálfu sér. Vitundin verður að vera tilbúin til að halda slíkar víddir. Þetta er alls ekki auðvelt. Maður getur séð hvernig einföldustu orð eru ranglega skilin. Það er jafnvel erfitt að ímynda sér að hve mikið merking hins hversdagslegasta orðs getur afbakast. En maður ætti að standast prófraun á svo mörgum ólíkum hugtökum. Aðeins samþykki hinna hærri vídda mun vekja hærra ákallið – Raj, Raj, Raj! Hið þrefalda ákall getur leitt til hærri sviða. Raj þekkir ekki hefnd og gagnrýni. Raj er hjartahlýtt, og því beint inn í framtíðina. Raj óskar góðs, því það er skapandi kærleikur. Slík ráðstöfun verndar gegn litla sannindunum, sem kemur nærri vonskunni, sem

efast um og fordæmir. Þannig, þegar þú vilt hemja andann, geturðu endurtekið hið forna mantra – Raj, Raj, Raj!

199. Þegar ég minni þig á hið forna mantra, þýðir það að mikinn sannleik þarf að opinbera og að maður ætti að framkvæma með miklum aðferðum. Engin frelsast af orðum heldur með notkun þeirra. Það er því enginn smá sannleikur í því þegar krafist er mikilla aðferða. Látum hugsunina gleðjast þegar Raj hefur verið borið fram!

200. Maður getur snúið sér að því góða frá hvaða leið hins illa sem er. En slíkir möguleikar eru merkilegastir í ljósi hvernig þróunin hefur átt sér stað. Í rauninni ber hver dvöl í hinu illu mann hratt frá hinu góða. Svona, þar sem í gær var hægt að hoppa af vagni hins illa, er þegar ómögulegt að snúa aftur á sama stað í dag. Það verða allir að muna þetta, sem halda að ávallt sé hægt að varpa byrði hins illa af sér. Efni þess er mjög klístrað og gróið af litlum sannindum, sem Við höfum rætt um.

201. Fólk sem tekur á sig mikla þjónustu má kalla „himneska steina“. Í viðleitni sinni fylla þeir sig með ljósi. Þeir stinga í gegnum neðri sviðin og bera innra með sér óbifanlegan demant. En það er ekki auðvelt að vera demantur og það er nauðsynlegt að vera staðfastur í ljósinu til að sigra myrkrið. Mikil þjónusta veitir enga hvíld; með stöðugri árvekni styrkist andinn. Hrúga sem mynduð er af litlum jarðneskum sannindum verður að vera þakin góðvild. Maður verður að vera í skjóli ljóssins frá Helgiveldinu og verður að tileinka sér fíngerða og eldheiminn sem eðli hlutanna. Úr gryfju verður maður ekki var við sólina; engu að síður rannsakar fólk stjörnurnar úr

brunni. Það óvæntasta getur gerst á vegi þjónustunnar, en reyndi leiðtoginn mun ekki gleyma því að hvert veraldlegt tap er bætt upp í geimnum.

202. Hvergi hugsa menn um lifandi siðfræði. Þeir halda að það sé hægt að lifa lífinu með venjulegum hætti, en með hverjum degi verður augljósara að það er aðeins hægt að bjarga fólki með trú, sem fer fram úr öllum trúarbrögðum. Það er ekki mikið um slíka trú og við skulum ekki reyna að telja þá í þúsundum, því þeir eru aðeins tugir. Óvenjulegar eru slíkar leiðir til skilnings á hinu hæsta.

203. Heimarnir þrír eru miklu nær hvor öðrum en maður getur haldið. Maður getur séð hvernig samsvarandi titringur skapar samvinnu. Þú veist hvernig tilteknir einstaklingar úr fíngerða heiminum sem eru nærri okkur starfa til að aðstoða sameiginlegt verkefni. Jafnvel fyrir ekki svo löngu síðan gátu þeir ekki þjónað sameiginlegum tilgangi vegna mismunandi titrings, en nú gerir titringur þinn og viðleitni þeirra til sambands þau að gagnlegum samstarfsmönnum. Þannig skapast gagnlegir sameiginlegir starfskraftar. Það er gagnlegra því andstæðingarnir hafa svipaða samstarfsmenn. Vissulega er gleðilegt að horfa á hverja vitundaruppsöfnun. Ur, hefur séð hvernig andrúmsloftið er dauft í upphafi en á síðari fundum varð það léttara og fyrir degi síðan sá Ur alveg meðvitað samstarf. Slík uppljómun er mjög hröð, en fyrir þetta hefur Ashram þýðingu. Sannarlega, Ashröm hafa mikla þýðingu fyrir hinn jarðneska og fíngerða heim. Hægt er að skilgreina Ashram sem segul og ósonkraft. Að fyllast hjartaorku veitir leið til margra hluta. Þess vegna, þegar ég hef áhyggjur af andlega hreinu andrúmslofti, þá hef ég í huga mjög mikilvæga afleiðingu. Án andlegrar uppsöfnunar hefur boðun um

að taka allt á sig enga merkingu. Þessa boðun er aðeins hægt að gefa þegar hjartabönd eru við fíngerða og eldheita heiminn. Aðeins slík tengsl, meðan á jarðneskum átökum stendur, geta styrkt þá sem boðunin hefur verið gefin. Straumarnir eru of flóknir til að jarðneskir kraftar standi gegn þeim. En þú veist um sambandið við heimana tvo. Einmitt í þessu samfélagi finnast öfl til að fara óvæntustu leiðina. Í þessu skaltu ekki hika við að vernda sjálfan þig í að eyða ekki orku að óþörfu. Maður ætti ekki á nokkurn hátt að beygja sig frá innri einbeitingu. Mál heimsins alls eru grafalvarleg.

204. Það má spyrja – Hversu oft á að lesa fræðsluna? Svar – Það er ómögulegt að setja mörk fyrir það sem maður elskar. Hjartað veit það, en þrátt fyrir það getur maður þráð að lesa það aftur. Þegar við leggjum hana á minnið myndum við ákveðinn takt, en nýr lestur getur veitt nýja uppljómun. Það mun ekki aðeins auka skilninginn, heldur geta sjálfar breytingar á bókinni fært nýja nálgun. Þess vegna, þegar ég segi – Lestu fræðsluna bæði að morgni og kvöldi – þá hef ég í huga mismunandi kringumstæður tíma. Einu er tekið eftir á morgni en allt annað verður skilið við kvöldeldana. Skilið þetta bókstaflega. Kvöldhugsun er öðruvísi en morgunhugsun. Maður ætti að bera þetta tvennt saman.

Eins og hugsunin á kvöldin víkkar með ljósi lampanna, svo ljómar morgunhugsunin frá snertingu við fíngerða heiminn. Hugsun að morgni er sterk, ekki aðeins vegna hvíldar, heldur einnig vegna snertingar við fíngerða orku. En kvöldhugsunin einkennist af fullkominni upphafningu sem er í ætt við lifandi eld. Margir halda að þeir þekki kenninguna þegar þeir hafa lesið hana í gegn einu sinni. En bestu sáttmálarnir eru ónýttir, vegna þess að fólk

er ófært um að skilja margróm þeirra. Skoðaðu þannig kristal fræðslunnar við sól og eldljós.

205. Orðið kór er notað til að merkja samhljóð radda, en það getur verið orkukór, hjartakór, eldkór. Fræðslan verður að beina athygli þinni að kórþættinum, sem truflar alls ekki einstaklingsþáttinn. Maður ætti að þróa innra með sér samvinnu til að koma á beinni aukningu á möguleikum. Þannig er umhyggja fyrir kórþættinum tengd uppbyggingu. Fólk getur skilið að kór þarf alls konar þátttakendur. Aðeins mjög reyndir leiðtogar skilja hvers vegna það hefur verið þörf fyrir þátttakendur sem eru ekki mjög virkir en geta samt komið með frumleika og samræmi. Kennarinn gleðst yfir hverjum frumleika, í honum fæðist nýr eldspáttur.

206. Við skulum athuga hvernig þjóðir geta skynjað mikilvægi þekkingar. Við leggjum áherslu á að birtingarmynd þekkingar ætti að fara óvenjulega leið til vekja ímyndunarafl mannsins. Í raun er ekki auðvelt að vita hvernig á að vekja ímyndunarafl fyrri jarðvista; aðeins hreinsuð vitund sem lætur ekki ruglast af umskiptunum, hefur óslitið ímyndunarafl, sífellt nýtt og óþreytandi.

207. Mestu jarðnesku hamfarirnar hafa stafað af rofum neðansjávar. Við skulum ekki gleyma því að þótt fjallstindar nái 10 km. hæð, fara neðarsjávar gljúfur jafnvel yfir þennan mælikvarða. Þau geta jafnvel náð yfir 20 km dýpi. Hvarf stöðuvatna eru ekki svo hættulegt en hækkun sjávarborðs ætti að vera áhyggjuefni. Nokkrum sinnum hefur jörðin gengið í gegnum sömu örlög en fólk hugsar ekki á heimsvísu. Einmitt núna getur orðið vart við ákveðna

líkingu við liðna atburði. Skortur á jafnvægi milli elda og vatns er efni í mikla rannsókn. Sumir munu velta því fyrir sér og margir munu gera grín að því.

208. Fræðslan hefur oft varað við því að dæma hina látnu. Meðal margra ástæðna fyrir þessu er ein sem nær mjög til jarðneskra athafna. Við höfum þegar talað um samstarfsmenn frá fíngerða heiminum. Það er erfitt að dæma héðan hver hefur þegar þróað hæfileika til samstarfs. Það má ímynda sér hversu óréttlátt það væri að ritskoða slíkan vinnufélaga, þar sem fordæmingin hrindir náttúrulega frá sér. Það eru margir slíkir aðstoðarmenn og maður ætti að meta þá. Þegar ímyndunarafl hefur verið þróað getur slíkt samstarf auðveldlega þróast.

209. Myndin af nútíma veruleika er enn óaðlaðandi. Maður verður að meta mikils tímabil þar sem ekkert guðlast var. Hefur þessi höggormur ekki eitruð núverandi ástand mála? Okkur til mikillar umhugsunar er að sjá hve óskynsamlega fólk takmarkar líf sitt, hugsar ekki um hið mikla kraftaverk sem hver og einn býr yfir innra með sér. Hverjum og einum hefur verið úthlutað þetta undur. Veski hjartans hjá öllum er eins – þar sem fjársjóðinn er!

210. Neisti ódauðleikans er hjá sumum í ólíkum orkustöðvum, hver og einn mun hafa rétt fyrir sér á sinn hátt. Að vísu er slíkur neisti í hverri orkustöð, en í samræmi við aðstæðum tímabila getur þýðing orkustöðvarnar verið mismikill. Aðeins hjartað er óbreytt og aðeins kaleikurinn fylgir hjartanu í þýðingu; orkustöðvarnar og kirtlarnir sem eftir eru geta orðið fyrir kosmískum straumum. Fólk hefur ekki aðeins rangt fyrir sér í dómgreind

sinni varðandi orkustöðvarnar, heldur alls staðar viðurkennir það ekki sveigjanleika. En ekki aðeins eftir tímabilum breytist mikilvægi sálarorkunnar heldur einnig eftir kynþáttum, þjóðerni og jafnvel kynslóðum. Svo virðist sem hlutir endurtaki sig en í millitíðinni hefur maðurinn komist í snertingu við hina hæstu með nýjum tengslum. Þannig getur maður fylgst með því hvernig margskonar skordýr geta misst tiltekna fætur án þess að minnka lífsgetu þeirra. Vissulega, þar sem eldvitund er til, finnst slík rýrnun orkustöðva ekki. Þess vegna komum við aftur að staðfestingu á gagnsemi eldheitrar vitundar. Það verður ekki ofsagt þegar við segjum að eldur sé hagstæður fyrir hið jarðneska jafnt sem eldheita.

Spurt er – Hvaða orkustöð er sérstaklega mikilvæg núna? Nútíminn er tími samræmis, því skulum við byrja allt frá hjartanu sjálfu. Einmitt hjartað stendur ofar öllu. Láttu því hálsstöðina og kaleikinn og sólarsvæðið ekki einangrast frá leiðsögn hjartans. Hálsstöðin er tæki til samræminga en umbreyting og beiting hennar fer fram í hjartanu.

211. Þú hefur þegar séð að þúsundir manna geta farist í einum fellibyl. Er hugsanlegt að birtingarmynd ógnvekjandi storma hvetji ekki mannkynið til að ígrunda hvaðan komi slíkt ójafnvægi að ekki aðeins fellibyljir og jarðskjálftar, heldur jafnvel flóð ná hæstu víddum? Það er staðreynd að milljónir manna hafa þegar farist. En vitundin heldur áfram að versna. Það væri sanngjarnt að spyrja mannkynið hversu marga tugi milljóna fórnarlamba þarf til að vitundarbreyting eigi sér stað.

212. Hugrekki er krafist þegar í andrúmsloftinu sjálfu verður vart við áður óþekkta spennu. Maður skynjar sem sagt tilvist ákveðins hita, þrátt fyrir

ferskt veðurfar út við. Jafnvel áhrif kaldra strauma losa ekki strax við tilfinningu fyrir innri hita. Menn verða að taka eftir því hvernig þessi innri hiti er einkennandi fyrir logandi spennu í andrúmsloftinu. Ekki axlastöðvarnar, ekki hálsstöðin, ekki kundalini, heldur hjartað gleypir strauma ytri elds.

213. Með öllum ráðum ætti að tileinka sér grundvallarreglu að fræðarinn gefur leiðbeiningarnar en lagar ekki smáatriðin. Maður verður að leita og finna þær í vinnu. Sérstaklega er flókið að skilja hið mikla lögmál viðleitninnar sem leiðir til uppgötvunar. Ekki aðeins núna, heldur jafnvel á betri tímum hefur fólk alltaf krafist fullkominna uppskrifta, þó að það hugsði það ekki út sjálf.

Hversu lærdómsríkt var prófið þar sem lærisveinn þurfti að finna allt orðið frá upphafsstaf. En muna ekki margir leita slíkrar sameinaðrar vitundar. Það verður að benda á hve meiri slík viðleitir styrkir leiðsögnina. Fræðarinn kallar ekki fram tilbúinna máltíð fyrir neinn, en hann þekkir staði í skóginum þar sem hægt er að safna þroskuðum berjum. Til þessa sælustaðar vísar leiðbeinandinn og hann iðrast þess ef lærisveinninn vill kaupa óhrein ber á markaðnum. Þannig flæða leiðbeiningar um hjartað, þegar hin leiðandi hönd vísar ómerkjanlega bestu leiðina.

214. Það er nauðsynlegt að læra að óska ekki skýringar þegar Ég tala í táknum. Ef þörf væri á tungumáli táknsins þýðir það að einmitt núna væri venjulegur samskiptamáti gagnslaus.

Því segi Ég — Skráðu táknið og geymdu það í minninu til þeirrar stundar þegar þú þarft þess. Sömuleiðis, fylgstu með vísbendingunni til ákveðinna landa, sem þýðir að athygli Okkar hefur verið beint þangað. Slíkir leiðarvísar

eru til hjálpar á leiðinni. Þannig er hræðilegur tími fyllur með gagnlegum eldum, en karma verður ekki ofurliði borið. Það er ekki gott þegar leiðbeinandinn þarf að þrýsta á karma lærisveinsins. Maður verður að vaxa til að elska tímamót sem neista út úr hjartanu þegar atburðir nálgast.

215. Maður getur talað og skrifað um tákni, en það leiðir ekki til þess að kennari verður að þýða táknið yfir í venjulegt tungumál. Við komum ekki of seint með viðvaranir þegar þær eru nauðsynlegar. Sömuleiðis munu nöfn landanna brátt rísa upp fyrir þér og þú munt greinilega skilja hvernig við teljum þessa atburði nauðsynlega og lærdómsríka. En ekki gleyma því að hjarta Ur er á háleitu eldsstigi og skynjar það mjög skýrt. Það má gera ráð fyrir því að atburðir séu undir þrýstingi ef hjarta og sólarplexus Ur. eru í spennu.

216. Það hefur margoft verið sagt af heimspekingunum að samkoma fólks er aðeins leyfileg þegar hún hefur háan siðferðislegan tilgang. Augljóslega er þessi orðræða einkennileg á okkar tímum. Samkoma fólks endar nú venjulega með því að afbaka einföldustu fyrirmæli. Við skulum líta á hið fíngerða og eldlega umhverfi slíkra fjölmennra samkoma. Við skulum líta og fyllast skelfingu: ósamrýmanlegur taktur viðurkennir aðeins lægri verur og umbreytir eldlegum sendingum í brennandi eld. Ef það er erfitt fyrir jarðneskan velviljaðan gest að komast leið sína í gegnum dýrslegan mannfjölda, þá munu fíngerðar verur kastast í burtu eins og þurr lauf í hvirfilbyl.

Maður verður að bíða þess tíma þegar kennsla í sálfræði gefur ráðgjöf um fjöldaviðbrögð. Fólk er tilbúið að ganga í samtök, en það er ófært um að rækta eigin vilja.

217. Þú hefur skrifað í dag um líkamleg úrræði, en fyrir fjöldann eru jafnvel tunnur af dýrmætasta efninu gagnlausar. Maður getur hvatt alla lækna í heiminum til að byrja á því verkefni að lyfta upp anda hjartans. Hver læknir hefur aðgang að mismunandi heimilum. Hann sér ýmsar kynslóðir og hlustað er á orð hans af athygli. Þegar hann gefur líkamlegar leiðbeiningar getur hann svo auðveldlega bætt við verðmætustu ráðunum. Hann hefur rétt til að kynna sér öll smáatriði siðferðilegra aðstæðna á heimilinu. Hann getur gefið ráð sem mun knýja sjúklinginn til að hugleiða annað er magann. Hann getur meira að segja stjórnað, því að á bak við hann stendur óttinn við dauðann. Læknirinn er heilagasta manneskjan á heimilinu þar sem sjúklingur er. Og þar sem mannkynið hefur gætt þess að safna nægu magni af sjúkdómum getur læknirinn gefið margar dýrmætar viðvaranir. Ef við hefðum upplýsta lækna! Eins og er eru þeir svo fáir! Því meira sem við metum upplýsta lækna, sem auðvitað eru alltaf undir hótun um brottvísun úr læknafélögum. Hetjudáða er þörf alls staðar þar sem sannleikurinn er.

218. Ur. hefur séð og tekið þátt í Okkar eldheita starfi. Þannig fylgjumst við ekki aðeins með, heldur stjórnnum logandi spennunni. Athugunarstöðvar eru staðsettar á nokkrum hæðum í turni Okkar. Mörgum öflum hefur verið safnað til að andmæla eldlegu árásinni. Satan er mjög um að binda enda á jörðina, til að einbeita kröftum sínum að fíngerða heiminum, sem ekki er hægt að eyða á sama hátt og jörðinni. Með núverandi ráðabruggi svíkur þessi ráðsmanns

jörðina. Hann er fátækur ráðsmaður að því leyti að rækta slíka náttúru innra með sér. Hann veldur Okkur tvöfaldri vinnu með því að halda uppi eldum óreiðunnar. Ur. hefur ekki séð fá tæki; en ofar þeim stendur andleg orka og þess vegna erum Við svo varkár með hana núna.

219. Mjög oft hefur misskilningur átt sér stað vegna afstæði skilgreininga sem hafa tekið breytingum í gegnum aldirnar. Elstu ritin hafa tekið miklum breytingum við erlendar þýðingar. Það er vel þekkt staðreynd, en það hefur ekki verið tekið nógu mikið tillit til þess. Til að fá fulla merkingu verður maður að snúa sér að einu og sömu heimildinni, Helgiveldinu. Ef þýðandinn og túlkurinn er í samfélagi við Helgiveldið, þá verður afstæður skilningur hans settur á réttum tíma. Það er óhæfilegt að snerta heilaga sáttmála með óhreinum höndum. Alls konar guðlast er fordæmt, en það er sérstaklega viðurstygilegt þegar þjónn trúarinnar guðlastar. Því miður hafa slík tilfelli orðið tíð. Það eru ekki fáir raunverulegir trúleysingjar meðal þjóna trúarinnar. Er mögulegt fyrir þá að tala um lifandi siðfræði? Brjálæðingarnir vilja ekki einu sinni hugsa um lífið í framtíðinni. Maður getur ímyndað sér skelfingarsamkomuna þar sem guðlösturum er safnað saman! Eldheimurinn er bara farsí hjá þeim.

Látum vini Okkar ekki hika við að tala hvar sem er hægt um eldheiminn. Auðvitað getur fyrir utan andlega sjónarmiðið einnig verið vísindaleg nálgun. Að auki látum vini Okkar hugsa sjálfa oftar um eldheiminn; slíkar hugsanir eru eins og bænir.

220. Eldlegt starf er vissulega fullt af hættum. Ur. veit þegar hvernig eldspenna virkar. Ekki aðeins í jarðneskum líkama heldur einnig í hinum fíngerða er ómögulegt að þola slíka spennu lengi. Að auki beinum Við hringiðunni að Okkur sjálfum þannig að skotinni ör mun hitta spennumiðjuna. Þessari aðferð einbeitingar er notuð af Okkur alls staðar. Á henni er einnig byggt *Tactica Adversa*; þaðan renna svitadroparnir, sem þú þekkir. En í öllu er miðun á miðjuna ákjósanleg til sundrunar.

Tækin sem Ur sá. eru gífurlegt afl; þeir eru einskonar þéttar eldspennu. Þaðan kemur hugmyndin um svastiku. Fræðimenn verða að rifja upp fornu merkin; í þeim finnast vísbendingar um mörg tæki okkar.

Ef um er að ræða sérstakt vandamál eins og á jörðinni, þá er óreiðan tákni um mikil hætta.

221. Þræðir andans dreifast mun víðar en fólk heldur. Ég segi enn og aftur – skrifaðu niður, þótt það sé í stuttu máli, tilfinningarnar og viðleitni andans. Frá slíkum skrifum verður hægt að draga merkilega niðurstöðu. Sömuleiðis geta læknarnir nýtt sér þetta dýrmæta efni. Hugsanlega er ekki alltaf hægt að bera slík skrif saman, þar sem margt getur ekki fallið saman svo auðveldlega, en jafnvel einstök tilfelli geta hjálpað einhverjum að þekkja andlega orku. Engin sérstök háskólanám eru nauðsynleg til þess. Sálræn orka virkar sérstaklega frjáltslega þegar maður logar af hjartnæmri viðleitni. Mælikvarði sálarorkunnar er hrein viðleitni. Ekki galdur, heldur hrein mannleg viðleitni mun skapa undraverðan heim.

222. Ur. hefur aftur tekið þátt í eldlegu starfi. Innri eldurinn hefur merkjanleg einnig birst hið ytra. Það er augljóst að hver nálgun til aukinnar orku íþyngir

líkamlegum líffærum. Aðeins fórnfúsir andar geta veitt hjálp. Það verður að skilja að óvenjuleg spenna gefur til kynna æsingu frumefnanna. Maður verður að safna saman öllum öflum til að varðveita samræmi við eldöflin. Sannarlega eru margar svartar stjörnur. Hver dagur er aðeins til þess að flækja atburði.

223. Umfram allt annað hef Ég áhyggjur af ójafnvægi heimsins. Þráhyggja er að aukast og hún getur orðið geðveiki. Mörgum löndum eru stjórnað af brjálæðingum í orðsins fyllstu merkingu. Aldrei fyrr hefur slík birtingarmynd andsetu fjöldans átt sér stað. Hvers vegna vísindamenn taka ekki mark á slíkri hörmung er óskiljanlegt! Fólk myrðir milljónir manna. Er mögulegt að enginn geri sér grein fyrir því að þetta er hitapottur andsetu!

224. Rannsakaðu og aðgreindu tvenns konar hugsun. Allir vita að stundum, í miðri skýrri hugsun, birtast ruglandi, fljótandi hugsunarform. Sumir munu ráðleggja að hunsa þessar óljósu hugsunarfleti en aðrir munu mæla með rannsókn slíkra gesta. Það geta orðið framfarir af því að gefa slíkum hugarmyndum gaum. Þær koma utan frá, sem er aðeins meiri ástæðan fyrir því að við megum ekki varpa þeim til hliðar. Hver veit – kannski er þeim beint til okkar af ásetningi og eru ekki skýrar vegna þess hve háðar þær eru athygli okkar. Þess vegna er best að vanda sig við að hafna engri hugsun, jafnvel hverfullri hugsun. Þegar hjarta okkar logar skynjar það fljótt gildi slíkra sendinga.

225. Það er villa að halda að erting í nefi, hálsi og lungum sé aðeins af völdum kvefs. Slík spenna stafar einnig af staðbundnum eldum. Án efa er hægt að lækna ertingu í nefi og hálsi með sefjun. Sama orsök liggur til

grundvallar mörgum tilfellum af svokölluðum heymæði, sem oft er hægt að lækna með sefjun. Margir húðsjúkdómar lækna einnig með sömu aðferð. Oft er húðerting oft ekki vegna utanaðkomandi orsaka heldur vegna ójafnvægis eldstrauma. Það er sorglegt að lækna fylgjast ekki með þessum sjúkdómsáfangum. Aðeins einstaka sinnum þekkja þeir taugaástæður, en þá reyna þeir að hreinsa þær út með brómíði, en sefjun gæti skilað betri árangri. Við skulum ekki gleyma því að stundum hafa verið notuð sefjun til að flýta lokun sárs með því að fá samvinnu allrar lífverunnar. Þannig má ekki gleyma orsökinni fyrir ertingu í nefi og hálsi í umræðu um eldheiminn. Hvetja verður lækna til að kynna sér allar aðferðir sefjunnar.

226. Draumar tengja okkur við fíngerða heiminn og á sama hátt verður að vera fylgni á milli fíngerða og eldheimsins. Þau eru til staðar í sinni eigin mynd, en ekki alls staðar eru slík tengsl við eldheiminn meðvituð. Maður verður að búa yfir þroskaðri vitund til þess að slíkt samadhi, huglæg uppljómun, sé ekki blinduð. Þegar á jörðinni verður maður að búa sig undir nálgun eldsins. Hugsun getur gert hugmyndina um eldinn fullkomlega eðlilega. Með hjálp svo einfaldrar og náttúrulegrar leiðar verður nálgunin staðfest án erfiðleika.

227. Hugarstjórnun felst ekki aðeins í dýpkun og einbeitingu hugsunar. Maður verður einnig að búa yfir þekkingu á því hvernig á að losa sig við ótímabærar og niðurlægjandi hugsanir; þannig er hugsunin staðfest þegar við náum tökum á henni. Það er ekki auðvelt að losa sig við hugsanir sem fljúga inn að utan, og það er erfitt að varpa frá sér sorglegum og íþyngjandi hugleiðingum. En maður ætti að geta sent hugsunina áfram með sama hætti

og einnig skilja eftir þær sem eru gagnlausar. Venjulega er fólk þrælar hugsana sinna; og ekkert hindrar framfarir eins og slæmar hreyfingarlausar hugsanir. Oftast koma slíkar íþyngjandi hugsanir að utan og mörg augu horfa með illvilja og bíða þess að orkan bælist. Lærðu að hrinda þessari augljósu byrði strax frá, þær eru einn af verstu hliðum Maya, blekkingunum. Það mun varla líða dagur án breytinga á Maya. Þannig skulum við vera meira á varðbergi gagnvart hugsun.

228. Venjulega tekur fólk ekki einu sinni eftir breytingum á aðstæðum. Í gær beindist athygli þín að því að fólk vill ekki skilja það sem það skapar sjálf! Stiginn hefur fyrir löngu verið smíðaður, en samt kastar maðurinn sér út í tómið, því hann hugsar um fyrri stigann. Það virðist ómögulegt að setja fólk inn í raunveruleikann. Einföldustu og fegurstu lausnirnar fara framhá í þögn og er hafnað eingöngu vegna þess að einhvers staðar hafi stigi afa staðið. En hann er löngu horfinn en meðalvitundin sættir sig ekki við slíkan veruleika.

Látum mikilfengleika eldheimsins færa fólk inn í raunveruleikann!

229. Gott viðhorf og tengsl er enn ekki viðurkennd. Maður getur rifjað upp gamalt ævintýri: Afi bjó til ósökkvandi dúk fyrir barnabarn sitt áður en sá síðarnefndi lagði út á sjó. En barnabarnið huldi húspakið með þessum dúk. Þannig þegar stormurinn skall á fórst skip hans og hann hljóðlega til botns og afi gat ekki hjálpað honum.

Maður sem leggur oft hnakk á kú undrast svo þegar aðrir, á hestbaki, hleypa fram úr honum. Maður getur bara brosað bitur að gagnslausum útgjöldum.

230. Viðleitni hefur raunverulegt gildi. Enginn þeirra sem hefur viðleitni hjartans gleymist. Mikilvægast er eigin vitund um hreina viðleitni, en það eru ekki margir sem geta staðfest hreina viðleitni. Þannig er hægt að velja fólk í samræmi við viðleitni þeirra. Orka hreinnar viðleitni er mjög einsleit og sá sem ber hana er í raun alheimslíkami. Þeir vinna kannski á hinum fjölbreyttustu sviðum og engu að síður er orkukjarninn sá sami. Þess vegna skiptist fólk ekki eftir líkamlega atgervi, heldur eftir spennu í viðleitni. Munið að þjóðerni hefur enga þýðingu; fyrir eldinum hefur hvorki kynþáttur né aldur meina merkingu. Hvar hjartað logar leita fólk samfélags og samskipta, en það veit ekki á hvaða grundvelli það á að mynda tengsl. Stundum eru fólk hrætt við að særa hvert annað og gleymir því að samkynja orka er ekki hættuleg.

231. Maður á ekki að hryggjast óvenjulega þegar maður skynjar mannlegt myrkur. Ef Við ættum að hryggjast í réttu hlutfalli við þetta myrkur væri ómögulegt að vera til. Það er sorglegt að sjá hvernig fólk hindrar veg sinn, en aldirnar kenna manni að sýna ró fyrir ófullkomleikanum. Slíkir eiginleikar eru vissulega sérstaklega ömurlegir þegar tíminn er svo stuttur. En við skulum helga okkur Helgiveldinu.

232. Bólga og erting í kirtlum bendir til mótstöðu gegn myrku öflum. Augljóslega veitir erting á kirtlum og öllum vefjum aðstoð eins og hjálpin sem broddgölturinn fær frá reistum nálum sínum. Maður þarf ekki að vera hissa á slíkri spennu þegar hver dagur er fullur af brjálæði.

233. Leiðtoginn er ekki hræddur við augljós mistök, þar sem hann veit að eiginleikar þess góða getur fyllt upp hvaða hyldýpi sem er. Hann mun skynja

hvern sveim frá leiðinni, en það mun aðeins gefa honum enn einn möguleikann á að heimsækja nýtt svæði. Sömuleiðis, í höndum leiðtoga verður góðviljinn raunveruleg birtingarmynd ljóssins. Huggunin felst ekki í því að mistök séu ekki möguleg, heldur í því að hvert afrek hins góða er birtingarmynd nýrra framfara.

Ég ráðlegg þér ekki að telja merki um myrkrið, þau leiða aðeins til óskýrleika. Ljós er eitt; Ljós getur verið mælikvarði og stuðningur. Eldheimurinn var búinn til af ljósi og hugsunin er afrakstur elds.

234. Það er ekki heilavefurinn sem hugsar. Það er kominn tími til að viðurkenna þá staðreynd að hugsun fæðist í eldlegum orkustöðvum. Hugsunin er til sem eitthvað sem er næstum áþreifanlegt en ósýnilegt og það verður að skilja að vogarstöng er ekki eldstæði. Mörg sannindi knýja á um viðurkenningu, en aðeins hugsun um eldheitu orkustöðvarnar getur hjálpað til við rétta túlkun.

235. Maður verður að fylgjast með því hvernig hægt er að hrista upp í heilu löndum með einni rangri túlkun. Það er ómögulegt að skýra þetta með því að segja að einhver hafi ekki vitað af einhverju. Venjulega er hægt að finna sönnun þess að slík þekking hafi barið á allar dyr, legið á öllum borðum og margsinnis verið nefnd. Það er ekki rétt að reyna að réttlæta litla athygli og viljaleysi til að hugsa djúpt.

Nýjar þvinganir eru ekkert annað en ósannfærandi háttsemi leiðtogans. Oft veit fólk ekki raunverulega orsök en í hjarta sínu finnst því að eitthvað ósannfærandi sé að gerast. Mest af öllu verður leiðtogi að verja sig gegn rýrnun sannfæringarkraftsins.

236. Við skulum staðfesta eldmóð andans. Að fyllast andanum þýðir að setja sig í beint samfélag við Helgiveldi. Alls konar töfraaðferðir, jafnvel innri einbeiting, eru notaðar í tilraunum til að ná fram hærra samfélagi. En nýja nálgunin við hina hæstu beinir manni að dæmi meinlætamanna sem umfram allt nálgast beint samfélag í gegnum hjartað. Við lærum af spámönnum, heilögum, sem aldrei féllu í brjálæði, en hvert orð var orð sáttmálans.

Ef þú spyrð Mig hvaða aðferðir séu við hæfi á okkar tímum, þá segi Ég – þú verður að búa þig undir beint samband. Allar hefðbundnar aðgerðir eru nú þegar miðlungar í sjálfu sér. Á þessum tímum, þegar eldorka hefur verið svo mikil, hjálpar þessi eldur hjartanu að skilja hærri boðun. Þessi boðun er sett fram í hringiðu lífsins. Þá segjum við – þraukaðu og hlýddu!

Hver tímabil hefur sína tjáningu. Maður á ekki að halda sig við gamlar aðferðir þegar hægt er að beita nýjum skilningi. Jafnvel í fornu sáttmálunum sjáum við spámenn sem voru alltaf gegnsýrðir andanum. Og miklu síðar voru formúlur, tölur og taktar rannsakaðir. En sumir hafa talið slíkar aðferðir of nærri ákalli og gera þannig lítið úr hærri þáttum. Sérstaklega um þessar mundir, meðan þráhyggjufaraldur gengur, verður fólk að leita til samfélags við hjartað.

237. Svípting blessunar var athöfn hins forna feðraveldis. Það er fjarri síðari útskúfunum. Útskúfun er afrakstur fáfræði, en hin forna athöfn sá fyrir tengslarof við Helgiveldið. Tengslin við það eru raunveruleg blessun með öllum afleiðingum þess. Hinn fáfróði mun segja: „Við höfum margsinnis svívirt það hæsta og engu að síður erum við enn til; enginn eldur hefur brennt okkur og ekkert ógnar okkur. Síðan skulum við leiða þá að

almenningsstorginu, þar sem blindir betlarar skríða í óhreinindum og segja við þá: „Hér eruð þið einnig“. Við skulum leiða þá inn í fangelsi, í námur, í eldsvoða, að aftökum og segja: „Getur verið að þú þekkir þig ekki? Þið eruð nýlega búnir að slíta þráðinn við hið hæsta og þið hafið kastað ykkur í hylinn.“ Það er ekki þörf að óttast hótanir, lífið er fullt af dæmum um svona hrylling. Mundu að eldþrýstingur er ósýnilegur, en ekkert getur flúið afleiðingar þess. Þannig má sjá að jafnvel formenn skildu réttlæti lögmálsins og vissu að brot gegn hærri þáttunum eru mikil og hræðileg og að afleiðingarnar eru ekki sýnilegar strax.

238. Eldsólin er ósýnileg, sömuleiðis eru ósýnilegir miklir himneskir hnettir. Það ætti að útskýra það í skólum hversu ómerkilega lítið sjónsvið okkar er. Aðeins þannig er hægt að sannfæra mannkynið um að þótt það sé guðlegt í hjarta sínu, þá er það í líkamanum háð öllum takmörkunum. Aðeins þannig munu börn gera sér grein fyrir því hverju þau verða að hafa áhyggjur af. Þau eru mjög ráðvillt yfir því sem er í bringunni og slær stöðugt.

239. Það er hægt að skynja að jafnvel lítil myrk vera getur einbeitt sér að mörgum öflugum vinnufélögum í kringum sig. Maður ætti ekki að vanrækja hvert tækifæri til að henda út myrkum hitapollum.

240. Vitundir sem leita til Okkar er sífelld að fágast. Hreinsunarferlið verður markmið hvers dags. Er það viðunandi að fínustu orkunni sé breytt í óreiðu? Alls staðar hefur verið sagt: „Hver sem kemur til Mín, mun einnig vera í Mér. Þetta verður að skilja bókstaflega. Fínustu orku er ekki hægt að breyta í formleysu; þess vegna er Mér umhugað að fínpússa vitundina. Fylgni við

grófleika sýnir aðeins að hjartaorkan er ekki komin á það stig að vera ekki lengur hótað að drukkna í öldum óreiðunnar. Maður verður að flýta hreinsunarferlinu. Hvert kýli byrjar með niðurbroti smæstu vefjanna. Dropi af trjákvoðu getur heilað veikan vefinn, en fyrir vanrækt sár getur ekki einu sinni pottur af trjákvoðu hjálpað. Búðu til birtingarmynd fágunar í hringiðu lífsins. Af hverju orð, eða augntilliti, þegar hjartaorka er margfölduð einmitt í hugsunum. Söfnun þess dýrmætasta er aðeins í þeim tilgangi að skila því. Hver myndi örugglega ekki vilja gefa eitthvað af bestu gæðum? Aðeins svindlari mun reyna að bjóða upp á eitthvað óhæft eða gagnslaust. Maður verður að vaka yfir hugsunum sínum til að senda þær af sem bestu gæðum. Ég er ekki að tala afstætt.

Í gegnum þig sendum við góðviljaðar hugsanir og þegar hefur verið afstýrt miklu sem ekki er gott. Þannig er fjall góðvilja mótað, með tindi sem maður getur séð úr fjarlægð. Hægt er að gefa mörg ráð um stórkostlegan góðvilja. Við munum ekki þreytast á að endurtaka þessa lækningu anda og líkama. Einhvern tíma munu læknar einnig ávísa góðvild sem öflugasta mótefninu. Við skulum ekki gleyma því að illgirni dregur að sér eiturverkanir, en góðvild er andstæð þeim.

241. Því sem þú beinir til Mín vex sem blómlegur garður. Ávöxturinn þroskast, en maður ætti ekki að leyfa orma í garðinum.

242. Það ætti ekki að koma á óvart þegar Við berum fram nafn og fyllum þar með rýmið með upplýsingum. Við staðfestum ákvarðanir Okkar fyrir umhverfinu. Sá sem hefur skilið sambandið við Helgiveldið verður einnig að tileinka sér þá staðreynd að ákvörðun heimsins er háð því að fylla rýmið.

Sannarlega ræður ekki hinn jarðneski heimur einn, heldur allir þrír heimarnir. Þannig misfarast jafnvel jákvæðustu jarðnesku úrskurðirnir vegna þess að þeir hafa ekki verið samþykktir af hinum tveim hærra heimum. Sömuleiðis verður stundum að upplýsa myrku öflin og væl þeirra eykur aðeins hljóm ákallsins.

Í gegnum alla heima endurómar slíkt kall og það vekur upp nýja orku. Að sjálfsögðu verða þeir sem slík birtingarmynd vísar til, að vera varkárir því hringiða hefur umkringgt þá.

243. Aðalhættan felst í ótrúlegum frávikum vitundar. Þó að sumir nái næstum atómorku, hafa aðrir ekki enn náð tilverustigi hellisbúans. Slíkur munur veldur óróleika í straumum og gerir hreyfingu erfiða. Það er hugsanlega auðveldara að hreyfa hellisbúan en svo misleitán mannfjölda. Þess vegna hafa hreyfingar fram á við og víkkun vitundarinnar orðið svo flóknar.

244. Ekki aðeins er lykt af Himalajaeini notaleg heldur styrkir hún öndun og reka út myrka aðila. Margar olíur hafa hreinsandi eiginleika en hafa ekki allar áhrif á fíngerða heiminn. Himalajaeinir hefur þýðingu í fíngerða heiminum og hann er venjulega tengdur við dvalarstaði Rishi. Þeir vita að Himalajaeini býr yfir þeim eiginleikum að reka burt myrkar verur.

245. Aðstoð okkar er gengur í mikilvægustu áttirnar. Það væri rangt að halda að hver smáatriðin geti laðað að orku Okkur. Að vísu erum við alltaf á verði, en það væri fráleitt að halda að hver hnerri gerist af boðun Okkar. Maður verður að greina hvar mikilvægustu straumar lífsins eru; aðeins þannig er hægt að læra að virða grundatriði samfélagsins. Nákvæmlega þannig metum

við á hina hæstu. Mat á og virðingu fyrir orkunni verður merki um skilning á óendanleikanum. Hugleiddu þetta vel, þar sem eldlegt starf krefst nú skilnings á grundatriðum Okkar. Er skynsamlegt að snúa vopni sínu áður en höggið ríður? Er hægt að snúa sjónaukanum frá án þess að spilla athuguninni? Svo er þegar Við færum samvinnunna nær, er þörf á sérstakri einbeitingu. Fylgstu með því hvernig Ég dýpka smám saman aðstæður samvinnu Okkar. Engin endurtekning er illa ráðin. Við óskum þess sem sanngjarnt er að krefjast. Smám saman förum við inn á hættuleg svið og aðeins þannig má búast við sigri.

246. Fræðimaðurinn hefur nánast rétt fyrir sér í því að heimfæra lífið sem efnafræði lífveru, en hann missir sjónar á kristal sálarorkunnar. Sannarlega er þetta fínasta efni líka efnafræði af eigin gerð, en nálgunin að því er sérstök. Venjulega missa fræðimenn, þrátt fyrir margra sannra niðurstaðna, af aðalatriðum, ekki svo mikið vegna andstöðu, heldur vegna vanhæfni til að sjá fyrir sér slík hugtök. Þið sjálf hafið séð tvo lækna sem bauðst mesta tækifærið til óendurtekinna athugana. Þú sást hve ófærir þeir voru til að meta þessa möguleika og að þeir sneiddu augljóslega hjá megin hugsuninni meðan þeir bulluðu fáránlegar formúlur. Samvinna felst í gagnkvæmri umhyggju og hjartans vinnu.

247. Þeir sem eru óupplýstir um hina miklu þjónustu geta jafnvel kvartað yfir erfiðleikum við slíka vinnu. En þeir sem eru í sambandi við hana geta ekki ímyndað sér tilveru án hennar. Óttalegt tóm birtist, að því er virðist, þegar kraftar manns eru ekki notaðir til almannaheilla. Án samfélags við Helgiveldi læðist að hræðilegt myrkur frá öllum hliðum. Án mikillar þjónustu missir lífið

sjálft, líkt og visnandi blóma, merkingu sína. Eldheimurinn er óáþreifanlegur og hugmyndin um hann, í stað þess að vera aðlaðandi, virðist ógnandi. Jafnvægi er komið á með miklum ráðstöfunum, en staðfesting á skjaldborg Helgiveldisins kemur eftir að hafa helgað sjálfum sér mikilli þjónustu. Andinn ræður sínum eigin örlögum. Án nokkurra kvaða ákvarðar andinn sjálfur fórn sína. Stærð fórnarinnar er ákveðin í hjartanu. Enginn getur þvingað stækkun fórnarinnar, en mikil gleði finnst af fórn sem ekki minnkar. Ráð fræðarans er að viðurkenna eigin möguleika í samræmi við fórnina sem hjartað tekur sjálfviljugt. Hve mikið er lögmál slíks velvilja! Það ákvarðar framtíðina, frá litlu til mikils og upp í mikla viðburði!

248. Að lesa án virkni hjartans, jafnvel leggja á minnið, hjálpar lítið. Maður getur jafnvel tekið saman töflu sem sýnir hversu mikil þátttaka hjartans vekur sannan skilning. Látum þetta ekki skiljast afstætt. Með eiginleikum þess gefur púlsinn til kynna hversu mikið þátttaka hjartans stuðlar að skilningi. Slíkt hugtak dregur mann nær eldheiminum. Það er leiðinlegt að hlusta á babblara sem skortir hjartagæði, sérstaklega þar sem fjöldi prentaðra bóka er að ná ógnvekjandi tölum. Sjaldan hefur magnið verið svo misjafnt að gæðum! Í þessu kemur einnig fram merki um hjartaleysi. Við hvetjum til hvefarrar kveikju andans. Logandi hjartað er kyndill eldheima. Maður ætti að venja sig að kafa ofan í merkingu þess sem sagt hefur verið; og fyrir það eru þýðingar á mismunandi tungumál gagnlegar. Þar með þróast nákvæmni skilnings. Fræðarinn verður alltaf að snúa hugtaki þannig að það snerti vitund lærisveinsins að fullu. Þó brýnt sé, þá er ómögulegt að samþykkja mörg hugtök við fyrsta lestur. Maður verður að snúa aftur til þeirra, eins og sagt

hefur verið, undir öllum litatónum morguns og kvölds. Jafnvel nóttin mun færa skilningsgeisla. Þið hafið sjálf séð hversu undarlega menn myndar sér skoðanir um það sem það hefur lesið. Þegar þeir heyra um Messías er hugsunin – er hann ekki púki? Þegar þeir lesa um hjartað verða þeir hræddir – eru þetta ekki galdrar? Þetta þýðir að illir andar og galdrar eru þeim mjög kunnugir. Maðurinn sem er hjartahreinn mun ekki fyrst hugsa um myrkur.

249. Ekki galdur heldur guðlegur innblástur var boðaður í fornu sáttmálunum. Þegar truflun varð við hærra samfélag, söfnuðu menn sjálfir saman töfrum úr jarðneskum heimi, sem leið til þvingaðra samskipta. En eins og allt sem er þvingað enda töfrar í myrkustu birtingarmyndum. Markalínan milli svarta og hvíta galdurs verða óglögg í flækju sinni. Þess vegna ætti maður að forðast alla galdra á leiðinni til framtíðar. Það má ekki gleyma því að gömlu galdraaðferðirnar tengdust annars konar lífsstíl. Auðvitað byggist galdur á nákvæmri uppfyllingu tæknilegra aðstæðna, en ef öllum lífsformúlum hefur verið breytt þá verður líka að breyta öllum galdraáhrifum í samræmi við það. Þetta er ástæðan fyrir því að nútíma galdur hefur sokkið niður í skyggnilýsingar og aðrar lægri birtingarmyndir. Allir þeir sem rannsaka virkni formúlanna taka ekki tillit til þess að þær voru skrifaðar niður fyrir allt aðra notkun. Að auki gleyma þeir alveg að hærri formúlurnar, og öll skilyrði, hafa ekki verið skrifuð niður með öllu; og ef yfirleitt hefur verið tekið eftir þeim þá er það með slíkum táknum að merking þeirra er nú alveg hulin. Þannig safnast samtímarannsóknir á galdri annaðhvort hjá marklausum fræðimönnum, eða þá að þær flæða niður í svarta fjöldann. Þess vegna tölum við af nauðsyn og ráðleggjum afnám galdra. Látum það eftir myrkum

skyggnilýsingum. Það er of mikil þráhyggja á jörðinni. Eina leiðin til herra samfélags er í gegnum hjartað. Ofbeldi má ekki bletta þessa eldheitu braut. Heldur fólk virkilega að ákall til lægri vera geti verið refsilaus! Og hvers konar lífsbætur gætu stafað af slíkri framköllun? Enginn getur bent á ávinning af slíku ákalli, né hjarta sem hefur upplyftst í gegnum slíkt ákall. Maður verður að snúa sér að hinni stuttu og hærri leið, sem mun veita andanum heilsu ; og þaðan kemur líkamleg heilsa. Afnáam galdra verður hvítur steinn á braut heimsins.

250. Örvænting er fyrst og fremst fáfræði. Ég mæli ekki til hvatningar, heldur til framfara. Margar fagar uppbyggingar hafa eyðilagst með óviðeigandi vonleysi. Það ræðst alltaf á mann í aðdraganda fullkomins árangurs, þegar það virðist sem einhver hafi slökkt eldana tímabundið; en lærisveinninn þekkir ekki slíka skelfingu.

251. Brottvísun galdra þýðir ekki truflun á birtingarmyndum fíngerða heimsins. Þvert á móti er hægt að styrkja tengslin við hærri heiminn með afnámi alls ofbeldis. Einmitt, fáfróð þvingun getur brotið gegn samræmi samsetninga. Náttúran, bæði í smáu og stórum, er á móti hvers kyns ofbeldi. Að læra og átta sig á hinum stórkostlegu nálgunum við fíngerða heiminn og eldheiminn mun ekki vera galdur. Bæn hjartans er ekki galdur. Sókn andans í átt að ljósi er ekki galdur. Maður verður að verja sig fyrir alls konar fáfræði, því hún er uppspretta lygi og lygi er inngangur að myrkrinu. Vertu fær um að finna í hjarta þínu sannindin að snúa þér að eina ljósinu. Skelfing fyllir heiminn. Ekki fylgja ferli hryllingsins. Maður getur styrkst með dæmum um fyrri tíma. Hinir heilögu voru sjálfir í sambandi við eldheiminn í gegnum

hjartað; sama hjarta og öllum hefur verið gefið. Hæfni til að heyra rödd hjartans leiðir þegar til sannleika.

252. Þjóðsögur eru ljós í glugganum. Engin ósönn orðatiltæki hafa verið til. Dýrmætar eru útfellingar viskunnar. En núna er mjög ruglandi tími framundan fyrir þér. Maður verður að kalla fram allt hugrekki og finna rétta orðið fyrir alla. Tími skilningsvakningu fólks er kominn.

253. Aðeins reynda hjartað skynjar Maya, blekkinguna, ekki aðeins af örvæntingu heldur einnig af hrifningu. Það er ekki auðvelt að sýna fram á að hrifning og sigurgleði eru ekki langt frá örvæntingu í efnafræði sinni. Hátíð án tilefnis líkist ekki skynsamlegri gleði þegar allt hjartað titrar með alheiminum. Almennt séð geta flestir ekki þolað búsetu á jörðinni í áframhaldandi spennu. Samt er hægt að beina þeim til aðstæðna á efnafræðistofu þar sem nýliðinn getur ekki andað og þar sem þeir sem vinna þar reglulega taka ekki einu sinni eftir þrýstingnum. Slíkt dæmi hlýtur að sannfæra menn um hversu mögulegt það er að venja sig við stöðuga árvekni, eins og segulspennu. Sá sem stígur fyrstu skrefin á uppgöngunni finnst þau erfið. Þannig gengur blekking inn í skilning á kosmískri spennu.

254. Það er staðreynd að það eru margir sem vilja eyðileggja hvert gagnlegt upphaf. Það er erfitt að segja hverjir eru skaðlegri, þeir myrku eða ofstækismenn. Oft er hjarta hins síðarnefnda enn óaðgengilegra. Með því að tileinka sér arf annarra hafa þeir hrópað miskunnarlausustu ógnir við allt mannkyn. Ekki vera hissa að þeir grípi bestu táknið og afskræmi þau. Ekki að ástæðulausu hafa ofstækismenn verið kallaðir afskræmingar. Eitt sérkenni

þeirra er skortur á fegurðartilfinningu. Þeir geta svert það fegursta, ekki af illsku heldur vegna skorts á fegurðarskyni. Reyndar verða slíkir gallar til að skapa mjög dimmt lag, en það eru margir ofstækismenn og þeir gera veg þekkingarinnar erfiða.

255. Það er skilið að steinsmiður þarf aðeins að setja steina saman, en ef hann getur bjargað manni, þarf hann þá að forðast það? Vissulega eru ekki aðeins steinar í heiminum, það eru líka hjörtu!

256. Bænir innihalda oft bænina „Líttu á mig“ eða „beindu augun til mín.“ Í slíkum orðum kemur fram mikil þekking á mikilvægi augnlits. Nákvæmlega getur augntillit breytt jafnvel samsetningu árunnar. Ekki aðeins hugsun, heldur hefur augntillit svipuð áhrif í eldlegum afleiðingar. Þeir sem þekkja þetta biðja hærri öfl að líta til þeirra, því í þessari segulmögnuðu samsetningu er að finna alla um liggjandi velvild. Við skulum ekki gleyma því að hvert augnatillit mannsins hefur að sama skapi sömu þýðingu; því meira mettaðri hugsun, því kraftmeira blik. Þetta er ekki bein sefjun, betra er að kalla það mettun á rými, því slík áhrif dreifast mun víðar en ætla má. Hægt er að sýna mikilvægi augnaráðsins þegar geislun verður ljósmynduð. Maður verður þá fær um að fylgjast með áhrifum gagnlausra augntillita og andlegra sendinga. Það er gleðiefni að sjá hvernig huggandi augntillit getur gert áru heilbrigða. Og stöðugt framhald slíkra viðbragða getur leitt til gífurlegrar bætingu á allri tilveru. Við skulum ekki gleyma því að tilvist tiltekinna einstaklinga hefur í för með sér töluverða heilun áru hjá öllum viðstöddum. Það má kalla þá frelsisvita. Jafnvel þegar þeir eru ekki að beina orku komast

áhrif þeirra engu að síður í allt umhverfið. Slík náttúruleg áhrif á heilsu verða að vera mikils metin.

257. Hver höfnun galdra er góðverk. Því meira, því hættan af slíkri athöfn er mikil. Maður verður ekki aðeins að hafa hugrekki heldur einnig andann reiðubúinn til að skilja hvernig á að fara að hverju sinni. Í fyrsta lagi verður maður að eyðileggja galdrahringinn. En slík snerting krefst enn eldfyllri spennu en galdramaðurinn notaði. Greining á samræmi krafta næst með beinni þekkingu. Það er ómögulegt að snerta sterkasta logann án þess að brenna; en þegar eldheit orka nær yfirráðum verða engin hræðileg áhrif.

258. Þú hefur kannski heyrt að viturt fólk hafi, á hættustundum hrópað – gleði, gleði! Þessi upphrópun hefði ekki getað hljómað sem sjálfsblekking. Það vissi um gleði fjársjóðsins og vildi draga frá honum með því að kveikja tilfinningar sem nauðsynlegar eru til að ná árangri. Drauga er ekki þörf þar sem helgur tengill er við Helgiveldi. Menn geta fengið dregið úr fjársjóðnum óþrjótandi kraft, en hann ætti að vekja eldlega. Enginn getur verið á móti ánægju afreksins. Maður á ekki að lúta ofbeldi en gleðin er fullnustan. Þannig skulum við rækta það eins og dýrmætt blómstur, en gerum ekki lítið úr því með grun um að það sé blekking. Nei, við vitum hvernig gleði ómar í gegnum sund Kundalini. Við getum ekki oft útskýrt með orðum hvaðan þessi gleði stafar, sem fyrirboði, en hún kemur til að heimsækja okkur á ljósgeislum Helgiveldis. Hver veit af hvaða óendanlegu uppsprettu gleðin kallar? Hversu margir vita að birtingartími gleðinnar hefur nálgast? En lögmálið er óbreytanlegt og því er gleðin sérstök viska. Hversu langt er síðan þetta var sagt! En í spíralþróun verður hún smám saman raunveruleg og skiljanleg.

Sömuleiðis vex hjarta og vitund og eldheit viska. Við sjáum ekki hvernig grasið vex, en við sjáum vísbendingar um vöxtinn. Svo er líka með athafnagleði.

259. Þú hefur þegar heyrt um ákveðnar tómar grafhvelfingar. Þú hefur heyrt um mjög fornan sið, þegar stundum var skipt út fyrir þann sem talinn var látinn. Það má ekki gleyma því að í gegnum tíðina hafa mörg óvenjulegum afrekum verið náð, en ekki í eitt skipti þurfti að trufla lífið. Fólk hefur verið vígt í leyndardóma tilverunnar og svo mörg nöfn hafa verið skráð á tóm grafhýsi! Þannig, fyrir utan gengnar slóðir sögunnar, verða til órannsakanleg afrek. Maður verður að venjast vitundina við margt sem ekki er stjórnað af jarðneskum lögmálum. Hver getur staðfest hvernig viðburðir verða til? Maður getur aðeins fylgst með nokkrum ytri merkjum, en raunverulegur farvegur lífsins er ekki skrifaður í skrár ríkisins. Þannig er fólk hissa þegar sá sem, samkvæmt grafhýsingu, á að vera látinn, birtist aftur tíu árum síðar og er auðkenndur af mörgum. Auðvitað er auðvelt að horfa fram hjá óumdeilanlegum sönnunum. En heiðarlegir athugendur geta safnað sönnum gögnum um marga slíka atburði. Í raun er til saga um hinn ytri heim og hinn innri. Það er ekki galdur né töfrar, heldur leið hærri heimsins.

260. Þú verður að venjast ráðum Mínun, um að atburðir er mótaðir með sérstökum ráðstöfunum. Maður á ekki að veikja uppbyggingu með venjulegri gleði eða sorg.

261. Það er rangt að ætla að myrkraöflin ráðist aðeins á veika bletti. Mjög oft þrýstir ringulreið vísvitandi á öflugustu vígin. Líkt og öldubrotin eru ákafari

gegn klettum. Þess vegna verður að verja alla veggj, bæði lága og háa. Við skulum ekki gleyma þessu, því fólk hugsar oft um að verja þá veiku og yfirgefa þá sterku. Alls staðar eru ógnir vegna óreiðu, og spennan þrefaldast. Lestu um hrun mikilla þjóða fyrir öllum þeim sem vilja ekki njóta vernd.

262. Já, já, já, ef fólk snýr sér ekki að hæsta innblæstri munu mörg brunasár verða til. Jafnvægi og samræmi nást ekki með vélrænum hugmyndum heimsins. Fyrir hálfri öld höfðum við þegar áhyggjur af ákafri aukningu líkamlegrar þekkingar. Sannarlega hefur miklu verið náð í þessa átt, en á sama tíma var andleg vitund eftirbátur hins líkamlega. Siðfræði týndist innan um uppsöfnun formúla. Vélar draga manninn frá hugsunarlistinni. Núna láta þeir sér nægja að vera vélmenni! Fyrir jafnvægi heimsins er hjartað nauðsynlegt, og í þessari boðun er óumræðilegt hjálpræði. Illvilji þrýstir á jarðneska áru.

263. Reyndur húsráðandi finnur notkun fyrir allt brottkast. Smiðir nútímans verða að taka að tileinka sér þennan árangur. Það er sérstaklega erfitt, því það er ekki auðvelt að nota vélmenni þegar helsta krafan er að þekkja grunninn.

264. Margir átta sig ekki á því að jógi verður að vera afar varkár með tilliti til heilsu sinnar. Af fáfræði, ímynda margir sér að heilsa jógans sé tryggð og að ekkert líkamlegt geti haft slæm áhrif á hana. Að mati sumra finnur hann hvorki fyrir kulda né hita. Álag á brúarundirstöður er meira af öldum en flæði. Sandur færir ekki eins mikið af hreyfingu vatnsins og bryggjan sem stendur þétt gegn straumnum. Þess vegna er fráleitt að ætla að jógi geti verið

óáreittur af þunga fáfræðinnar. Að vísu mun hann ekki láta í ljós eigin spennu, hún er jafn mikil og eldur hjartans. Hin einfalda lögmál fylgni birtast hér einnig í allri sinni mynd. Ef einhver spyr hvort mótstaða verði ekki til vegna þrýstings, þá er ályktunin ekki laus við sannindi. Því meira verðum við að viðhalda styrk okkar þegar við vitum fyrir hvað hans er þörf.

265. Við skulum leitast við að greina það mikilvægasta. Ákvörðun um það nauðsynlegasta er eiginleiki leiðtoga. Maður ætti að vita hvernig á að búa til mósaík í réttri röð af mörgum samtímis sjónarmiðum. Hvorki rökfræði, né skynsemi, né formúlur, heldur eldur hjartans lýsir slóð slíkrar aðgerðar. Maður ætti að gera sér fulla grein fyrir því hvar leiðin er fullnægjandi, svo að ekki rekist á náungan. Hjartað gefur til kynna hvenær ekki á að ofgera þrýstinginn. Slíkar prófraunir á styrk eru þekktar sem vængir réttlætisins.

266. Það er ekkert til sem heitir tómeiki; en oft skynjar fólk eins og svip tómeika. Hvað getur svona kvíðatilfinning þýtt? Auðvitað er hún ekki án ástæðu. Með hugsun sinni eitrar fólk umhverfi sitt og umbreytir því í ringulreið. Svokölluð tómeikatilfinning er í raun óreiðuskyn. Í sjálfu sér er ringulreið alls ekki tómeiki, heldur er hann svo fjarri mannlegri vitund að nálgun hennar felur þegar í sér missi leiðarljóss. Slíkur dauðlegur þáttur er skynjaður sem tómeiki og í honum er engin smá hætta; jafnvægi raskast og sjálfsvíg og ýmis konar geðveiki koma fram. Ekki tómeiki né óreiðu, heldur meinhugur veldur heimskulegri eitrun lofthjúpsins. Að auki smita slíkir hugsuðir umhverfi sitt og slá þannig nágranna sína. Sannarlega getur maðurinn aðeins orðið samfélagslegur á ákveðnu hugsunarstigi.

267. Hafðu ekki áhyggjur af því að fræðslan komi frá fjölbreyttustu heimildum, jafnvel að vitnað í óþekktum rithöfundum. Kannski verður hún kennd við þig og slíkar aðstæður verða ein af þeim betri. Maður ætti ekki einu sinni að segja þessa sem upphafsmenn. Það hefur aldrei verið einhugur í heiminum. Látum það sem er aðalatriðið ná fram. Látum vísbendingar sem eru nauðsynlegar til að bæta lífið ná til fjöldans. Sömuleiðis ekki vera áhyggjufullur af skoðunum einstaklingsins. Þegar ekki er talað um nafn bræðralagsins, látið þá hvern og einn þiggja samkvæmt eigin vitund. Reyndar eru leiðir upplýsinga ofar skilningi fólks. En allt er gert sem er nauðsynlegt.

268. Það er ömurlegt að fólk skaði sjálft sig með stöðugri óánægju, einnig nær skaðleg röskun á jafnvægi út í fjarlægt umhverfið. Maður getur fylgst með fólki, nægilega skynsömu, kvarta yfir örlögum sínum. Jafnvel jarðneskur auður hjálpar þeim ekki að útrýma óánægjunni. Vissulega er fólk yfirleitt ekki að hugsa um andlegan auð.

269. Einstök tjáning sem þú sást á andlitsmyndunum lýtur að hærri innblásturs. Þegar í fjarlægri fornöld var þessi andlega skarpskyggni skilin. Í fornu Egyptalandi voru andlitsmyndir notaðar sem fjarlægðarsamband. Helgimyndir bregðast sömuleiðis við andlegu sambandi. En þessa eðlilegu birtingarmyndir ætti að skilja einfaldlega, sem enn eitt þekkingarkornið, en ekki sem töfra eða galdra. Enginn getur dregið markalínu sem takmarkar þekkingu andans. Enginn hefur það ímyndunarafl að geta áttað sig á því hvar eigi að skera á afl orkunnar. Þess vegna ættu menn að taka samviskusamlega öllum skilningsatriðum ýmissa birtingarmynda. Maður verður að gleðjast yfir öllum slíkum skilningi, því þessi eldheitu leiðarljós leiða til eldheimsins. Þess

vegna ætti að beita mikilli árvekni á slíkum slóðum. Maður verður að sætta sig við raunveruleikann eins og hann er. Hvorki vantraust né syfju, en góða augað og opið hjarta leiða til skilnings á nýjum birtingarmyndum eldheimsins. Athugaðu hversu mikið tjáning myndarinnar breytist og með tímanum geturðu borið þetta saman við atburði. Það er auðvitað nauðsynlegt að framkvæma athuganir á fólki sem hefur sérstaka þýðingu fyrir þig og sem þú þekkir. Birtingarmynd slíkra breytinga á tjáningu kölluðu Egyptar spegil sálarinnar.

270. Hver getur sagt hvar hið óskiljanlega byrji? Hver þorir að mæla einhvers staðar eitthvað sem óheimilt er að segja? En hjartað veit og getur varnað framburði á guðlasti. Maður verður að vita hvernig á að hlusta á slíkt merki frá hjartanu. Maður verður stöðugt og þolinmóður að þekkja merki hjartans. Maður verður að vita hvernig á að snúa sér að Helgiveldi. Maður verður að átta sig á því að það er engin önnur leið. Það hefur verið sagt – við skulum helga anda okkar Drottni, en það var ekki sagt – við skulum íþyngja Drottni.

271. Neistar Fohat gefa til kynna spennu; það er augljóslega óviðjafnanleg spenna um allan heim. Þú veist ekki og getur ekki ímyndað þér umfang endurfundana.

272. Þú hefur séð hringi sem breyttu lit sínum, allt eftir ástandi þess sem ber það og aðstæðum í kring. Maður gat séð að þessi litabreyting var ekki háð eiginleikum málsins sjálfs. Þetta þýðir að utanaðkomandi áhrif var ástæða ; en þrátt fyrir það hefði slíkt fyrirbæri ekki getað myndast án eldheitrar orku. Þegar hægt var að flytja þessi ytri viðbrögð til hjartans, varð forna fyrirbærið

óþarft. Það væri hægt að sýna fram á það, eins og getið er í fornum ritum, en ekki þarf að eyða orku þegar hjartað er þegar komið inn á eldbraut hærri innblásturs. Þannig er það í öllum öðrum birtingarmyndum orku, að maður verður að snúa sér strax til æðri samskipta um leið og aðstæður lífverunnar leyfa. Verkefni fræðarans felst fyrst og fremst í skjótustu stighækkun að hærri innblásturs.

273. Það má sjá hve eldorkan er ofar allri annarri orku. Ég lít svo á að engin líkamleg orka geti komið fram án eldpúlsa sem þegar eru til staðar. Þess vegna er hver nálgun við eldheiminn þegar þráð og tengd.

274. Óhófleg líkamsþyngd eða vannæring eru jafn skaðlegar fyrir uppstigið. Þær aðstæður draga jafnmikið úr sálarorku. Meðalhófið gerir ráð fyrir bestu aðstæðum. Fólk virðist kjósa óhæfar öfgar í stað eðlilegrar viðleitni.

Sköpunarkraftur kosmosins þolir ekki jafnvægisskort. Það er vitað að ringulreið gefur eftir fyrir jafnvægiskröftunum, en sama lögmálið verður að innleiða í allt líf. Við erum smáheimurinn og verðum að lúta öllum skilyrðum stórheimsins. En fáir munu jafnvel tala um slík tilvistarskilyrði. Þess vegna skeykur skortur á slíku samhengi jörðina.

Við höfum oft varað við möguleikanum á eldfaraldri. Hann er þegar hafin. Auðvitað hafa læknar ekki tekið eftir því, þar sem það birtist í mismunandi myndum. Breytileiki sjúkdómseinkenna vekur ekki athygli þeirra. Mannleg dómgreind er of mikið bundin við blekkingarmyndir sem einhver kann að hafa séð fyrir tilviljun. Það er erfiðast að breyta viðhorfinu en maður ætti að minna fólk á að það er nauðsynlegt að uppfylla skyldur sínar. Oft sendum við

velviljaðar hugsanir þar sem ekki einu sinni var dreymt um. En jafnvel svo óvænt góð lækning er tímabær aðstoð.

275. Maður kann að furða sig á því að hve miklu leyti fólk laðast aðeins að illsku, jafnvel frá ósæmandi heimspeki. Lægð vitundarinnar sem getur aðeins sogað til sín óhreinindi er ótrúleg. Hefur fólk gleymt því að sérhver heimspeki bannar fyrst og fremst illsku?

276. Það allra hæsta er guðlegur innblástur; hann fylgir alla ævi. Engir helgisiðir eru nauðsynlegir þar sem logi innblástursins er. Maður ætti að gæta hjarta eldsins. Jafnvel fornmenn skildu táknið um minnkun eldsins. Lífið verður að vera full brennsla. Fyrst hugsaði maðurinn um sjálfan sig, síðan um aðra, en síðar urðu athafnir hans gagnlegar fyrir alla tilveruna. Hann hugsar ekki meira um gagnsemina, en hann andar henni og gefur líf í endalausum geiminn.

277. Ekki aðeins santónín, heldur einnig tiltekin jurtaefni hjálpa til við að sjá einkenni áruna. En slík hjálparefni eru hins vegar óæskileg. Allt eituro getur ekki annað en haft áhrif á taugamiðstöðvar ef því er beitt lengi. Þegar við tölum um brennandi hjartað, þá kemur útgeislunin af sjálfu sér. Að auki er mest viðeigandi að skynja eiginleika árunnar. Vegna þess að margir litir virðast mjög blandaðir en ekki einungis útlitið gefur skilning á kjarna þeirra. Þannig getur blá ára stundum orðið fyrir óæskilegri gulri geislun og þar af leiðandi verður grænt blik, en hægt er að greina slíka samsetningu frá hreinni grænni myndun. Á sama hátt getur fjólublátt verið afleiðing af nálgun djúprauðs litar. Þannig gefur ein sýn lítið. Maður verður að skynja með

hjartanu kjarna þess sem er að gerast. Þannig getur það til dæmis gerst að vegna veikinda mun geislunin dofna en eldheit vitund mun átta sig á því að eðli geislunarinnar er ekki slæmt og að aðeins vegna slysa hefur henni verið breytt tímabundið. Sömuleiðis getur það gerst að geislun getur orðið fyrir utanaðkomandi áhrifum, svo sem vegna andsetu. Hér mun einnig aðeins eldheit vitund skilja hina sönnu orsök. Þess vegna, þegar ég tala um framtíðar áruljósmyndun, má ekki gleyma því að eldleg innsæisþekking verður einnig þörf fyrir túlkun.

278. Fræðslan verður fyrst og fremst að hjálpa til við birtingu réttlætisins. Það kunna að vera tilfelli þar sem gæta verður að smáatriðum í sönnunum, í ljósi eldlegs veruleika. Það eru mörg tilvik þar sem óvenjuleg dæmi geta dæmt um ytri áhrif .

279. Það er hægt að hreinsa vitundina talsvert, einungis með því að brenna Himalajaeini. Sömuleiðis stendur Morua vörð og tekur ekki inn marga óæskilega gesti.

280. Metið fólk sem talar ekki aðeins, heldur framkvæmir. Staðfestu hæfileikann til að skilja athafnir. Erfiðleikar þessara tíma stafa af skipulagsleysi. Orsök slíks skipulagsleysis er fáránleg að mörgu leyti – samvinna hjartans hefur gleymst. Þegar fólk hittist í bæn, gleymir fólk hvernig það á að stilla sig til þjónustu. Slíkt ástand er óæskilegt og auðvelt að breyta því, aðeins er nauðsynlegt að fólk hjálpi hvert öðru. Að varðveita óvenjulegan hugarheim þýðir að halda áfram til eldheims. Við venjuleg lífsskilyrði er slík hugarfar ekki auðvelt, en einmitt þess vegna má ekki leggja

til hliðar. Maður ætti ekki að fara inn í musterið öðruvísi en í bæn. Í bæninni er tilveran upplyft og gerð betri; þess vegna verður hver bæn, eins og hver upphafning, að vera betri en sú á undan. Hvert skref í stigi andans verður að vera framhald. Hversu tignarlegur er stiginn til eldheima, sem hefur á ári þrjú hundruð sextíu og sex skref að degi til og þrjú hundruð sextíu og sex að nóttu! Hvert skref er frábrugðið hverju öðru og láttu hvert og eitt vera betra en það sem á undan er gengið. Gleði gagnvart fræðslunni, verður það ekki sönn upphöfnun skrefsins? Hver gleði yfir fræðslunni felur þegar í sér nýja vitneskju. Oft er ekki hægt að tjá með orðum þetta skref, gefið í gleði. Það er óumdeilanlegt og þvítíkt sannleiksfjall rís upp í gleðibæninni! Sársauka er létt með því, og markmiðinu er náð með því. Enginn og ekkert getur hindrað þessa gleði. Þannig munum við ná árangri. Öllum má óska þess sama, því að á uppstiginu í andanum er engin mannþröng. Látum hver og einn gleðjast yfir fegurð af nýju skrefi. Hvers vegna ætti einhver að fara aftur á bak? En það er erfitt og íþyngjandi að missa það sem þegar hefur verið fengið. Fall er alltaf skaðlegt, jafnvel fyrir líkamann. Maður getur ímyndað sér hve eyðileggjandi það er fyrir andann, eldheitan veruna. Snerting við eld framleiðir nú þegar sérstaka tegund vefja, sem ljóma upp á við og dregst saman í ösku á niðurleið. Velvild er mælikvarðinn í uppstiginu, þar af leiðandi er hægt að ná velvild daglega.

281. Ótti við framtíðina er hryllingur heimsins. Hann birtist í lífinu undir mismunandi hugtökum. Hann sundrar smám saman huganum og drepur hjartað. Slíkur ótti er falskur í eðli sínu. Fólk veit, að ekkert af aðstæðum þess er varanlegt, þar af leiðandi er skynsamlegt að undirbúa án tafar eitthvað fyrir

framtíðina. En formlausir og hreyfingarlausir óreiðuþættir festa vitundina við blekkingarstaði. Maður verður að efla veruleikaskynið til að átta sig á falsheitum Maya og skilja að sannleikurinn er aðeins í framtíðinni þegar við nálgumst bústað eldsins. Það er ómögulegt að lýsa því hvernig fólk reynir að leyna ótta sínum fyrir framtíðina. Það reyna að sanna að það sé ekki framtíðin, heldur fortíðin, sem þurfi að ráða hugsuninni. Fólk forðast skammarlega allt sem minnir á framfarir í framtíðinni. Það gleymir því að það viðhorf felur í sér hættulega eitrun umhverfisins. Jafnvel á tærustu stöðum má sjá öldur slíks eiturs. Fólk eittrar líka hvert annað. En heilbrigðasta og fallegasta hugsunin snýst um framtíðina. Það er í samræmi við eldheiminn.

282. Gagnlegt fyrir guðlegan innblástur er straumurinn sem er kallaður innsigli Helgiveldisins. Það er hægt að skynja það í hnakkanum, það skín eins og hvítur geisli. Með þekkingu á þessum innblæstri er hægt að muna þessa tilfinningu.

283. Fíngerður hljómur er eins og tungumál hins fíngerða heims. Hann næst án grófa jarðneskra titringsins, rétt eins og tónlist sviðanna er stillt á fíngerða titring okkar; og þannig kemur tilfinning um hið fagra.

284. Venjulega skilur fólk ekki að mikil birtingarmynd er enn viðkvæmari en lítil. Einmitt mikil birtingarmynd krefst enn meiri sálarorku; þar af leiðandi er sérhver blindun, erting eða vantraust sérstaklega skaðleg. Þegar heimurinn bíður nýrra aðstæðna er nauðsynlegt að sýna sérstaka næmi.

285. Fræðsluna ætti að lesa við mismunandi aðstæður, en áhrifin verða þó ekki alltaf eins. Á tíma óróleika mun fræðslan færa frið, á tímum þjáningar – huggun, á efasemdatíma – staðfestingu, en til að meðtaka veruleika fræðslunnar verður maður að bæla tilfallandi tilfinningar sínar með því að sökkva sér inn í ríkidæmi Helgivelðisins. Fræðslan hefur ekki aðeins verið gefin til huggunar, heldur til þroska á uppstiginu. Reyndar, við sérstakar aðstæður heimsins, er dýpkun skilnings sérstaklega erfið. Oftar en einu sinni hefur heimurinn sveiflast á mörkum þess vélræna og andlega. Nútíminn er einmitt slíkur tími, magnaður með árásum myrku aflanna. Margfeldi er basar efnisúrgangsins; í fyrsta lagi verður maður að meta allt til að setja upp ný gildi. Þannig mun hæfni vitundarinnar til endurmats vera þröskuldur framtíðarinnar. Aðgangur þýðir viðurkenning og mörgum myrkum gestum hefur verið veittur aðgangur af mannkyninu. Slík boð vega þungt í ummótunarferlinu. Hvetja verður hjartað til að hækka rödd sína fyrir endurmótun heimsins.

286. Sá maður er góður sem skapar gott. Að skapa gott eflir framtíðina. Maður getur gert náunga sínum gott til að bæta tilveru sína. Það er mögulegt að hetjulegur árangur lyfti þjóðum. Það er hægt að færa inn í lífið gagnlegar uppgötvanir sem verða til að breyta framtíðinni. Að lokum er hægt að bæta hugsun þjóðar; og af því leiði myndun góðvildar. Hversu fögur er hugarsköpun sem er ekki beint að því illa! Þegar almenningur skynjar fordæmingu illskunnar, opnar það ný hlið til framtíðar. Svo skapast mikill tími fyrir skilning, fyrir hugarsköpun, til sköpunar þess sanna góða; og þá kvikna bestu hjartareldar. Slíkir eldar kvikna ekki í illsku. Allt gott mun varðveita

heilsu og að miklu leyti hreinsa andrúmsloftið. Það er fráleitt að halda að gott sé eitthvað afstætt eða persónulegur kostur. Það er hjálpræði framtíðarinnar, því án þessa er engin möguleiki á hækkun. Þannig er hver hugsun um hið góða þegar ör ljóssins. Einhvers staðar hefur það þegar útrýmt sundrungu og hvert sundurlyndi í illsku, er að fall inn í ringulreið. Kenndu þess vegna að hugsa um hið góða.

287. Við heyrum oft um sársauka af gömlum sárum. Þau virðast hafa gróið, líkamlegir vefir hafa vaxið saman, en verkir halda áfram. Einnig má heyra að aðeins sefjun getur hjálpað í þessum tilvikum. Er hægt að ímynda sér að fíngerði líkaminn finni ekki verki þegar hann slasast? Sár grær líkamlega en fíngerði líkaminn getur enn fundið fyrir sársauka. Ef vitund manns er þroskuð getur hann að sjálfsögðu þvingað fíngerða líkamann til að verða heilbrigður. En í öðrum tilfellum er sefjunnar krafist, sem verkar á fíngerða líkamann í samræmi við líkamlega ferlið. Þannig bæta þeir sem þekkja flókið kerfi lífverunnar ástand allra líkama hennar.

288. Núverandi atburðir benda enn og aftur á þýðingu hugsunar. Þú sérð nú þegar að lúxus hefur verið mótmælt. Sömuleiðis sérðu að galdrar hafa hlotið fordæmingu og hugsuninni er beint að guðlegum innblæstri. Þessar tvær stefnur eru mjög skaðlegar fyrir hina myrku. Án lúxus og án galdra veikjast þær verulega. En þeir hafa samt skilið eftir þriðja möguleikann – afvegaleiða veika huga. Það er ömurlegt að veikburða hugur meðtekur ekki heilbrigðar meginreglur. Óstöðugleiki þeirra krefst mikillar orku; þess vegna beinum við athygli okkar að aðalatriðinu til að einbeita okkur að því sem er ómissandi.

Þú veist um fána okkar. Látum þá bera hann sem geta. Þess vegna skulum við sýna umburðarlyndi í öllu öðru og knýja þá myrku til að þjóna.

289. Sæll er sá sem áttar sig strax í hjarta sínu á grundvallarveruleika Helgiveldisins. En ef augu hjartans eru lokuð, bentu honum þá á áframhaldandi röð alls sem til er. Byrjaðu á hlutum í daglegu lífi þínu og haltu áfram að grundvallaratriðum alheimsins. Ef hann er enn skilningslaus, þá þýðir það að hann er með myrkrinu. Menn ættu að muna að lögmál myrkursins er byggt á afneitun. Menn mega ekki gleyma því að allar þjóðir hafa haft skynjun á arfleifð og með þeim hætti hafa þær stigið upp í átt að Helgiveldi.

290. Í sannleika sagt var Egyptaland afreksmikið fram á daga Salómons. Og Búdda, í vissum skilningi, fékk kaleikinn frá Egyptalandi. Þannig hafa undirstöður vискunnar verið mótaðar í samræmi. Vissulega höfðu Veturnar líka tengsl við fyrrverandi kynþætti. Oft vaxa sáttmálarnir í þróunarferli, en stundum vegna dýptar Karma gengur ferlið til baka. En einnig hefur verið framgangur, og birtist í augljósu jafnvægi meðal fólks. Afneitun arfleifðar er fáfræði. Raunveruleg lífsgæði, raunveruleg skilningur á leiðinni, hefur byggst á áframhaldandi ferli, sem framlenging inn í óendanleikann. Helgiveldið sjálft verður að skilja sem för inn í óendanleikann. Mjög oft er Helgiveldi túlkað sem endanlegt og af því skapast allar takmarkanir og vanvirðing. Mikilfengleiki Helgiveldis gengur áfram inn í óendanleikann.

291. Það er lofsvert að læknirinn hafi viðurkennt spennu í eyrunum sem eldlega birtingarmynd. Hann hefði sömuleiðis átt að meta spennu í augum og

púls í útlimum. Maður getur fylgst með mörgum nýjum töktum sem birtast sem undanfari eldheitrar orku. En það er mikilvægt að lækna byrji að fylgjast með ákveðnum eiginleikum sjúkdóma.

292. Í frumstæðum trúarbrögðum var fyrst og fremst ótti við guð predikaður. Þannig var lagt að tilfinningu sem endar venjulega með uppreisn. Vissulega upplifir hver og einn sem hefur samband við hærri heiminn skjálfta, en þessi óhjákvæmilega tilfinning á ekkert sameiginlegt með ótta. Ótti drepur skapandi orku. Ótti er stöðnun og undirgefni myrkurs. En að snúa sér til hærri heimsins hlýtur að vekja upp alsælu og eflingu krafta manns til að tjá fegurðina. Slíkir eiginleikar fæðast ekki í ótta heldur með kærleik. Þess vegna kennir æðri trú ekki ótta heldur kærleik. Aðeins með slíkri leið getur fólk tengst hærri heiminum. Keðjur óttans eru sérkenni þrælahalds. En sköpun fegurðar er ekki þrælahald, heldur lotning í kærleika. Berum saman það sem gert er í ótta, við það sem gert er af kærleika. Fjárjóður andans er ekki úr fangelsi óttans; því skulum við ráðleggja fólki að elska og styrkjast með hollustutilfinningu. Enginn getur varið stað sem hann óttast, en árangri er náð í nafni kærleikans. Nýtið þessa aðferð við hliðin að eldheiminum.

293. Ekki að ástæðulausu völdu hinir fornu spekingar að iðka list eða handverk. Hver og einn þurfti að ná einhverri kunnáttu með höndunum. Þeir litu á það sem aðferð til einbeitingar. Hver og einn, í leit sinni að fullkomnun, styrkti þannig vilja sinn og athygli. Jafnvel í þeim fáu hlutum sem hafa komið niður til okkur má sjá mikla hæfileika. Einmitt um þessar mundir er aftur kominn tími til að fara aftur í eiginleika handarvinnu. Það er ómögulegt að að takmarkanir vélvæðingar setji andanum mörk. Það er nauðsynlegt að gefa sér

tíma til að skapa hágæða vinnubrögð sem munu endurlífga ímyndunaraflið. Nákvæmlega gæði og ímyndunarafl eru sameinuð í eldlegum afrekum.

294. Það er einmitt nauðsynlegt að skilja það sem fortíðin hefur gefið. Þegar mikilvægi þeirra kemur í ljós, þá munu einnig koma nýjar uppgötvanir. Margt er að finna, en villimennska má ekki snerta fjársjóðinn. Við skulum ekki hafna rökum þróunarinnar.

295. Illska vantrúar skelfir heiminn. Slíkt illska er grimmust, því hún stangast á við kjarna tilverunnar. Það ögrar eigin uppruna og í ósannindum drepur alla möguleika.

296. Háleitur innblástur gengur niður í gegnum eitt grunnskilyrði. Hvorki einbeiting, né viljastjórn, heldur kærleikur til Helgiveldis skapar beint samband. Við vitum ekki betri eða nákvæmari leið til að tjá hið leiðandi lögmál en sem kærleiksflæði. Þess vegna er tækifæri til að leggja til hliðar þvingandi galdra, til þess að verða gegnsýrður kærleika í allri tilvist sinni. Þess vegna getur maður auðveldlega nálgast tilvistargátuna með fegurðartilfinningu. Einmitt, í upplausn plánetunnar, verður maður að snúa sér að heilsugefandi þættinum. Og hvað getur sameinað meira en mantran – „Ég elska þig, Drottinn!“ Í slíku ákalli er auðvelt að ná skilningsgeisla. Takið eftir þessu.

297. Oft spyr fólk hvernig á að bregðast við vilja þeirra sem eru farnir. Oft fara slík umboð ekki saman við sannfæringu eftirlifenda. Að undanskildum arfi getur verið lagt til að framkvæma allt annað. Maður ætti ekki að taka á

sig karma annars, því heldur sem óskir þeirra látnu halda áfram í þá átt sem þeir gengu. Það er sannarlega mjög erfitt að breyta sannfæringu sem heldur áfram inn í fíngerða heiminn. Þess vegna er uppfylling testamanta mjög gagnleg fyrir samræmi strauma.

298. Ef maður myndi gera sér far um að semja skýringarmynd af jarðneskum siðum gæti maður skynjað sérkennilega mynd af lífi plánetunnar. Margir siðir lifa af kynþætti og jafnvel heil tímabil. Jafnvel breyting á öllum lífsskilyrðum hefur engin áhrif á siði mótaða af ósveigjanleika. Það má furða sig á því hversu gamlar tregðuvenjur eru og hvernig þær eru ekki háðar samfélagsháttum. Þess vegna tala ég svo oft um getu til að sigrast á venjum. Þetta ráð varðar leiðina til eldheimsins.

299. Þess vegna má alls staðar skynja þrjár leiðir: auðveldar, erfiðar og hræðilegar. Sú fyrsta er mótað með því að átta sig á öllum árangursríkum, gagnlegum og góðum samsetningum. Önnur leiðin verður þegar vissar góðar samsetningar falla fyrir eyðileggjandi og skaðlegum mótunum. Slík leið er erfið og er eins og kapphlaup með bundið fyrir augun. Þriðja leiðin, þegar vanþekkingin dregur mann inn í myrkur upplausnarinnar, er sannarlega hræðileg. En fyrir þann hrylling hefur fólk ekki rétt til að kenna öðrum um; það sjálft hefur lokað augunum og eyrunum. Það hafa hafnað aðstoð og hefur viðurkennt óreiðu í hugsun sinni. Láttu því uppbyggjendur fylgja fyrstu leiðinni.

300. Getur ljós myndað bandalag við myrkur? Það þyrfti að slökkva á sér til að sameinast gagnstæða þættinum. Látum leiðtoga ljóssins ekki detta í hug

að taka eyðileggjendur og andstæðinga ljóssins inn í herbúðir sínar. Ljós getur ekki magnað myrkur; sömuleiðis getur myrkur ekki aukið ljósið, því stangast slík sameining á við náttúruna.

301. Upplýsingar himinhnattanna verður að skilja mjög ítarlega. Maður getur haft bestu samsetningar en samt ekki beitt þeim. En einnig getur maður forðast það hættulegasta með því að gefa gaum að merkjum og beina ákafri viðleitni að Helgiveldi. Af þessum upplýsingum er hægt að draga gagnlega vísu sem getur létt karma.

302. Skilningur á ljósi og myrkri, sem og samræmi himinhnattanna við uppsprettuna Okkar, eru ráð eldheimsins. Honum er vorkunn sem vonast til að öðlast ljós úr myrkrinu. Hann getur ekki vegið fjársjóðinn í miðri óreiðunni. Ekki halda að slíkt sé afstætt. Þvert á móti, er hver dagur að fullu tengdur ljósi og myrkri. Þegar þú dregur fram slíkan myrkan bandamann, skynjar það enginn, aðeins hundur mun urra í myrkrinu. Maður getur gert mistök en það er óafsakanlegt að hlusta ekki á ráð. Við bælum ekki velvilja, en hvers vegna að finna sig í stormsjó án björgunarbeltis?

303. Lítum á þá sem koma og krefjast aðeins hins nýja. Tökum þann sem krefst þess, sem er þó jafnvel fáfróður um að samræmi orkustöðvarnar – er hægt að gefa honum hið nýja? Taktu þann sem skortir eldmód – er hægt að gefa honum hið nýja? Taktu þann sem er fáfróður um gleði – er hægt að gefa honum hið nýja? Taktu einn sem er ekki laus við illsku – er hægt að gefa honum hið nýja? Taktu þann sem hristing af öfund – er hægt að gefa honum hið nýja? Taktu þann sem er grár af ótta – er hægt að gefa honum hið nýja?

Taktu þann sem hefur andúð á sannleikanum – er hægt að gefa honum hið nýja? Taktu einn argan og dauðvona í hjartanu – er hægt að gefa honum hið nýja? Margir koma og spyrja: „Hvar er þá hið nýja? Við erum reiðubúin að traðka á því. Hugsun okkar er tilbúin til að hafna því. Ósk okkar er að eyðileggja allt sem þú segir“ – slík orð fylla jörðina. Þjónar myrkursins hlusta á afneitunina og dragast að ærumeiðingum. Þekkið afneitun; hún hefur þegar fundið hreiður í hjörtum þjóna myrkursins. Þannig má oft greina þegar kuldi afneitunar nálgast.

304. Fyrsta skilyrði ferilsins er að vitneskjan sé ekki látin uppi. Maður verður að stilla sjálfan sig inn á eðli áheyrands til að misskilja ekki ætlun hans. Ávöxtum svika kann að hafa verið sáð fyrir mörgum öldum, sérstaklega það sem snertir líf eldheimsins. Það er staðreynd, að til að skilja þarf samþykki. Höfnun og svívirðing henta ekki leiðum eldheimsins.

305. Margir viðburðir fylla geiminn. Maður getur séð hvernig sumir þeirra ryðjast þangað þar sem engir möguleikar eru augljósir. Þú veist nú þegar að mannlegir möguleikar eru aðgreindir frá kosmískum möguleikum sem þarf að fylgjast með. Þú veist líka að atburðamót eru eins og eldvörpur fortíðarinnar.

306. Það má spyrja – hvar liggur meginskaði svartra galdurs? Auk persónulegs skaða, er þá einnig kosmískur skaði? Einmitt þannig er það. Lægri þvinganir skapa mesta skaða með þátttöku frumefna og ákalli á óreiðuþætti. Maður verður að gera sér í hugarlund hvernig verur neðri sviðanna fá með þessum hætti aðgang að bönnuðum sviðum og halda áfram

að skaða í stórum stíl. Þess vegna er þörf á umfangsmiklum aðgerðum til að vernda jörðina, sem er nógu veik eins og hún er. Galdur almennt verður að láta í friði.

307. Samt er hægt að minnka skaða svarta galdurs að verulegu leyti með meðvitaðri andstöðu við hann. Þegar hjarta manns sendir upplýsingu um árás og myrku stjörnurnar koma í ljós, þá verður maður að vera rólegur og óhræddur að snúa sér að Helgiveldinu. Margar árásir eru stöðvaðar strax. En það væru mistök að vanrækja eðlileg merki hjartans.

308. Hver er helsta gagnsemi hugsanasendinga? Auk gagns til góðra verka, sem hugsuninni var ætlað, þá er meginkosturinn að styrkja sjálft umhverfið með góðu. Slík mettun umhverfis er mikil vörn fyrir heilsu plánetunnar. Þess vegna er hægt að venjast því að senda frá sér góðar hugsanir oft á dag eins og staðbundnar örvar. Hugsanir geta átt við einstaklinga eða þær geta verið ópersónulegar. Birtingarmynd góðvilja er mikils virði og hún týnist ekki í geimnum.

309. Þannig getur hver ferðamaður fyllt rýmið með gagnlegum tengslum. Jafnvel í fornöld fóru íbúar samfélaga, eftir ákveðinn tíma, aðskildar leiðir um stund. Slík útbreiðsla hefur gífurlega heilsufarslega þýðingu. Maður sendir ekki aðeins hugsanir heldur einnig sálarorku yfir miklar vegalengdir.

Fornmenn kölluðu slíkt kerfi vefstól Heimsmóðurinnar. Þess vegna, þegar leiðtogi samfélags boðaði brottfarardag, fögnuðu samstarfsmennirnir því þetta táknaði að net andlegrar orku væri þegar sterkt.

310. Allt sem hefur hærrí þýðingu er í samfelldri athöfn. Birtingarmynd aðdráttarafls hentar hærrí virkni. Þannig skulum við stilla hjörtum okkar í aðdráttarafl. Ekkert annað er sambærilegt fyrir mikla athöfn. Maður verður að skilja mikilvægi aðdráttarafls fyrir sameiginlega velferð; í þessu er lögmál hjartans. Sömuleiðis verða öll líkamleg lögmál styrkt með aðlaðandi aðgerðum.

311. Í hærrí aðgerð verður ekkert fráhrindandi; við skulum færa þessa eiginleika til óreiðuþættina. Við skulum átta okkur á því að rafmagn, sem hefur jákvæðar og neikvæðar birtingarmyndir, mun aldrei vera fráhrindandi, því orkan er þegar af hærrí vídd. Fræðslan um samskipti og samvinnu verður ekki fráhrindandi. Fráhrindandi hugsun er þegar grundvöllur takmarkana. Hugsun um bann við inngöngu er andstæð eldheiminum.

312. Jafnvel enn ósýnilegar, valda eldlegar birtingarmyndir jarðneskum verum skjálfta. Straumar og geislar eldheimsins æsa jafnvel hreinsaðar verur. Jafnvel ósýnileg birtingarmynd er þegar óþolandi fyrir hjartað. Hversu sterkt virkar það þá þegar það er flutt í sýnilegt ástand og nálgast lögmál jarðneskrar tilveru! Þessa fylgni verður að skilja vel. Jafnvel sumir sterkastir í anda hafa fallið í meðvitundarleysi og gránað, orðið blindir og mállausir og hafa misst hreyfigetu í útlimum. Birtingarmynd eldveru ætti ekki að eyðileggja vitund okkar. Í náinni framtíð mun fólk rækta líkama sinn meðvitað til viðtöku hærrí orku. Smám saman með þessum hætti getur fólk byggt upp mótstöðu gegn eldlegum faraldri.

313. Einu sinni var fræðari boðaður til konungs til ráðlegginga. Fræðarinn horfði fast á konung og byrjaði að tala um fegurð kórónunnar, um ljóma lita steinanna, um hið háa tákn sem er í gullhringnum og líkti því við aðdráttarafi seguls. Til undrunar fyrir lærisveinanna sem fylgdu honum og ánægju konungs takmarkaðist samræðan um mikilvægi kórónunnar. Á eftir spurðu lærisveinarnir fræðarann hvers vegna hann hefði ekki rætt um alheimsgildin við konung. Fræðarinn svaraði – skilningur á vitundarstigi verður að vera mælistikan. Hefði ég talað um alheimsgildin hefði konungi í besta falli leiðst og í versta falli fallið í djúpstæða örvæntingu. Hvorutveggja hefði verið skaðlegt. En það má geta þess að fyrir konunginn var kóróna hans dýrmætur fjársjóður, þess vegna var gagnlegt að upphefja hann og minna hann á mikilvægi krúnunnar í heiminum. Hafið ávallt í huga það besta sem hlustandi þinn á. Jafnvel þótt þetta sé venjulegur hlutur, þá er engu að síður nauðsynlegt að finna fyllstu þýðingu þess. Aðeins þannig ertu aðlaðandi og getur opnað leiðina til framtíðar. Vanhæfur og jafnvel glæpamaður er leiðbeinandinn sem talar ekki í samræmi við meðvitund hlustanda síns. Við skulum muna þessa dæmisögu sérstaklega þegar við reynum að tala um eldheiminn. Sérhver ærumeiðing á hærri gildum skapar þungt karma.

314. Staðfastur er sá sem hefur helgað sig hinum hæsta. Ef það er einhver vafi í honum, þá þýðir það að hann hefur ekki sannan skilning á því hæsta. Andinn sem er ófær um að sjá fyrir sér eldlega mikilfengleikann veit ekki hvernig á að stíga upp til hins hæsta. Við skulum endurtaka að ótti við eldinn er þegar andleg blinda.

315. Maður ætti að kunna að tengja mörg hugtök sem virðast vera ólík. Þannig, fyrir þá sem ekki skilja, koma helgiveldi og sjálfstæði fram sem mótsagnakennd hugtök; en helgiveldi krefst einmitt þroska sjálfshjálpar. Sá getur ekki nálgast helgiveldi sem skilur ekki sjálfstæði í athöfnum. Í þrepum uppgöngunnar er fyrsta skilyrðið sjálfshjálpar og útsjónarsemi. Maður ætti að reiða sig á aðstoð helgiveldis þegar hæfileiki manns til sjálfstæðra athafana hefur eflst. Hver og einn veit að í samræmi við meiri þekkingu verða aðferðir kennarans sjaldgæfari, því manninum er lyft upp á þrep samstarfsmanns. Það verður að skilja að sáttmáli um sjálfstæði í allri merkingu þess orðs, er þegar merki um traust. Að auki sýnir einmitt traustur samstarfsmaður virðingu fyrir Helgiveldinu með fullkominni meðvitund sinni. Þannig getum við aðstoðað hina hæstu með því að bjóða fram sjálfstæðar athafnir. Misskilningur á þessum sáttmála hefur leitt til þess að menn byrjuðu að færa blóðfórnir. En getur úthellt blóð mögulega verið gagnlegt fyrir Helgiveldið? Skipti á hjartaorku eru styrking á samvinnu, því birtingarmynd helgiveldis í sjálfstæðum athöfnum er eðlileg hækkun til eldheimsins.

316. Sannarlega ætti að sameina kosmísk skilyrði við aðferðir Okkar. Þannig að þegar Við mælum eindregið með afnámi galdra viljum við hjálpa með náttúrulegum hætti.

317. Það er gott að þú skilur virkni aðgerða og gagnaðgerða. Reyndar verða aðgerðir með hverjum degi viðtækari og fela í sér ný svið. Sömuleiðis er það vel að þú skiljir að hvaða marki Prins þessa heims hefur ráðagerðir fyrir nýja bardaga í öllum heimshlutum. Þess vegna ætti að meta hverja birtingarmynd

hollustu. Það er of lítil hollusta í heiminum, það verður að hvetja hverja birtingarmynd þess.

318. Eflaust mun einhver spyrja: „Hvar eru orðin um eldheiminn? Fræðslan um siðfræði afmarkar ekki fyrir okkur eldsþættina.“ Slíkt fólk mun aldrei skilja að upphaf nálgunar við eldheiminn mun vera í aðlögun undirstöðuatríða lífsins. Aðeins hinir fávísu munu krefjast efnasamsetningar eldveru. En faguð vitund veit að andleg orka leiðir til skilnings á eldheiminum. Aðeins hjartað hvíslar hvernig hægt er að ganga upp hæðirnar á sleipum steinunum.

319. Jafnvel við erfiðustu aðstæður er hægt að öðlast endurnýjun og styrkingu. Oft er planta styrkari milli steina en í frjósömum jarðvegi. Þvingandi aðstæður leiða ræturnar inn í sprungur og styrkja þær gegn hvirfilvindum. Skógarhöggsmáðurinn spyr; –af hverju hefur tré fest rætur á óaðgengilegum stað? Auðvitað gegn öxinni.

320. Allir upplifa innri léttir þegar þeir vita að hann hegðar sér eins og hann ætti að gera. Maður getur útskýrt þessa tilfinningu sem meðvitaða viðbragð taugamiðstöðva, eða eins og það er sagt, sem samvisku, en við skulum ekki gleyma kosmískri ástæðu fyrir slíku ástandi. Rétt aðgerð verður til í samvinnu við eldheiminn; og afleiðing þess er að orkustöðvar mannsins óma af réttri hugsun um umhverfið. Þannig er hver rétt aðgerð ekki aðeins gagnleg fyrir okkur sjálf, heldur er hún einnig staðbundin athöfn. Eldheimurinn gleðst yfir réttum athöfnum.

321. Sú staðbundna fordæming sem á sér stað sem endurkast við röngum athöfnum var einu sinni kölluð „Zephiroth Herim“. Fólkið sem gaf þessa skilgreiningu vissi um tengslin milli eldsins og tilveru okkar. Það skildi að fyrir utan lögmálið um karma snertir hver athöfn eldþáttinn. Hann getur truflað allan uppbyggingarspíral og valdið strax endurhöggi. Þess vegna hefur hefndarkenningin einnig, utan siðferðilegra ástæðna, algerlega efnafræðilegan grundvöll.

322. Réttu leiðin er góð af þeirri ástæðu að allar víddir hennar eru gagnlegar. Maður ætti ekki einu sinni að velta fyrir sér hvar mörk leiðarinnar liggja. Það er hægt að verða betri í hvaða vídd sem er.

323. Kafari býr sig fyrir mesta dýpið. yfirborðið varðar hann ekki, en hann verður að undirbúa sig fyrir þrýsting neðsta lagsins. Svo er einnig, í samskiptum við þjóðir verður maður að hafa hugmynd um lægstu meðvitundina. Allir sem hugsa um eldheiminn verða að geta skilið hugsun manndýrsvitundina. Maður ætti ekki að hunsa skilning allra lægstu vitundanna. Þvert á móti verður maður að búa yfir útsjónarsemi til að ná mannlegu nótonum, jafnvel í dýrahljóðum.

Það hættulegasta er að geta ekki aðlagð sig að vitund annars. Hversu mörg ógæfan hefur stafað af orðum á röngu augnabliki! Sýnið útsjónarsemi.

324. Sendiboði sem er eltur af ofsóknarmönnum, stekkur á hesti sínum út í breiðasta hluta árinna. Ofsækjendur stoppa í von um að sendiboðinn sé að drukkna en hann ríður þess í stað að ströndinni á móti. Þeir sem elta, flýta sér þar sem áin er þrengst og drukkna þar í straumnum. Sannarlega, þar sem

þröngt er, þar er hættulegast. Þessi staðreynd á við alls staðar. Það leiðir ekki til árangurs að leita lausna í blekkingum. Það erfiðast er aðgengilegast. Fólk vill ekki skilja að þrautseig leit vekur öflugna orku. Við skulum því ekki leitast til þess þrönga, heldur kjósa breiðu gildin.

325. Sannarlega verður að rækta virðuleik. Hæfni til að beina tilfinningu manns áfram og upp á við mun veita hátíðleik og logandi straum. Við erum ekki langt frá eldheiminum þegar hægt er að finna heilnæmi geislans. Þrautseigja til að hugsa um eldheiminn endurnýjar nú þegar eðli okkar. Venjulega finnum við ekki fyrir slíkri endurnýjun. Aðeins meðan á skurðþúntum atburða stendur, sjáum við allt annað viðhorf til þeirra. Við klofning heimsins munum við skynja hvað við sjáum eftir og hverju við fögnum.

326. Í einfaldasta handverki og tónlist getur maður upplifað það lærdómsríkasta. Stundum missir einn fingur af réttum stað og þar með tapast allur tónninn; en jafnvel þá þýðir slík mistök alls ekki að það sé óbætanlegt. Sumar orkustöðvar samræmast hraðar en aðrar og af mörgum ástæðum krefjast þær mun lengri samvinnu. Þolinmæði, þessi mikli þáttur í árangri, mun reyna á slíka aðlögun orkustöðvanna. Oft þjónar einmitt hægari aðlögun til góðs; hún sameinar ekki aðeins orkustöðvarnar, heldur sameina þá krafta til framtíðar. Þannig er þolinmæði skraut hjartans. Hver sem er óreyndur í þolinmæði veit ekki hvernig á að laga sig að eldheiminum.

327. Það hefur þegar verið sagt að illmælgir verði að hafna, en maður ætti að viðurkenna að hvert illmælgir er óásættanlegt. Stundum er fólk laust af

illmælgí í þröngum skilningi hugtaksins, en tungurnar rógbera nágranna sína hörmulega. Hver getur sagt til um hvaða háleitu hjörtu þessar illu tungur geta snert? Þess vegna verður að útiloka illmælgí að öllu leyti úr lífinu sem athöfn sem er óverðug og skaðleg.

328. Maður getur ekki stigið áfram með báðum fótum samtímis. Slík breyting á framgöngu getur sýnt nauðsyn þess að breyta um orku. Maður verður að venjast því að starfsemi orkustöðvanna breytist. Allar orkustöðvarnar geta ekki ómað saman; í raun fer framgangur þeirra eftir breytingu á athafnasemi. En þögn orkustöðvar tákna ekki dauða hennar. Þvert á móti, eins og sofandi maður, þá er hún endurnærð í samfélagi við hærri heimana.

329. Jafnvel í venjulegum bréfaskriftum finnast hefðbundin orðatiltæki sem aðeins einn skilur sem þekkir bréfaskriftin. Svo er líka um spádóma, við getum verið hissa á vissum tjáningum sem okkur eru ekki ljós. En þegar við rifjum upp tímann og allar aðstæður í spádómunum, getum við greinilega séð að hefðbundin orðasambönd eru fyrir okkar tíma, því aldirnar hafa breytt mörgum hugtökum og orðasamböndum. Maður verður að þjálfast sig í slíkri nærgætni til að falla ekki í fáfræði.

330. Það hefur verið sagt – vísindi himinhnattanna eru nákvæm, alveg eins og þeir eru til. En í þessu skulum við ekki gleyma afstæðinu. Fyrir utan samsetningu geisla himinhnattanna sjálfra, verður að skilja að hve miklu leyti andrúmsloftið titrar við ferð himintunglanna og öldur kosmíks ryks. Þess vegna verður stjörnuspekingurinn einnig að vera stjarnedlisfræðingur og stjörnufræðingur. Að auki verður hann að skynja jarðnesku aðstæður sem

vinna gegn geislum himintunglanna. Aðeins með því að fara eftir þessum skilyrðum verða niðurstaða hans rétt.

331. Ætti fólk að vera meðvitað um allar hættur í kringum það? Maður getur ímyndað sér ástand manns sem veit hve marga sporðdreka eða höggorma er að finna nærri honum, eða hve margar banvænar flugur og köngulær umlykja hann – það myndi leiða af sér afleitt ástand. Það verður sérstaklega hættulegt vegna þess að þegar maður þekkir þessar hættur færast þær svo miklu nær. Þess vegna er bein þekking best, þar sem hún leiðir öruggustu leiðina og íþyngir ekki með mikla óþarfa byrði. Þess vegna eru hin eldlegu gildi sem búa í beinni þekkingu kölluð vængir hjálpræðisins.

332. Berið eld bræðsluofns saman við loga ofsafengins elds; berið saman samræmda athöfn við óreiðuþætti. Allir gagnlegir taktar eru vaktir til að birta samræmi í athöfnum. Þess vegna verða skólar að þróa samræmistakt. Við höfum þegar minnt oftast en einu sinni á samhæfingu í leikfimisæfingum. Ekki aðeins fyrir stríð, heldur einnig til andlegra varna þarf fjöldinn aga. Það er rangt að beina mannfjölda í átt að skríslátum, en taktur færir samræmi í samkomur fólks. Í þessu skulum við ekki gleyma eldlegum dæmum. Einmitt eldleg gildi verða til með sérstökum takti.

333. Maður ætti að forðast fordóma bæði í stóru og smáu. Margir möguleikar hafa verið skertir af fordómum. Sannarlega er eldorkan mjög viðkvæm fyrir fordómum. En með því að vera meðvitaður um þessi áhrif á orkunnar getur maður unnið gegn fordómum með sefjun.

334. Sannarlega er aftenging keðju heimanna ógnvekjandi. Enginn hugsar á kosmískum mælikvarða, en maður ætti að hugsa um leiðir fíngerðrar framfara. Maður ætti stöðugt að vera meðvitaður um þá staðreynd, að hugsun heldur áfram ef henni er vandlega gætt. Og sambandið við Helgiveldið þýðir að manni er hjálpað áfram. Til að svara spurningunni – erum við ekki yfirgefin, svara ég – Sannarlega, erum við ekki yfirgefin þegar hjörtu okkar eru tengd við helgiveldi. Við getum haldið áfram í fíngerða heiminum þegar leiðarhendinni er ekki hafnað.

335. Það hefur verið sagt að mannkynið verði að yfirgefa lúxusinn. Ekki að ástæðulausu hefur fólk sjálft svo einangrað þetta hugtak. Lúxus er ekki fegurð, heldur ekki andlegur, ekki fullkomnun, ekki uppbygging, ekki hjálplegur, ekki samúðarfullur; ekkert gott hugtak getur komið í staðinn. Lúxus er eyðilegging auðlinda og möguleika. Lúxus er upplausn, því öll mannvirki án takts þýða aðeins upplausn. Maður getur séð nógu skýrt að veraldlegur lúxus hefur þegar verið hristur til, en lausnin er samræmt samstarf sem þarf til að losa heiminn við lúxuspláguna. Sjálfshyggjan mun halda því fram að lúxus sé áunnin gnægð. Það verður líka sagt að lúxus sé konunglegur. Þetta er lygi. Lúxus hefur alltaf verið merki um rotnun og myrkvun andans. Lúxuskeðjurnar eru einnig hörmulegar fyrir fíngerða heiminn. Þar þarf framfarir og stöðuga fullkomnun hugsunar. Áhersla á lúxus mun ekki hjálpa manni að næstu hliðum.

336. Góðviljuð hugsun er grunnur góðrar athafna. Hugsunin er dagrenning athafna, því skulum við skoða eðli þess góða í tengslum við elda hugsana. Trú án verka er dauð, en slík trú er blindur átrúnaður, en ekki góðviljuð

hugsun. Myrk hugsun hefur einnig útgeislun. Þú veist nú þegar um svörtu blettina með rauðri útgeislun og hvernig hita-eldingar ljóssins berjast við myrku útgeislunina. Myrk hugsun leiðir til hinna ógnvænlegustu athafna.

Ákveðinn konungur pantaði helgimynd sem var skreytt með demöntum á hornunum til að sýna fram á kraft handahófskennds frjáls vilja hans.

Ákveðinn brjálæðingur prýddi stígvéli sín með heilagri ímynd, en þrátt fyrir það, gerðist ekkert, en hann sá ekki eftirköstin í fíngerða heiminum. Sjálfur var hann sannfærður í brjálæði sínu. Það er ómögulegt að mæla hið óáþreifanlega með jarðneskum kvörðum.

337. Þegar andlegur innblástur dregur hugsun manns að ákveðnu svæði eða stað, þýðir það að aðstæður sem hafa mikla kosmíska þýðingu eru þegar mótaðar. Kannski er það óútskýranlegt að hafa slíka skynjun á sérstökum stað við jarðneskar aðstæður. Kannski, frá jarðnesku sjónarhorni, reynist slíkt ástand vera í óaðlaðandi ástand, en hærra lögmál hefur þegar ákveðið stað sérstakrar spennu. Jarðleg augu sjá það ekki enn, en andlegur innblástur beinir vitundinni þangað, þar sem útgeislun hærra ljóss hefur verið boðað. Þannig skín andlegur innblástur ofar beinni þekkingu þinni. Oft virðist það stangast á við hið augljósa, en það segir boðun eldheimsins. Með þessa tilfinningu sem rætt er um í dag. Andlegur innblástur beinir þangað þar sem hátindurinn logar þegar.

338. Við gleðjumst sérstaklega þegar maður hefur viðurkennt þá leið sem farin er með aðstoð Okkar. Þetta er ein skynjunin sem er næst helgiveldi. Mörg merki um samband við Okkur má greina. Hver slík athugun verður styrking brúarinnar inn í eldheiminn.

339. Hver góð hugsun er öflug lyftistöng, fyrir móttakandann jafnt sem sendandann. Fólk kýs sendingar um jarðneska hluti, en þeir gera sér ekki grein fyrir því að jarðneskar sendingar geta leitt bæði til ljóss og til myrkurs. Áhrif jarðneskra sendinga ráðast af vitundarstigi viðtakandans. En andlegar sendingar getur ekki leitt til villu. Þær hafa enga leið til myrkursins, en með skilningi geta þeir haft góð áhrif á jarðneskar aðstæður. Fræðslan stoppar sérstaklega við andlegar sendingar. Sem eldlegar athafnir hafa þær einnig mikla þýðingu fyrir jafnvægi staðbundins elds. Fræðslan verður að vara við því að óreið hugsun getur ekki gert umhverfinu gagn. En við verðum að taka tillit til þess að orkan ætti að vera gagnleg ekki aðeins þrengd í eina átt, heldur einnig fyrir allt staðbundna umhverfisins. Við skulum ekki gleyma því að eldurinn, sem er allt umliggjandi þáttur, sendir titring strax. Og enginn getur stöðvað útbreiðslu þessarar fínustu orku. Svo oft þarf maður að ítreka varfærni með orku. Við skulum ekki dæma eins og fólk sem vill ekki hugsa á hærra en á jarðskorpunni. Þegar við stefnum að eldheimi verðum við að þekkja einkenni slíks ástands.

340. Með allri athygli sinni þarf hver og einn hverfa frá hugsun um allt sem getur bundið hann við venjulegan daglegan lífsstíl. Aðferða og tækifæra á ekki að leita í daglegum venjum. Það sést að hve miklu leyti Við byggjum með óvenjulegum leiðum. En núna verður maður að slá enn frekar með því óvenjulega. Líttu á þetta sem leið til að ná árangri. Fólk er komið inn á þröngan stað; maður á ekki að fylgja fordómum þeirra. Þá verður að lægja eftir óvæntan fjórðung.

341. Hinn vitri leiðtogi hlustar fyrst á viðmælanda sinn og segir aðeins þá skoðun sína. Hann hlustar ekki aðeins til að skilja kjarna hugsunarinnar, heldur einnig til að komast að því hvaða tungutak ræðumaðurinn notar. Síðara skilyrðið skiptir ekki litlu máli. Það er enginn stórkostlegur árangur þegar löggjafinn einn skilur sín eigin lög. Það er nauðsynlegt að grundvallaratriði tilverunnar nái til allra, í skilningi hvers og eins. Þannig lýsir listin að tileinka sér tungutak viðmælanda manns í samræðum, miklum þroska vitundar. Því er náð með andlegum innblæstri eða meðvitaðri fágun athyglisgáfunnar. Enginn hroki fellst í því; þvert á móti þýðir það áhuga á að skilja viðmælandann. Margt gagnlegt umhugsunarefni fer hjá garði í undarlegri tjáningu, en eldaugað greinir þessi fræ sannleikans.

342. Maður getur í raun og veru séð að margt gagnlegt kemur frá fólki sem er ekki að öllu leyti gott. Það eru margar ástæður fyrir þessu. Í fyrsta lagi karma; þá aðstoð Helgiveldis, sem nýtir alla möguleika til að skapa hagstæðar aðstæður. Þess vegna vísa Ég til fólks, eins og tilviljunarkennt, og það þarf ekki að koma óvart að það er ekki slíkt fólk í sjálfu sem hefur þýðingu. Heldur að það getur skapað það sem þegar var tilbúið að senda fyrir öldum síðan.

343. Hugsun um ómöguleikann stafar sannarlega af myrkum gildum. Allt þunglyndi andans verður að afnema, því það leiðir ekki til þess sanna. Fólk af hinum ólíkustu þjóðernum tjá á sama hátt gleði og sorg. Þetta þýðir að leiðin til skilnings liggur opin.

344. Hvernig getur þá hjartað þraukað, ef það er meðvitað um allar ógnirnar? Hvernig mun hjartað slá þegar það heyrir kvein hjörtu annarra? Hvorki fortíð né nútíð munu gera því kleift að bera alla kúgandi byrði heimsins. Aðeins framtíðin í allri sinni eldskírni mun flytja mann yfir á nýjar strendur. Aðeins með því að varpa út bjarglínu getum við tekið land. Því lengra sem við köstum henni því auðveldara og kröftugra flytjum við vitund okkar í eldheiminn. Í þágu þess heims getum við bætt vitundina, upplýst hjartað og hugsað um hið góða. Ekkert annað getur veitt mönnum örugga háttsemi á öllum sviðum hryllingsins. Fólk gerir sér ekki grein fyrir því ógrynni sem ófarir skapa. Hnignun andlegrar orku gerir fólk ónæmt fyrir raunveruleikanum. Ónæmið gagnvart raunveruleikanum er skelfilegasti faraldurinn. Fólk snýr sér frá raunveruleikanum og hugsar að þannig geti það lengt tilveru sem er líkamanum þóknanlegri. Þeir vita ekki einu sinni hvernig þeir eiga að hugsa um framtíðina. En án framtíðar eru hetjur og endurnýjun óhugsandi. Við skulum því við hvert tækifæri benda á eldheiminn sem markmið tilverunnar.

345. Enginn veit nákvæmlega hver hefur dáið og hver er farinn. Það eru margar tómar grafir og viðaraska í stað líkama. Þess vegna ættu menn að skilja tengslin við Helgiveldið sem birtingu prófraunar. Jafnvel þótt eitthvað sé óútreiknanlegt í dag, þá skilur maður kannski að stýrið er í öflugum höndum.

346. Það er tvenns konar fólk í heiminum. Hjá sumum er tíminn óendanlega langur; hjá öðrum flýgur hann mjög, mjög hratt. Gefðu gaum að hinu síðarnefnda; í þeim eru þróuð merki um fíngerða og eldheita heiminn. Í þeim

eru þroskaðir möguleikar fyrir vinnu eilífðarinnar. Getur maður horfst í augu við eilífrar athafnir ef tilfinning um tímabreytu er til staðar? Sem betur fer, er hægt í líkamlegri tilveru að losa sig við kúgun tímans. Ekki aðeins er nauðsynlegt að huga að stöðugri vinnu, heldur einnig að slík tilfærsla vitundar inn í framtíðina hefur engan tíma fyrir íþyngjandi hugsanir.

347. Það er fallett að sjá merki um fíngerða heiminn mitt í jarðnesku lífi. Eins og hestamaður stoppar á leið sinni til að skyggast um vegaleiðir, þá heldur sá áfram sem hefur framtíðarlífið í hjarta sínu. Fyrir jarðvistina er eina raunhæfa hugmyndin, sú um leiðina.

348. Sá sem sáir mun uppskera. Ekkert getur breytt lögmáli réttlætis. Það er hægt að beita því í ójarðneskum þáttum, en sáningin verður að eiga sér stað hér í samræmi við styrk vitundarinnar. Það er ömurlegt að jafnvel fólk sem þekkir til karma skapar engu að síður stöðugan skaða fyrir sjálf sig. Þetta fólk, þó að það sé meðvitað um hærri heimana, beitir engu að síður jarðneskum ráðstöfunum á allt; á tíma, skynjun og ásetning. Þess vegna er oft svo erfitt að létta karma eins mikið og ella væri hægt. Fólk virðist andmæla öllu því góða fyrir sig.

349. Það hefur verið tekið eftir sem undraverðri staðreynd að heppni kemur með afli. Þetta var sagt í fornöld og sama tjáning heyrir einnig í dag. Aðeins með stöðugri ítrekun er hægt að staðfesta ráðstafanir þriggja heima.

350. Það er óheimilt jafnvel óbeint að brjóta gegn grundvallaratriðum í samvinnu. Samvinnuhugtakið á einnig að taka til kennslu, leiðsögn, virðingu

fyrir náunga sínum, virðingu fyrir sjálfum sér og þeim sem fylgja. Einmitt í dag má ekki draga úr mikilvægi samvinnu, sem leið til að efla vitundina.

Maður verður að elska samvinnu sem loforð um almenna velgengni.

51. Illvilji, efi, vantrú, óþolinmæði, leti og annar innblástur myrkursins aðskilur jarðheiminn frá hærri sviðunum. Í stað þess að ganga veg hins góða og öðlast upplyftingu andans notar fólk ýmis fíkniefni, sem gefa aðeins tálsýn af tilveru annars heims. Taktu eftir því að í mörgum trúarbrögðum voru kynnt, sem síðari viðbætur, mjög snjöll efnasambönd fíkniefna í þeim tilgangi að færa vitundina ofar hinu jarðneska ástandi. Reyndar er hættan á slíkum nauðungaraðferðum mikil; þær færa ekki heimana nær, heldur fjær hvor öðrum og vitundinni hrakar. Sömuleiðis er jarðneskt líf fyllt með stöðugum eitrunum sem skaðar ástúð til hvers annars. Fræðarar allra tíma hafa kennt mannkyninu hreinar leiðir andans sem leiða til samfélags við hærri heimana, en aðeins fáir hafa valið leið hjartans. Sérstaka athygli verður að vera á lausn frá eitrunum. Töluverður hluti jarðvegs jarðarinnar er þegar sýktur, eins og yfirborð hennar. Auk fíkniefna hefur fólk fundið upp mörg augljóslega ógnvekjandi efni sem í stað þess að vera heilsusamleg valda andlegum dauða. Fjöldi eitraðra gufa kæfir borgirnar. Fólk leggur mikla áherslu á framleiðslu margra efna sem ætti að teljast mun banvænni en fíkniefni. Fíkniefni valda sjálfum fíklunum skaða en banvænar lofttegundir kvelja allt sem lifir. Það er ekki hægt að fordæma fíkniefni nógu mikið, en einnig er ekki hægt að fordæma slíkar deyðandi uppfinningar nægilega. Fólk lenti stundum í villu vegna blekkingarsælu, en nú á tímum er það algjör

skömm að því að deyða vitsmuni og anda þeirra nánustu og að kalla þessi morð, vísindalega áfanga.

352. Athygli skal vera á hverri uppfinningu vísindamannanna. Þeir verða fyrst og fremst að bera ábyrgð á skaðleysi nýs efnis. Margir málmar eru teknir í daglega notkun, ekki aðeins í hreinu ástandi heldur einnig í samsetningum. Hvað það varðar, þá hafa málmblöndur vakið athygli manna frá fyrstu tíð. En sannlega geta margir gagnlegir málmar, þegar þeir eru sameinaðir á ákveðinn hátt, haft banvæn áhrif.

Sannarlega, í framtíðinni verður þekkingin margþætt!

353. Um fíkniefni má bæta því við að þar sem þau krefjast smám saman aukins magns eru þau sem sannkallaðar keðjur myrkurs og setja manninn í vanmáttuga stöðu. Þræll fíkniefna, þrátt fyrir að hann vilji yfirgefa þau, getur ekki gert það án þess að skaða sjálfan sig. Neysluaukning er banvæn, en afeitrun í sjálfum sér getur líka verið banvæn. En sannarlega getur áköf sefjun eða sjálfsefjun veitt lausn. En góð sefjun og myrkur fíkniefna búa yfirleitt ekki undir sama þaki.

354. Fólk getur yfirleitt ekki hugsað um framtíðina vegna þess að það býr í álögum fortíðarinnar. Ímyndaðu þér mann sem mörgum dögum síðar fær óþægilegar fréttir af einhverju sem átti sér stað áður. Þessi atburður er ekki lengur til, maðurinn sjálfur hefur þegar lifað í nokkurn tíma frá því að hann gerðist, en samt sekkur hann inn í fortíðina og missir tengsl við framtíðina. Vissulega hlýtur tré framtíðarinnar að vaxa og það ætti ekki að deyja af því að

kafa í fortíðina. Í skólum verður að huga að rannsókn framtíðarinnar. Hver leiðtogi á sínu sviði mun ígrunda framtíðina, annars er hann enginn leiðtogi.

355. Það hefur þegar verið nefnt að tilteknir þjóðflokkar heilsuðust með því að lykta af hvort öðru. Það má segja-þvílíkur hundasiður! En jafnvel í þessum ljóta sið er áminning um sálarorkuna, sem var notuð þegar fólk með lykt, snertingu, heyrn og auga ákvarðar eðli þess nýkomna. Nú á dögum hefur haldist sá siður að heilsast með handabandi, sem er heldur ekki langt frá hinum undarlega sið. Fólk hefur gleymt segulsviðinu og andlegu smiti. Fólk talar mikið um hreinlæti en þeir telja ekki að snerting í sjálfu sér hafi þýðingu. Sérstaklega um þessar mundir, meðan á spennu eldheitrar orku stendur, verður maður að hugsa vel um hvern skapaðan straum.

356. Að uppgötva að fræðslan umbreytir vitundinni skapar grundvallarskilning, en til að hafa áhrif á vitundina verður maðurinn ítrekað að staðfesta leið Helgiveldis. Maður verður að venja sig á verðugt framferði frammi fyrir ímynd Helgiveldisins. Það segi Ég – það er nauðsynlegt að vera girtur stöðugri bæn. Slíka bæn er þörf á núna, þegar jörðin hristist af skelfingu.

357. Uppbygging, leit að sigri, er að vera í takt við hærri heima. Hvert fræ ber í sér sigur. Fræið er í eðli sínu eilíft. Það flytst úr einu formi í annað, en það varðveitir órjúfanlegan kjarna. Verndið og heiðrið mjög hvert korn, hvert lífsfræ; í því er að finna hæsta eldkraftinn. Jafnvel í fínustu vísindarannsóknum mun fólk ekki uppgötva það. Það er mælanlegt með eldlegum aðferðum og aðeins eldhjörtu getur stundum gripið púls á

lífsfræinu. En að ræða um ómöguleikann á að uppgötva fræ lífsins með jarðneskum aðferðum, skulum við ekki, þrátt fyrir allt, angra vísindamennina með því; þeir geta enn rannsakað margt. Vísindi fræsins geta gefið mikið gagn. Einnig ætti að sættast við þá staðreynd að uppgötvun á fræi lífsins í þéttu formi myndi leiða til eyðingar heimsins. Jafnvægi væri raskað og engin jarðnesk öfl gætu endurheimt það. En þegar fólk mun skynja fíngerða heiminn og tileinka sér kenninguna um eldheiminn, þá munu það stíga mörg skref í átt til sigurs yfir holdinu.

358. Andlegur innblástur verður að fylla allt líf. Þetta þýðir ekki að hverfa frá jarðneskri tilveru, en andlegur innblástur ætti að verða eina tjáning lífsins. Þegar helgiveldi gefur til kynna nálgun eldlegrar vitundar, þá mun hvert orð og hugsun samræmast hærri lausnum. Það verður að fylgjast með því í lífinu hvernig dómgreind manns verður sannari og skilningurinn styrkist ótvírætt að sama skapi.

359. Sannarlega segir andlegur innblástur–svefnhöfði sigurvegara er þáttur í hræðilegustu eyðileggingu. Að óma í takti en staðfesta það ekki verður brot á lögmálinu. Sigur verður að færa samræmda, lögmæta uppbyggingu. Sigur er ekki útrás heldur uppbygging í takt við lögmálið. Fylgstu með því jafnvægi sem raunverulegur sigur skilar. Hættan er vinur sigursins. Ef þú skilur það ekki í dag muntu skilja það á morgun. Eldhjarta eflist af hættunum. Þannig skulum við skilja sigur hins góða í öllu sínu umfangi.

360. Spíraluppbyggingin er í öllum straumum; maður getur séð sama spíralgrunninn í allri tilveru. Við skulum taka dæmið um skilning á

fræðslunni. Ef maður les aðeins fræðsluna einu sinni, þá mun enginn ávinningur verða af því. Aðeins í endurlestri er hægt að fylgjast með spíralbyggingunni. Fræðslan virðist koma aftur að sama efninu og snertir þau næstum. En spíral straumsins gengur upp og færir vitundinni nýtt fræ. Eldleg vitundin staðfestir órjúfanlegan skilning.

361. Sum jógar telja að munnvatn og magasafi hafi hreinsandi gildi og því gagnlegt. Að vissu leyti hafa þeir rétt fyrir sér. Við eldspennu örvar eldsorka útskilnaðarstarfsemi kitlanna þrefalt. Á þennan hátt, undir þrýstingi elds sem birtir þrefalt kirtaútkast, fer mikið af eitruðu efni í burtu. Þannig getur logandi orka verið gagnleg einnig meðan á kosmískum krampa stendur.

362. Hinn fáfróði gerir ráð fyrir að hin geislandi komi til að hefna sín á myrkrinu. En ljós drepur ekki einu sinni myrkur. Nánar tiltekið eyðist myrkrið þegar það nálgast ljósið. Það er mjög nauðsynlegt að skilja að myrkur eyðir sjálfu sér þegar það nálgast ljós. Þetta verður leiðtoginn að hafa í huga þegar fáfróðir tala um hefnd.

363. Hugmyndina um tafarlausa umbun er einnig að vænta af fáfræði. Hvar eru þá tími og stundir eilífðarinnar sem hægt er að mæla hluta logans? Það getur ekki verið nein andleg viðleitni þar sem krafa um umbun er augljós. Hver getur hindrað hreyfingu Karma? Flæði Karma verður að skilja sem nálgun þess nauðsynlega og mögulega.

364. Herskátt myrkur þekkja allar þjóðir undir mismunandi merkingum. Í síðustu greiningu er myrkur enn ógnvekjandi þáttur fáfræði, Avidya. En það

er mjög hættulegt þegar það byrjar að verka. Maður verður að mæta árásum þess hugrakkur í athöfnum alveg þar til henni er eytt. Það hefur verið sagt – myrkur er sem teppi fyrir eldheiminum. En til að fara hraðar yfir myrku sviðin á maður að kveikja á hjarta sínu. Þannig mun eldheimurinn verða markmiðið í sigrinum yfir myrkrinu. Ef myrkur er hættulegt, þá verður markmiðið að vera háleitt.

365. Þrátt fyrir allt sem vísindin hafa afrekað, á fólk í sérstökum erfiðleikum að skilja þá staðreynd að geimurinn er alveg fullur. Þeir tala um örverur, um fyrirbrigði sem sleppa við uppgötvun, en fyrir allt þetta er nánast ómögulegt fyrir þá að hugsa um fyllt rými. Þeir líta á það sem ævintýri ef þeim er bent á að svokallað loft er fyllt með tilveru í mismunandi þróun. Sömuleiðis er erfitt fyrir mann að ímynda sér að hver andardráttur hans, hver hugsun hans, breytir umhverfi hans. Sumir þættir hins síðarnefnda eru styrktir og nálgast, aðrir brenna út eða verða fluttir í hringiðu strauma. Maðurinn vill ekki skilja að hann hefur verið búinn öflugri orku. Hann er sannarlega konungur náttúrunnar og meistari ómælds fjölda smáeinda. Það er stundum mögulegt með öflugri smásjá að sýna börnum í skólum fyllingu rýmisins. Þau verða að venjast áhrifum andlegrar orku. Augnaráð greindra manna bregst við smáeindum; jafnvel undir linsu smásjárinnar byrja smáverur að vera órólegar og skynja strauma augnanna. Er þetta ekki vísbending um lifandi auga, aðgreindu frá dauðu? Á eldbrautinni þarf að skilja fyllingu rýmis.

366. Sérstakur ruglingur hefur safnast upp um að færa fórnir. Fólk náði á sínum tíma slíku brjálæðisástandi að mannfórnir urðu venjulegar. En getur ímyndunaraflið hugsað sér Guð sem þyrfti að úthella blóði fyrir? Fórnir voru

nefndar í lögmálum, en aðeins síðari villur og andleg hrun hafa leitt mannkynið til blóðfórna. Fórn hefur alltaf verið nefnd, en hvað getur verið verðug fórn til hæsta andans? Sannlega, aðeins tærust andleg viðleitni. Slíkur hlekkur þjónar sem besta tryggingin fyrir einlægri lotningu. Slík fórn er algerlega nauðsynleg til að færa mestu blómgun hjartans að altari hins hæsta. En fólk gerir enn í dag ráð fyrir því að flís úr litlum, gagnlausum, steini geti verið dýrmætari en fagra hjartablómið. Hugleiðing um þessa spurningu er mjög gagnleg á leiðunum til eldheims.

367. Jafnvel meðalmaðurinn veit margt, en á hráan og óskipulegan hátt. Það er sérstaklega hættulegt að fólk reyni að skynja, ekki svo mikið hlutinn sjálfan og þýðingu hans, heldur frá hverjum boðskapurinn kemur og ástæðan fyrir honum. Þannig fæðast skaðlegustu fordómarnir. En jafnvel úlfar geta verið gagnlegir! Á langri ferð verður að tileinka sér margar forsendur. Hugleiðsla um þetta er einnig gagnleg á leiðunum til eldheims.

368. Þegar Ég segi – Varist! – þýðir það að þú verður að efla alla árvekni andans. Það er óskynsamlegt að viðleitnin sé aðeins í eina átt; með því takmarkar maður sig aðeins. Bardaginn krefst árvekni í öllu. Fornir stríðsmenn sögðu við óvininn: „Ef þú drepur mig, þá er það verra fyrir þig. Á hinnum er vígvöllurinn hagstæðari fyrir mig og þar mun ég hefna mín. Þannig tjáðu fornmenntilífð lífsins og Karma á sinn hátt.

369. „Við deyjum ekki, heldur breytumst“ – getur maður talað skýrari um eilíft líf? „Vitur maður gengur til Mín af hærri brautinni“ – þannig hefur óyggjandi verið vígður lifandi vegur. Óréttlátt er sú athugasemd að í

sáttmálanum sé ekkert minnst á líf eldheimsins. Það er margar skýrar vísbendingar, en fólk forðast þær. Er það mögulegt að eldspátturinn, sem er stöðugt lifandi, geti samræmst hugtakinu dauði, dauðleiki? Þannig er gagnlegt að hugleiða leiðir til eldheims.

370. Vegfarandinn staðfestir að hann gangi til Drottins sjálfs. Það er satt, að fólk undrast slíka ályktun, en það virðir slíkan staðfastleika. Maður verður að setja sér háleitasta markmiðið; aðeins þá virðist vegurinn ekki lokaður. Maður verður að fylgja hæstu eiginleikum í gegnum alla tilveru. Maður verður að sætta sig við hærri aðferðir sem þær einu og verðugustu til hærri aflanna. Aðeins þjálfað og mótað ímyndunarafl gefur aðgang að eldheiminum. Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðunum til eldheims.

371. Þegar við snertum hina sönnu leið skynjum við kraft gleðinnar. Hjarta okkar gleðst og finnst að viðleitni okkar sé sú rétta. Maður getur verið mjög sorgmæddur og reikað um utan þessa möguleika. En þegar vitundin birtir sannleikann fyllist hann gleði. Slík gleði verður vitur því hún er byggð á andlegum innblæstri. Og slík hugleiðsla mun nýtast vel á leiðunum til eldheims.

372. Nákvæmlega eins og akkeri sem er kastað fram leiðir tilfinning andlegs innblásturs á rétta veginn. Sömuleiðis er rétt að hugsa um nýtt fólk. Ef tígrisdýr sitja á hliðarvegi er best að nota ekki þann veg. Sannarlega eru leiðirnar margar, en fólk óttast jafnvel að hugsa um nýja leið. Margt nýtt fólk nálgast og fer vaxandi. Þannig að ef nýtt fólk var ekki í gær, þá þýðir það ekki, að á morgun birtist það ekki.

373. Á miðri eldslóðinni leitast maðurinn andlega til hröðunnar. Mörgum jarðneskum hindrunum, aðdráttarafli og freistingum er komið fyrir af myrku öflunum, en þegar hann sekkur sér inn í andlega innblásturinn og hrópar – „Förum hraðar!“, þá endurnýjast styrkur hans og án þess að snúa til baka flýtir hann sér í átt að eldheimum. . Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðunum til eldheims.

374. Maður getur ekki framkvæmt nokkrar góðar athafnir og síðan hulið þær með einu orðniði. Slíkt lastyrði er kallað slökkvitæki; það kveikir dökkan loga og eyðir lýsandi áru. Endurtaktu fyrir vinum að mörkin milli vanvirðingar og lastmæla eru mjög fín lína. Vanvirðing við náungann verður að uppræta úr daglegu lífi; slíkt opnar vafalaust leiðina að guðlasti þess hæsta. Sá sem skilur innihaldið mun einnig skilja kosmískan skaða af vanvirðingu.

375. Eldheimurinn er fylltur eins og hin sviðin. Sömuleiðis, eru þar verur af mismunandi þróun, en þó á eldstigum, koma saman til samvinnu. Meðan þeir sem eru í ríki holdsins, undir áhrifum ringulreiðar, skilja nánast ekki samvinnu en í fíngerða heiminum finnist hópsamvinna, skilgreina má eldheim sem svið fullrar samvinnu. Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðunum til eldheima.

376. Af gagnlegri hugleiðslu mótast fullnaður árangur. Í fyrsta lagi mun maður örugglega skammast sín fyrir alla óskipulega hugsun. Það verður ómögulegt að vinna gegn neinu góðu, sama í hvaða formi það kemur fram. Tjáningarmunurinn er aðeins fágaðri og við verðum að líta á hann sem vef í ljósi. Það er gleði þegar hægt er að betrumbæta hugsanir sínar.

377. Vísvitandi ytri meinlætaiðkun eru ekkert annað en hégómi og sjálfsdýrkun. Mundu að dýrlingur sem þú dáir, gæti hinn nýkomni ekki þekkt hið ytra. Þannig sýndi það að ytra útlitið er ekki eldlíkami. Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til eldheima.

378. Skýringin á birtingarmyndum sem tengjast göldrum sýnir að viljinn var notaður í tómum tilgangi. Við höfum langan lista yfir þá sem trufla frumþættina án þess að stuðla að minnsta kosti sameiginlegri velferð. Sumir þeirra skipta út gerviaðferðum fyrir góðar hugsanir, en margir reyna aðeins ertingu frumefnanna. En slíkt framhjáhlaup á lögmálum valda ekki aðeins mannum sjálfum skaða, heldur truflar samræmi rýmisins um langan veg. Jafnvel látlaus bogamaður í skóginum getur ekki tryggt að enginn skaðist af ör hans. Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til eldheima.

379. Einu sinni skipaði Akbar, í miðju ríkisráði, að lögbókin yrði færð fyrir hann. Á bókinni birtist lítill sporðreki. Hætt var við fundinn og allir ráðamennirnir horfðu á litla eittraða skordýrið þar til þjónarnir drápu það. Akbar sagði: „Minnsti misindismaður getur stöðvað dóm sem varðar lög ríkisins. Einnig á leiðinni til eldheima getur ómerkilegasta smáatriðið skaðað. Aðeins hjartað getur ákvarðað jafnvægi milli viðleitni og varfærni. Ef hugur allra stjórnálamanna varð heimskur við ómerkilegan sporðreka, þá gæti kóbraslanga hrakið her á flóttu. Stríðsmaður getur verið hræddur við mús ef í hjarta hans brennur ekki eldi trúar og viðleitni.

380. Í raun er erfiðara að stöðva hugsun en að skapa hana. Svona gerist það; fyrst kemur hugmyndin fram, síðan styrking hennar og einbeiting, og aðeins

síðar er hægt að prófa sjálfan sig við að losana frá hugsun; hið síðarnefnda er ekki auðvelt, jafnvel lífeðlisfræðilega. Hugsun skapar sérstakt eldefni. Stöðgun hennar þýðir að upplausn er krafist og það ferli krefst nýrrar eldlegrar orku. Svokallaðar uppáþrengjandi hugsanir eru oft afleiðing eldglampa sem ekki er hægt að jafna með frekari meðferð. Hugsuninni hefur tekist að kristallast, staðgast, og auka eldorkan sem til þarf er ekki til staðar. Þess vegna er frelsun frá hugsun viðurkennd sem afar þörf vísbending um rétta breytingu eldorku. Mikill tortryggni, mikla öfund, mikla hefnd er hægt að stöðva með frelsun frá uppáþrengjandi hugsunum. Einnig í geimnum valda uppáþrengjandi hugsanir raunverulegum hörmungum. Það er allt í lagi ef þessar hugsanir beinast að óeigingjörnu athæfi, en ef þær snúast um skaða eða eyðileggingu verður slíkur farvegur í geimnum óverðugur. Oft eru uppáþrengjandi hugsanir ekki tjáðar upphátt í ákveðnum orðum og því eru áhrif með sefjun erfið. Að læra að losa sig við hugsun getur verið mikil hjálp í við að komast í átt að eldheiminum.

381. Getuleysi til að losa sig við uppáþrengjandi hugsanir getur valdið miklum erfiðleikum í sambandi við fíngerða heiminn. Við skulum ímynda okkur að vissar þokukenndar, kannski jafnvel óþægilegar þéttingar frá fíngerða heiminum hafi komið fram; form þeirra hafa slegið ímyndunaraflið og skapað hugsun um þau. Einmitt efni slíkrar hugsunar mun laða enn frekar að þessa aðila og auka þéttingu þeirra. Hugsunin er náttúrulega nærandi. Nákvæmlega með þessum hætti myndast svokallaðir draugar. Uppáþrengjandi hugsanir gefa þeim þéttleika og fólk getur ekki losað sig við

þær, því það veit fyrst og fremst ekki hvernig á að losa sig frá eigin hugsunum.

382. Færni í hugsun er eldleg athöfn. Einbeiting hugsunarinnar og vörpun hennar er eldleg athöfn. En miklu meiri eldorku er krafist til að losna frá hugsun. Við höfum lesið um mikla dýrlinga sem fyrirlitu jarðneskan munað og losuðu sig við jarðneska uppsöfnun; en fyrst og fremst urðu þeir að sigrá eigin hugsanir. Með löngum prófraunum lærðu þeir að kalla til hugsunar og hafna henni. Þegar við tölum um hreyfanleika er nauðsynlegt að hafa fyrst og fremst hreyfanleika hugsunar í huga; og slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til eldheims.

383. Maðurinn sem hugsar ekki um það hæsta verður ljótt skriðdýr. Að halda áfram í líkamanum, halda áfram í hugsunum, halda áfram í anda, færir vitundina í átt að eldheiminum. Maður verður að öðlast þessa þekkingu á hreyfingu til að fá óþreytandi og óslökkvandi uppstigningu. Jafnvel í miðsvæði fíngerða heimsins vita íbúarnir ekki hvernig þeir eiga að sækjast upp á við. Þeir hafa ekki verið vanir því að hugsa um slíka þrá. Þeim er skylt að læra að endurbyggja vitund sína, en þetta er ekki auðvelt og hefði mátt náðst miklu fyrr. Þannig ráðleggjum við að hugleiða eiginleika sem eru gagnlegir á leiðinni til eldheimsins.

384. Viðvaranir eru gagnlegar í öllum tilvikum. Það ætti að gera ráð fyrir jarðneskum kvillum. Það er ómögulegt að veita fólki bót ef lífsskilyrði eru ekki hreinsuð. Fólk dreymir um frelsun frá krabbameini, þessum andlega sporðreka, en það gerir ekkert til að koma í veg fyrir að hann skjóti rótum.

Þú veist nú þegar að lausnin sem þú hefur fengið er ein sú besta gegn krabbameini, en það er líka nauðsynlegt að nýta grænmetisfæði og láta ekki að láta eftir sér reykingar og drykkju. Enn fremur verður maður að vísa pirringnum út og þá mun tilgreinda lækningin vera góður skjöldur. En fólk vill venjulega ekki afsalast öllum eyðileggjandi ofgnóttinni og það bíður þar til sporðrekinn stingur þau. Sömuleiðis dreifast aðrir hræðilegir sjúkdómar, þar sem myrku hliðunum er haldið opnum fyrir þeim.

385. Við miðlun hugsunar til fjarlægra staða á sér stað mjög skýr vísbending. Hugsun er send á einu tungumáli og móttækin á öðru. Sýnir þetta ekki að sálarorkan verkar ekki munnlega, eða með heilaferli, heldur einmitt með eldorku hjartans? Einnig verður að hafa í huga að ekki aðeins er hugsun gefin orð á annarri tungu, heldur verður tjáningin vitundinni eðlileg þeim sem móttækur. Munur á orðum getur oft hindrað skilning á hugsunarflutningi óreyndra athuganda. En taktu eftir því að hugsunarháttur virkar í samræmi við merkingu, ekki orðum.

386. Ógleði og útskilnaður er viðurkennd af jógum sem sjálfsvörn gegn eitrun, sem getur ekki aðeins verið af mat heldur einnig frá fjandsamlegum straumum. Eflaust geta slíkir straumar haft áhrif á mann og valdið sömu viðbrögðum og afleiðingar af líkamlegum orsökum.

387. Oft eftir óvænt áföll endurheimtist sjón, heyrn og annar missir skilningarvita. Fær slíkt ekki mann til hugsa um hvernig kristöllun ótta og annarra ásetninga hafi skyndilega verið hrakin úr lífverunni? Reyndu því að

skilja hvers vegna stundum voru áföll notað í fornöld til að meðhöndla ákveðna sjúkdóma og lömun.

388. Afstæði nafna er aðeins skilið eftir djúpa rannsókn á viðfangsefninu. Stundum er staðbundið ferli kallað, sem slíkt, með persónulegu nafni. En mannleg athöfn er sambærileg eldorku. Í raun eru ferlin tvö alveg aðgreinanleg í eðli sínu. Þetta er ástæðan fyrir því að fávísir afneitarar ásaka fræðsluna oft fyrir ofuráherslu á helga hluti, en fylla á sama tíma eigin ræðu með óþarfa og hefðbundnum styttingum og nýyrðum.

389. Andleg leti er mjög algengt seinkunarárátta. Maður getur rekist á fólk sem er mjög hæft andlega en samt á sama tíma gangi algjörlega aftur á bak af hreinni leti. Hver og einn getur séð hvernig bestu möguleikarnir hverfa á braut, einfaldlega vegna hugsunarleti. Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til Eldheima.

390. Margoft höfum Við bent á jafnvægismissi jarðarinnar. Ef fólk tekur ekki mark á þessum breytingum á áður óþekktum kulda og hita, þá er mjög líklegt að þeim verði brátt skylt að upplifa eldlegar uppreisnir.

391. Þegar fólk fer í gegnum herbergi full af rafmagnslínunum er það yfirleitt mjög varkárt. En hver mun skynja alla geimstrauma, óendanlega öflugri en virkjuð orku? Þegar logandi hjartað segir – í dag eru straumarnir þungir eða léttir – ber að líta á slíka skynjun með mikilli athygli. Slík tilfinning er fullkomlega raunveruleg, jafn raunveruleg og meðferð með straumum yfir mikla fjarlægð. Aðeins sá sem hefur upplifað viðbrögð við straumum úr

fjarlægð skynjar veruleika þeirra. En of margir hunsa þessar tilfinningar, fyrst og fremst fyrir leti andans. Og slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til Eldheima.

392. Ákveðinn klaustursábóti, hvatti munkana þegar hann sendi þá í ferðalag alltaf með orðunum – „enn og aftur stækkar klaustrið.“ Hann vissi að það getur ekki verið andleg fjarlægð og að slíkur hvati ferðarinnar hafi aðeins aukið orðstýr klaustursins. Hugleiddu það þegar bræðurnir hefja nýja göngu.

393. Náðadropar falla í kaleik hjartans gleði. Gæti verið meiri gleði en sú þegar verkefni Bræðralagsins er uppfyllt? Þannig verða þeir að skilja sem fara út eða halda áfram að gæta Ashramið. Mikið er aflið sem vex úr krafti náðarinnar.

394. Aðeins blindur maður sér ekki hröðun atburða. Þú hefur lesið um sjaldgæfa samröðun Himinhnattanna. Samt sem áður er geislunin sem myndast við svo sjaldgæfa birtingarmynd enn mikilvægari. Þjóðir geta breytt eiginleikum hugsana sinna, en taka samt ekki mark á sjaldgæfum birtingarmyndum, ekki einu sinni fyrirbærum.

395. Karma er virkni – það er ekki hægt að skilgreina hana á annan hátt. Sumir halda að hægt sé að skilgreina Karma sem áhrif, en það myndi lýta út eins og refsíathafnir og myndi þannig gera lítið úr lögmálinu. Sá sem gengur á réttri leið mun ná markmiði sínu. Hvert frávik mun leiða frá beinni braut og fólk mun byrja að tala um þungt karma.

Sannarlega, þegar ferðamaður reikar inn í þykkni, er honum skylt að yfirstíga margar hindranir til að halda upprunalegu áætlun sinni. Karma er afrakstur athafna og er í sjálfu sér athöfn. Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til eldheims.

396. Svefninn gefur samfélag við hærri sviðin. Svefninn sannar að án slíks samfélag getur fólk ekki þrífist. Skýringin á svefni sem líkamlegri hvíld er frumstæðust. Án svefns getur fólk venjulega haldið áfram, en mjög stuttan tíma, áður en hugsun þeirra fellur í skelfilegasta ástand; ofskynjanir og þíning og önnur merki um óeðlilega tilveru birtast. Lífveran sækist eftir lífgjöfum og finnur ekki fyrirhugaða leið. Eins og við sögðum getur svefn verið stuttur upp í hæð fjallanna, þar sem samverustraumar geta verið sérstaklega nærandi. Fólk man kannski eftir fundum á hærri sviðum eða neðri. Þéttur efnislíkaminn getur hindrað slíkt nauðsynlegt samfélag, en svefn sem slíkur verður gjöf hins eilífa lífs. Slík hugleiðsla mun hjálpa á leiðinni til eldheims.

397. Samröðun Tunglsins, Venusar og Satúrnusar er vissulega sjaldgæf. Einmitt slík samröðun skapar geislun með óvenjulegu afli og má minnast að Við bentum á aðstoð Himinhnattanna við athafnir sem gagnast heiminum.

398. Fólk sem leitar herra en fíngerða heiminn, í átt að eldheimum hefur rétt fyrir sér. Við nefnum stöðugt fíngerða heiminn, en með öllum ráðum leiðbeinum Við til eldheimsins. Maður sem er undirbúinn í hugleiðslu sinni fyrir eldheiminn er meira að segja í fíngerða heiminum upphafinn til hærri sviða. Við erum öll upplyft eða við stígum niður, og ef hugsun okkar hefur

verið í samstarfi við eldheiminn, mun það leiða til mikils segulmagnaðs aðdráttarafls. Og ef hugsun okkar er samofin Helgiveldi, verður brú mikils áræðis raunveruleg.

399. Ef eldhjartanu finnst að einhvers staðar sé verið að skaða, þá er það ekki í villu. Skaðvaldurinn skaðar fyrst og fremst sjálfan sig. Nóg hefur verið sagt um Karma. Maður verður að fylgjast með því hvernig persónulegur skaði breytist í staðbundin illvilja.

400. Eilífur eldur fyllir alla líkama og sameinast í gegnum þá í hærri eldorku. Á þann hátt endurnýjast alheimssarpurinn aftur og aftur. Þetta dularfulla, sjálfs-endurnýjandi efni er ekki hægt að nefna öðruvísi. Þannig þjónar allt sem birtist til endurnýjunar hins eilífa efnis. Hringurinn þjónar sem besta framsetning orkusamvinnu.

401. Ákveðna ró þarf fyrir svefninn. Nauðsyn þessa yfirfærsluástands sannar að hve miklu leyti lífvera okkar þarfnast sérstakrar viðleitni til að breyta aðstæðum.

402. Þú hefur tekið eftir því að stundum endurtökum Við ekki ákveðin nöfn. Þær kringumstæður fara eftir mismunandi orsökum og straumum. Jafnvel flugdreka er ekki flogið á hverjum degi.

403. Sumir ganga inn í framtíðina fullir trausti. Hvaðan má draga slíkt ósigrandi traust? Í fyrsta lagi frá samfélagi við Helgiveldi. En skilningur á Himinhnöttunum styrkir einnig vitundina. Enn fremur er þriðji þátturinn sem

hefur ekki litla þýðingu. Reyndar eru heimarnir þrír til í fullu samstarfi. Upphaf margra jarðneskra atburða á stað í hærri heimunum. Þú veist um jarðnesk líkneski; það geta sömuleiðis verið líkneski hins fíngerða og eldheims. Ekki sjaldan hefur mótunin, áður en hún varð skilin jarðneskum huga, verið sköpuð í hærri heimunum. Maður getur lesið í fornu sáttmálunum um himneskar borgir; í raun er verið að smíða þær í raun og veru á mismunandi sviðum og þannig verður segulmagnað aðdráttarafl til. Oft grunar fólk ekki að líkneski þeirra sé þegar til í ýmsum myndum. Stundum skynja skyggjir menn slíkar raunverulegar myndir og flytja ranglega það sem þeir sjá til jarðar, en jarðneska spegilmyndin myndast síðar. En ein staðreynd er óumdeilanleg – einmitt tilvist slíkra líkneskja – hún styrkir vitund mannsins. Getur það ekki verið að tiltekna borgir séu þegar til og nafngreint fólk búi í þeim? Maður getur gengið örugglega inn í framtíðina eins og afmarkanir borgarinnar væru fyrir jarðneskri sjón.

404. Sannarlega er þörf á sérstakri varúð, í anda jafnt sem við jarðneskar aðstæður. Maður verður að vera fljótur til, eins og eldsvoða væri yfirvofandi. Í höndunum er staðfesting á framtíðinni. Sérhver varúð verður metin sem speki. Ég hef talað.

405. Hverrar hagkvæmni er þörf, bæði í hlutum og í anda. Þú getur ekki tekið tillit til allra stefna straumanna. Allt er vissulega tímabundið, en andinn er tempraður í miðjum hvirflunum.

406. Samvinna byggð á persónulegum tilfinningum er ekki staðföst. Fyrir utan virðingu fyrir verkinu sjálfu er lotning fyrir helgiveldi ómissandi. Undir

hringiðu persónulegra tilfinninga mun fólk fljóta sig eins og korktappar og rekast hvert annað og vera upptekinn af tilviljunarkenndum athöfnum. En hver vinna í eðli sínu þolir ekki slíkt. Vinna er eldathöfn en eldurinn má ekki leiða til krampa. Þar að auki geta ytri persónulegar tilfinningar hindrað viðurkenningu á nýjum möguleikum. Hversu margar fagar athafnir hafa liðið fyrir skammtíma persónulegum draumórum! Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til eldheima.

407. Maður ætti að hverfa frá persónulegum tjáningum og skaðlegum venjum. Tilfinning sem hefur verið milduð í eldi Helgiveldisins mun ekki brenglast. Lærðu þannig hvernig á að koma jafnvægi á tilfinningar á sannasta hátt. Það þarf mikla þolinmæði til að geta, án þess að missa tilfinninguna og hjartað, til að kanna eiginleika þeirra á þrepi Helgiveldis.

408. Maður á ekki að snúa aftur til kjötfæðis, ef lífveran er þegar orðin vön grænmeti. Það geta aðeins verið undantekningar vegna hungurs; en venjulega má finna handfylli af maís eða hrísgrjónum. Fólk grunar oft ekki hvernig kjöt getur þrengt og afmyndað áruna. En truflun kann að finnast sérstaklega þegar lífveran hefur vanist kostum grænmetisfæðis. Fólk gerir stundum minna úr en dýr varðandi mat og gæði þess. Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til heima.

409. Gott fyrir þann, sem með reynslu í lífinu og lotningu fyrir Helgiveldi hefur losað sig frá tilfinningunni um persónulega eign. Sannlega hefur hann stytst sér leiðina. En ef grófa, holdflíkin leyfir ekki enn frelsun vitundarinnar, þá ætti ekki að svipta mann með ofbeldi eignum sínum. Slík árátta veldur

aðeins þrjúsku og illsku. Aðeins með persónulegu fordæmi og innrætingu fræðslunnar er hægt að laða fólk til skjótasta skilnings á lífinu.

Ferðalangur, skilur þú hvaða fallegu athafnir bíða þín, þegar þú nálgast, vængjaður, eldheita bústaðinn og ekkert brennur undan eilífa loganum?

410. Hlustaðu, en dæmdu ekki. Oft losar útstreymi eiturs mann til nýrrar leiðar. Fræðslan veitir aðstoð ekki með neitun heldur með aðdráttarafli.

411. Jafnvægisleiðinni er náð með hugleiðslu. Maður ætti oft að endurtaka fyrir fólki að lestur, eða jafnvel skilningur, er ekki hugleiðsla. Maður verður að venjast hugleiðslu. Skilningur utan frá verður að veita hvatningu fyrir eldlegu hugleiðsluferli. Eldur er mikið jöfnunartæki. Algjörlega meðvitað verður maður að nálgast braut jafnvægis, þar sem ekki verða fleiri vangaveltur og efi – þar verður aðeins mikil þjónusta.

412. Maður á ekki að giska á stað sinn í eldlega stigveldinu. Við erum öll duglegir starfsmenn á ljóssviðinu. Jarðneskar ráðstafanir geta ekki tjáð víddina á leiðinni að eldheiminum. Hver og einn hefur logandi ögn, en hvernig og hvar hún er ummynduð er ekki spurning um jarðneskar getgátur. Samt skynjum við greinilega þegar eitthvað sem við höfum áorkað er verðugt í eldheiminum. Þannig verður hver og einn að vera í takt við þessa heilögu tilfinningu. Í því verður hann sannur samverkamaður.

413. Þar er birtingarmynd nýrrar spennu. Óvinirnir finna upp nýjar brellur; en við skulum vera eins og klettur og við munum ná sigri. Maður getur glaðst

yfir því að hver árás færir nýja vini. Slíkir vinir eru áberandi en líkja má þeim við bindingu byggingar.

414. Sýktur maður skynjar ekki sýkingu sína fyrr en eftir langan tíma. Þar sem þetta á við um líkamlega sjúkdóma, því auðveldara er að skilja slíkt ferli eigi um sjúkdóma í andanum. Það má furða sig á því að lækna reyna ekki að fylgjast með uppruna sjúkdóms andans; þess vegna er erfiðara fyrir þá að fylgjast með öllum eldlegum ferlum. En ef lækna neita slíkum grundvallarskilyrðum, hvert er þá hægt að beina fólki til að átta sig á orsökum áður óþekktrar tilfinningar þeirra? Sömuleiðis hafa fræðimenn og skólakennarar enga aðstoð veitt—þannig er fólk skilið eftir án ráðgjafar um mikilvægusta upphaf truflana í líkama og anda.

415. Læknandi aðstoð úr fjarlægð verður að kalla á styrkingu blóðrásarinnar og aukningu á birtingu spennu. Menn ættu að gera sér grein fyrir því að sending krefst sérstakrar eldorku, en í lok slíkrar sendingar verður spenna um alla lífveruna. Heilun er athöfn mikillar óeigingirni.

416. Öflugar gervi-eldingar geta hreinsað neðri lög lofthjúpsins. Spennan má ekki vera of mikil, því efnið má ekki sundrast. Það verður að hreinsa það, ekki leysa það upp, því upplausn væri jafngild því að valda óreiðu með öllum afleiðingum þess.

417. Fornir spádómar segja: „Þegar allt verður myrkvað, þá finnst fólki að allt sé leyfilegt. Í raun gerir myrkur fólk geðveikt. Hugrekki er ekki brjálæði. Allir sem þora eru meðvitaðir um fyrirskipaða möguleika, en brjálæðingurinn sýnir

andstöðu við tilverulögmálið. Það eru fín mörk á milli brjálæðis og áræðni. Kyndill hjartans er nauðsynlegur til að finna þessi mörk. Eftir að hafa einu sinni farið inn á svið brjálæðisins getur maður varla snúið aftur til viturrar áræðni. Rishi voru áræðnir; dýrlingar voru áræðnir; en þeir viðurkenndu ekki brjálæði, því það er fyrst og fremst hræðilegt. Það leiðir til andsetu með öllum sínum dökku afleiðingum. Hversu ljót er myndin af andsetuverunni sem reynir að reka fíngerða farartækið úr líkamanum! Það getur ekkert verið skelfilegra en sjónarspil tveggja fíngerðra líkama sem deila um eitt jarðneskt hylki.

418. Árangur og prófraun hafa djúpa vísindalega þýðingu. Eldþátturinn krefst þrýstings; hann sindrar meðan á spennu stendur og því er vinna eldleg athöfn. Reyndar er árangur, sem kóróna vinnunnar, mesta geislandi eld spennan. Við skulum skynja vinnu í allri þýðingu þess, bæði andlega og líkamlega. Að vita hvernig á að bera virðingu fyrir allri vinnu gefur til kynna þátt sem hentar eldheiminum.

419. Hvers vegna finnur fólk aðeins stundum líkamlega fyrir nærveru fíngerðrar veru? Þær umkringja þau, en skynja þær sjaldan. Hér snertum við mjög merkilega staðreynd. Jarðverur finna fyrir því þegar fíngerðir íbúar hafa samband við vitund þeirra, annaðhvort vegna eigin þrár eða vegna skyldleika árunnar. Þá upplifir fólk þann skjálfta sem fyrir fáfróðum breytist í skelfingu en sem fyrir þá sem vita, merkir örvun eldþáttarins. Ekki margir, frá barnæsku, geta meðvitað viðurkennt þennan skjálfta, sem jafnvel hefur verið kallaður heilagur.

420. Svefnsýn öðlast þýðingu um leið og tengingin við hærri heimana verður að veruleika. Í raun, þegar maður hefur áttað sig á merkingu svefns þegar hann dvelur í fíngerða heiminum, veit hann að með þessu ástandi getur hann rifjað upp mjög mikilvæg og háleit samskipti. Hver bók um fíngerða og eldheiminn ætti ekki að sleppa því að minnast á samskipti í gegnum svefnsýn.

421. Jógi getur skynjað hita og kulda óháð ytri orsökum. Slík yfirskilvitleg skynjun tengist fíngerða heiminum. Það er nóg fyrir íbúa í fíngerða heiminum að hugsa um hlýju eða kulda eða aðra skynjun og orka hugsunarinnar kallar á þau strax. Þannig myndar hugsun rannsóknarstofu fyrir öll viðbrögð. Þess vegna, á leiðinni til eldheimsins, krefjumst við svo mikið af árvekni yfir hugsunum.

422. Til einskis kvartar fólk yfir því að vera aðskilið frá fíngerða heiminum. Margir sjá fíngerða íbúana. Margir ná orðræðu þess sviðs. Margir skynja ilm sem er ekki af þessari jörð. Ótal birtingarmyndir má nefna, bæði meðal fólks og meðal dýra. Aðeins harðir fordómar koma í veg fyrir að fólk skilji raunveruleikann. Svo mörgum hefur verið bjargað með vísbendingum frá fíngerða heiminum. Svo mörg ríkismálefni hafa verið ákveðin samkvæmt upplýsingum að handan. Fornöldin gefur ekki aðeins dæmi um þetta heldur getur nýleg fortíðin veitt óumdeilanlegar staðreyndir um slík samfelld sambönd. Ekki er hægt að einangra jörðina frá öllum heimum. Jafnvel efnisleg skynfærni, þvert á alla fáfróða hjátrú, senda tilfinningar hins fíngerða heims. Þegar vitundin hefur verið betrubætt þá má búast við dýrmætum snertingum sem verða fullkomlega eðlilegar.

423. Sláandi fyrirbæri má sjá þar sem blóði hefur verið úthellt. Dýr skynja ekki aðeins blóðið heldur falla í óróleika og skelfingu. Það má taka eftir því að jafnvel þurrkað blóð hefur sömu einkenni og ferskt blóð. Einmitt eldheit blóðgeislun er óvenju sterk. Ekki fyrir tilviljun þurftu mestu skelfilegustu fórnirnar blóð, til að æsa upp í vímu. Sömuleiðis þurfa svartar messur blóð sem sterka örvun. Í slíkum tilgangi eru dýr notuð. Skerping lyktarinnar fyrir hið ósýnilega er mjög sterk, því meira vegna þess að blóð dregur til sín margar lægri verur.

424. Ljós móður heimsins líkist stoðum Norðurljósa. Mjög sjaldgæft er fyrirbærið þegar hægt er að líkja smáheiminum – manninum – við stórheiminn. Ur, hefur séð slíka birtingarmynd. Það bregst við þrýstingi orku heimsins.

425. Stundum nær fólk svo hámarki fáránleikans að í hverri hugsun sinni um lífið í framtíðinni telur fólk það vera endi jarðvistar. Á sama tíma hika það ekki við að skipuleggja jarðnesk málefni sín mörg ár fram í tímann. Slíkar aðgerðir benda aðeins til þess hve hugsunin um framtíðarlífið er óskýr. Þar af leiðandi ná allir sáttmálarnir, allar birtingarmyndir, öll vísindaleg afrek ekki til vitundarinnar.

Fólk mun krefjast af þér nýrra úrræða, nýrri vísbendingar um matarræði – eingöngu til líkamsræktar, en ekki til að bæta eigin framtíð, sem þarfnast stöðugar og umhyggjusamrar uppbyggingar. Fólk vill ekki ímynda sér að jarðneskt líf þeirra sé styttra en örstutt stopp járnbrautarlestar. Hinn verðugi farþegi, í gistingu í skamma nótt, hefur ekki áhyggjur af því að trufla gestgjafa sinn því vitund hans er beint að markmiði ferðar hans. En

ferðalangar á hinni miklu leið hugsa oft aðeins um gistingu næturinnar og gleyma áhyggjulausir áfangastaðnum. Smáhugsun er ekki í samræmi við hina miklu leið! Þess vegna verður brennandi leiðin vitundarvegur framtíðarinnar. Sérhver ferðamaður sem er upplýstur af hugsun um eilífa leið getur haldið áfram í gleði. Í hverri slíkri göngu verður maður að bera ögn af eilífum eldi. Maður ætti að nálgast eldheiminn af tilgangi, af allri löngun, af öllu hjarta.

426. Við endurtökum enn um eldheiminn. Ætti maður að sætta sig við það eða elska það? Getur maður glímt við það sem fyllir allt sem er til? Verða slík átök ekki óskynsamlegar athafnir? Mun kærleikurinn fyrir eldheiminum ekki veita öflugasta segulinn? Ef kærleikurinn verður ráðandi sköpunarþátturinn í hinni jarðnesku tilveru, því sterkari er hann í hærri heiminum.

427. Leið gleðilegs árangurs er hundraðfalt styttri en leið sorglegrar skyldu. Hve staðföst þarf þessi boðun að vera í huga ferðalöngum á eldgöngunni! Aðeins tákn um árangur lyftir þeim yfir hættur, en mikilvægi árangurs verður að rækta í hjartanu sem gleði andans. Maður getur ekki uppgötvað bestu leiðina ef auga manns fylgir ekki afreksstjörnunni. Jafnvel allur óskýrleiki verða að vera upplýstir af einu ljósi. Ekkert, enginn, neyðist til að snúa aftur í myrkrið.

428. Dagdraumum verður að breyta í agaða hugsun. Fornir vitringar ráðlögðu mæðrum að segja börnum sínum sögur af hetjum og kynna þeim bestu söngvanna um stórvirkin. Er mögulegt að mannkynið í dag vilji afsala sér þessum vísu sáttmálum? Eldheimurinn er fyrst og fremst opinn hetjum – þeim sem ná árangri.

429. Fólk fordæmir fræðsluna fyrir þá staðreynd að hún fordæmir ekki samferðamann. Maður getur ímyndað sér hversu marga nýja hlustendur væri hægt að afla með því að gagnrýna náungann! Slík hindrun mun vera dekksta blæjan á vegi framfara.

430. Það er til fólk sem er svo víðáttu fávíst, að það myndi segja um alla umgerð lífsins – er þetta allt? Samt gefur það sjálft ekki eitt ráð. Engin skýring er á aðstoð þar sem hjartað er þögult eða er orðið steinrunnið. Það er óttalegt þegar fólk þarf aðeins aðstoð við bretta. Vitund slíks fólks er verri en villimanns. Ekkert hreint eða verndandi kemst í gegnum óreiðuskorpuna. Fólk er ekki tilbúið til að íhuga að hve miklu leyti það umkringdir sig eyðileggjandi áru.

431. Vilji manna leiðir þá til mismunandi árangurs. Sá sem hefur vanið sig við að hugsa um ruslagryfju mun alltaf finna hana. Fagurt er lögmálið að hugsunin leiði manninn. Fögur hugsun leiðir ekki til myrkurs.

432. Skriflegar hugleiðingar um fræðsluna eru gagnlegar. Það má leggja til við samtarfsmenn að þeir venji sig við slíkt. Þeir geta valið hluta fræðslunnar sem stendur þeim nærri og borið það saman við aðra sáttmála. Þannig er hægt að fylgjast með áhrifum tímans á sömu sannindi. Verkefnið að rannsaka þessa þróun, mun í sjálfu sér verða mjög þarft starf. Við erum andvígir fordæmingu en samanburðurinn verður sem slíkur, slípun steinsins. Með ást á viðfangsefninu má finna nýjan samanburð og fallega snertipunkta. Slíkar hugleiðingar eru eins og blóm á engi.

433. Nýtt líf getur byrjað frá hverju augnabliki. Það getur ekkert líf orðið úrelt, nema kannski í skynjun okkar á því. En til hvers æfum við og endurnýjum hugsun okkar? Einmitt fyrir nýtt líf. Við skulum ekki skilja þetta sem persónulegt hugtak eða sjálfshyggju. Þannig líf í eigingirni væri öfugt. En enginn sem skríður getur stigið upp. Nýtt líf í nafni hins góða er byggt upp í samvinnu. Slíkt líf kveikir marga elda. Við skulum ekki gleyma því að góðviljuð hugsun kveikir á vegi sínum í mörgum mannum. Eitrun andrúmsloftsins af illri hugsun er ekkert nýtt. En óeigingirni hjartans beinir hugsuninni að því að kveikja í nýjum kyndlum. Vissulega eru lögmálið viturt sem vekur góða hugsun um að kveikja á nýjum eldum. Birting nýrra, eilífra neista eldheimsins verður í raun og veru nýtt líf.

434. „Himnesku öflin þjóna okkur nú ósýnilega“ – ný hugmynd um veruleika ósýnilega rýmisins er þegar skref í átt að raunveruleikanum. Við getum ekki hreykt okkur af skilningi svo framarlega sem ósýnilegi heimurinn vex ekki í vitund okkar. Við skulum því vera á varðbergi gagnvart öllu sem dregur hugsun okkar frá góðvild til annarra. Opinberun eldheitrar hugsunar verður aðgengileg fyrir velviljaða hugsun.

435. Ein af ljómandi eldlegum athöfnum verður að taka á sig sársauka ástvina sinna. Eldhjarta brennur eins og leiðarljós og tekur á sig veikleika umhverfisins. Það mun ekki þjást af slíkri meðferð ef eiginleikar áru hins sjúka sendir ekki dökkan örvar til hjálpandans. Jafnvel sterkt eldhjarta getur verið þreytt með svona ósanngjörnum viðbrögðum. Því meira sem það er, verður ekki auðvelt að taka á sig sársauka annars í eldhjarta manns. Það er

sérstaklega erfitt þegar slíkur sársauki stafar af óverðugum athöfnum. Slík hugleiðsla er gagnleg á leiðinni til eldheims.

436. Við skulum snúa okkur aftur að aðstæðum sem auðvelda notkun lyfja. Það hefur þegar komið fram að áður tók ákveðið fólk lyf fyrir söng sem hjálpartæki, aðrir fyrir harmakveinum eða æsingi. Burtséð frá merkingu orðanna í slíkum áköllum, er nauðsynlegt að fylgjast með taktinum, sem breyttist, allt eftir sjúkdómnum. Læknar nútímans ættu að rannsaka þessar leiðir til betri aðlögunar lyfja. Ekki aðeins sefjun heldur eignleikar takta geta skilað mikilvægri niðurstöðu. Gleymum engu um forna arfleifð.

437. Ein af augljósustu fögru eldathöfnum koma fram í samleitni og frávikum árunnar. Þessari fegurð má líkja við norðurljósinn og í henni kemur fram fjöldi sálrænna augnablika. Maður getur fylgst með því hversu varlega geislunin nálgast, hvernig verndarnetið sveiflast og blikkar, sem upphaf að því að óma í samræmi eða til að myrkvast. Fullt og fullkomið líf, geislun þess og segulmagn, er falið í rýminu í kringum mann. Við bíðum þess tíma þegar fólk byrjar þolinmótt að taka myndir af árum. Þá verður hægt að fylgjast með hreyfingu ljóss á skjá, þegar myndin mun endurspegla röð hreyfinga árunnar. Þú veist að til að ná árangri í ljósmyndun eru mörg fínleg skilyrði nauðsynleg. Oft getur jafnvel líkamlega óþægilegt herbergi skilað góðum árangri. Þú ert með frábærar prentanir af fingurðum verum, ljósmyndaðar við venjulegar aðstæður. Þú veist líka að þegar þú ákvaðst að bæta líkamlegar aðstæður mistókst ljósmyndunin. Meginatriði fyrir árangri felst í innri, ósýnilegum aðstæðum. Maður verður að beita mikilli þolinmæði og útiloka pirring eða óbilgirni. Sérhver eldleg ringulreið myrkar bara myndina. Einnig verða engar

sérstaklega skýrar myndir þegar ruglað hugarástand er til staðar. En þegar nauðsynlegu samræmi er náð verður ljósmyndunin auðveld. Margar ytri aðstæður geta haft áhrif; Þess vegna er betra að koma ekki með nýja hluti þegar nauðsynlegur titringur hefur verið staðfestur. Allar óreglulegar upphrópanir eru einnig skaðlegar. Aðalatriðið er þolinmæði.

438. Meðal eldlegra athafna verður að fylgjast með, ekki aðeins sláandi fyrirbærum, heldur einnig mörgum tímabundnum, varla sýnilegum birtingarmyndum. Við verðum oft að veita því síðasta mikla athygli. Persóna mannsins myndar ekki svo mikið af fyrirbærum, heldur stöðugar logandi bylgjur. Ef fólk bíður aðeins fyrirbæra og vanrækir augljósa skynjunina, þá verður það stundum uppnæmt, en það fær ekki logandi vitundarsamfellu. Fræðslan má ekki íþyngja taugamiðstöðvunum með áföllum. Þvert á móti verður hækkunin staðföst þegar fólk áttar sig á því í sjálft að til er góðviljað uppnæmi. Láttu fólk vaxa til að elska sjálfa hugsunina um eldheiminn. Látum slíkar ráðleggingar vera daglegt mál. Maður getur ekki laðað að sér kraft þessa þáttar án kærleiks og hjartahvatar.

439. Innkomu eldsbirtingar í manni er ekki náð án skilnings á ábyrgð. Í slíkri viðurkenningu verður að finna þá fágaða einbeitingu og nákvæmni sem er í samræmi við þekkingu. Orðnið, beint og óbeint, er ógerlegt í fágaðri vitund. Engin lygi samræmist eldi sannleikans. Meðal athafna og umhyggju ætti maður að hafa hugann við Helgiveldið og eldheiminn, mikinn og nálægan.

440. Maður getur tekið eftir því að við jarðskjálfta verður hálsinn nokkuð þurr. Í þessari birtingarmynd sést eldspennan. Þannig dreifist mikill fjöldi hugtaka inn í lífið, maður þarf ekki annað en taka eftir þeim.

441. Hver kennari verður að búa yfir eiginleikanum að hlusta. Þetta er nauðsynlegt til að meðhöndla marga kvilla. Nauðsynlegt er að stuðla að útstreymi allra skaðlegra þátta. Kennarinn sér þegar deyjandi eldurinn losnar undan grárri öskunni. Heilbrigður eldur skilur enga ösku eftir. Það umbreytir algjörlega því sem fer í hið eilífa. Svo verður líka að hreinsa hugsunina með eldi. Á hverjum degi verður maðurinn að hugsa um eitthvað eilíft. Slík hugleiðsla mun nýtast vel á leiðinni til eldheima.

442. Einhver segist vilja ná kosmískri vitund; látið hann hugsa betur um að hreinsa hjarta sitt. Láttu hann ekki ímynda sér sjálfan sig sem sigurvegara alheimsins, heldur leyfi honum að hreinsa vitund sína af ryki. Maður getur ekki farið út fyrir mörk lögmála án þess að vilja breytast í nálguninni. Sannlega, má bakarinn, bæði í andlegum og efnislegum skilningi, ekki einungis hugsa um hvernig hann fái fylli sína.

443. Reyndi læknirinn ráðleggur til heilsubóta, að hugsa ekki um veikindi sín í fyrra og hvetur til að hugsa um framtíðina og hagstæðar aðstæður. Þannig er hverri áminningu um veikindi liðins tíma kastað burt, ekki aðeins líkamlega heldur andlega. Maður ætti að beita sömu einföldu aðferðinni í öllum aðstæðum lífsins. Sérstaklega í eldlegum athöfnum, þegar dregur úr eldinum vegna myrkurs, ætti ekki að hugsa um myrkrið og viðbrögð þess við eldinum. Birtingarmynd sem vísar til framtíðar mun kveikja hjartað. Það sem

er kúgandi er einungis hægt að eyða í nafni framtíðarinnar. Fífl hrópa um endanlegt líf. Er hægt að stöðva eilíft líf? Svo margt hræðilegt þarf að framkvæma til að brjóta lífið! Jafnvel villidýr þora ekki að snúa aftur til dufts hyldýpisins.

444. Djörfung skal fara saman með varúð. Annars verður djörfung brjálæði og varfærni breytist í hugleysi. Fólk sem getur ímyndað sér allan fjölbreytileika eldbylgjanna getur metið ráðleggingar um varúð. Jóginn gleymir ekki fullri varfærni; í henni er virðing fyrir hinum mikla þætti og lotningu fyrir eldheiminum. Maður getur skilið að það er nauðsynlegt að sýna fyllstu varúð, eins og þegar farið er á milli raða af viðkvæmum hlutum. Ef þessi logandi athöfn krefst slíkrar varkárni, breikka logandi öldurnar sjálfar leið okkar til að fylgjast með hjartanu.

445. Meðal sálrænna illverka eru svívirðilegustu, næstum ólæknandi, svik og níð. Einu sinni svikari, alltaf svikari. Aðeins sterkasta eldhöggið getur hreinsað svo sýktan heila. Ef slíkt refsivert ástand stafar af andsetu er þetta sömuleiðis ekki huggun. Er hægt að hugsa sér samvinnu við svikara eða lastara? Þeir eru eins og plága í húsinu. Þeir eru eins og rotið lík. Þannig hefur eldheimurinn enga huggun fyrir svikara og lastara.

446. Það má sjá að fíngerði heimurinn nálgast hin jarðneska. Jafnvel eldlegar sendingar missa ekki af jörðinni, en vitund fólks getur stundum verið langt frá viðtöku þessara birtingarmynda. Orðið er framborið, en vitundin er þögul. Eirðarleysi er ekki við hæfi við stórvíðburði. Dauðalíkt ástand vitundarinnar er yfirþyrmandi! Maður getur skilið hversu smám saman verður að gefa síðari

fræðsluna! Viðbúnaður til að beita fræðslunni í lífinu er einungis í sjaldgæfum tilvikum, en eldfimar birtingarmyndir bíða ekki. Með því að þeim er umbreytt af vitund mannsins, flæða þær inn á hættulegar brautir.

Við myndum óska þess að það sem er að gerast, haldi fólki frá brjálæði. Plánetur tala um blóðuga geisla, en þessi fornu vísindi eru einnig dauð í höndum eyðileggjenda. Verðugir hugar þjást undan öldum brjálæðis og fáfræði. Léttlyndi er ekki í samræmi við uppgötvanir vísindanna. Reyndar getur hver og einn undirbúið djúp fyrir sjálfan sig, ef hann vill. En brjálæðingar hafa engan rétt til að draga verðuga með sér. Að auki er mjög grafalvarleg síðasta samröðun Himinhnattanna. Nauðsynlegt er að viðhafa gætni við að tengjast eldöflum.

447. Fræ andans byrjar í raun ekki með þróun mannsins; birtingarmynd þess vísar til ólýsanlegs eldferils. Þess vegna segir þú við manninum – kveikið andann. Einmitt var manninum gefinn eldurinn sem býr í öllum birtingarmyndum sköpunar. Menn ættu að muna að öflugri orku hefur verið falin manninum; þess vegna, hver sem ekki kveikir andann uppfyllir ekki örlög sín. Nákvæmlega, sjálfs–fullkornun er fyrst og fremst náð í vitund í andlegri birtingu. Það getur ekki verið um nálgun við eldheiminn, án birtingar þess andlega. Þetta verða allir að muna.

Sumir halda að andleglheit felist í lestri andlegra bóka. Það eru margir slíkir lesendur en fáir sem framkvæma.

448. Hjálpið öllum sem leitast við fullkornun. Gerðu þér grein fyrir því hvar viðleitni er og hvar möguleiki er á höfnun. Gerðu þér grein fyrir því hvar kærleikur er til hækkunar og hvar eirðarleysi efans er. Hann er falskur

kennari sem lyftir efa í bábylju; vantraust er ekki agamarkmið andans sem sannleikurinn kveikir.

449. Menn ættu að taka eftir því, að við sérstaklegar samstöður stjörnumerkjanna birtast sterkir andar. Menn geta rannsakað í sögunni hvernig skipulega öflugir aðstoðarmenn eru sendir frá eldheiminum sem taka á sig byrðar heimsins og setja niður seglulkrafta til framtíðar. Maður verður að rannsaka sögu plánetunnar frá öllum hliðum, á ýmsum sviðum þekkingar. Maður ætti að viðurkenna hlykkjóttar leiðir mannkynsins sem vísindi sem tengjast grunnlögum alheimsins. Rannsókn á efnasamsetningu himinhnattanna ætti að rannsaka án tafar. Þegar hefur safnast mikið dýrmætt efni sem staðfestir enn og aftur tengsl allra heima.

450. Það sem við eigum við með varfærni verður að skilja áreiðanlega. Hinn fáfróði getur gert ráð fyrir að varfærni sé aðgerðarleysi eða myrkur ótta. Þvert á móti, varfærni er styrking athafna, árvekni og hugrekki. Varúð er mjög nauðsynleg þegar eldbylgjur eru vaktar. Maður getur staðist slíka spennu með segli Helgiveldisins. Þegar ég bendi á varúð er nauðsynlegt að beina hjartanu, logandi, að Helgiveldi.

451. Fólk kann að vera hissa, að staður sem er sérstaklega hættulegur vegna jarðskjálfta, sé án áhrifa elds. Leyfðu þeim að velta þessu fyrir sér.

452. Er það hjátrú ef maður fylgist með öllu sem á sér stað í kringum hann? Má ekki réttlæta hann þegar hann lærir smám saman að meta allt það ósýnilega sem er að gerast? Ef allir tölustafir eru sveiflukenndir og engin

stöðug stærðargráða er fyrir hendi, þá hversu gaumgæfilega ætti maður að vísa til margbreytileika birtingarmynda alheimsins! Einmitt þessi ómetanlegi fjölbreytileiki hjálpar einstökum upplifunum andans. Það sem virðist ómögulegt í dag er höndlað á morgun, þökk sé nýjum útgeislun himinhnattanna. Indland hefur nýlega upplifað fordæmalaus umbrot. Búast má við að jörðin róist ekki fljótt niður á ákveðnum stöðum. Meðal á áföllunum stóð birtust nokkrar sýnir á fíngerða heiminn. Órói í andrúmsloftinu skapaði öldur sem voru gagnlegar fyrir birtingu fíngerðra líkama. Þó að þessar birtingarmyndir séu stuttar, þá er slík athugun gagnleg. Sömuleiðis getur maður fylgst með við venjulegustu aðstæður, sérstökum titringi og ómun. Maður ætti að greina allar slíkar fíngerðar birtingarmyndir.

453. Maður getur glaðst yfir hverju nýju lífsstigi. Ný blanda af þáttum skapar eldlega fínþússun. Aldrei upplifa myrku öflin gleði sameiningar við stigveldi. Ein manneskja lítur á hverja klukkustund sem sína síðustu, en önnur er meðvituð um hverja stund fyrst og fremst sem nýja. Slík viðhorf er eldlegt.

454. Margar lagasetningar hafa verið fundnar upp af mannkyninu, en sú óbreytanlegasta hefur ekki verið kynnt – kosmískan rétt. Það er auðvelt að sjá hversu oft þessum lögum er beitt og hvernig þau leiðbeina lífinu. Maður getur oft fylgst með hvernig eitthvað ómögulegt samkvæmt mannlögum er samt sem áður framkvæmt. Gagnsleysi allra varúðarráðstafana manna kemur oft á óvart. Maður getur ekki annað en fundið fyrir því að eitthvað umfram jarðneskar rökhugsanir leiði aðstæður; í þessu eru viljinn, kosmískt aðdráttarafl og óbreytanlegasti segullinn. Kosmísk lögmál draga örlagaríkt fólk að vandamálum heimsins. Stundum er ekki hægt að útskýrt hvernig

óvæntar upplýsingar koma fram. En það áttar sig á því að hjarta þeirra logar. Þannig er það tengt einhverju óumbreytanlegu. Í samræmi við þetta óbreytanlega lögmál er hægt að fara yfir hættulegustu hyldýpin. Slíkt fullt vald má kalla Helgiveldi, en þegar við bætum við geislun himinhnattanna og afmörkun fjarlæggra heima, þá er hægt að skilgreina slíkan rétt sem kosmískan.

455. Þegar við skynjum kosmískan Lótus verðum við að halda áfram, með fullri meðvitund um markmiðið. Við verðum að skilja nákvæmlega hvernig eldur smáheims okkar ómar með miklum eldi stórheimsins. Getur þjónustuskyldan í eldi hugsanlega verið lítil?

456. Það má fylgjast með því hvernig líkamar fólks bregðast við spennu náttúrunnar, hversu eldheitt fólk verður stundum að gefa frá sér blóð, til að losna hlutfallslega undan spennunni. Það má muna að á fornum myndum má oft sjá milligöngumenn fyrir mannkynið. Slíkur árangur af óeigingirni er ekki skáldskapur. Leið eldheimsins liggur í gegnum staðfasta óeigingirni.

457. Skiptu öllu í fjóra hluti: hið fyrsta – einn fyrir hið hæsta; annað – fyrir almanniheill; í þriðja lagi–fyrir samferðamenn; og fjórða – fyrir sjálfan þig. En sú stund kemur þegar aðeins þrír hlutar eru eftir, því sá fjórði sameinast öðrum hlutanum. Sú skipting er kölluð eldleg. Ekkert nema hjartað getur gefið til kynna mörkin milli þeirra. En látið röðina vera logandi lýsta.

458. Það eru góð tár og ljót tár – þannig skipti fornt Egyptaland því. Hin fyrrnefndu eru af gleði, af ást, af árangri; annað er af angist, illsku, öfund.

Ekki er langt síðan vísindamaður beindi sjónum sínum að mismuninum, allt eftir hvötum, í samsetningu táranna. Reyndar eru seytingar mjög mismunandi í eðli sínu þegar andstæðar tilfinningar kynna skaðlega eða góða þætti. En tár, enda mjög hrein birtingarmynd, geta skilað sérlega gagnlegum athugunum. Slíkar athuganir þurfa auðvitað tíma og þolinmæði.

459. Þú hefur séð dökka staðbundna bletti. Sömuleiðis þekkirðu gruggugu myndanirnar sem stafa af, eins og það lítur út fyrir, frá staðbundnum bruna. Þú veist líka um geislandi staðmyndanir. Allt verður lifandi og breytist logandi, sömuleiðis titra skynfærin. Reyndi athugandinn veit að sjón hans veikist stundum og skýrist síðan aftur. Það sama gerist með heyrnina, lyktarskyn, snertingu og bragð. Þannig má sjá fullkomna hreyfanleika allra athafna okkar. Í raun tákna slík eldheit taugaviðbrögð við stórheiminum fágað ástand, en aðeins fáir taka tillit til slíks samræmis við umheiminn. Ófullkomleiki meðvitundar hindrar allar athuganir.

460. Elsta tjáning – að horfa í gegnum eld – hefur verið rangtúlkuð. Fólk hefur skilið það líkamlegum skilningi. Menn byrjuðu að nota eldvegg til að þróa skyggni. En fyrir náttúrulega hækkun eru slíkar tilbúnar aðferðir ekki aðeins óþarfar, heldur jafnvel hindrandi. Reyndar ætti maður að horfa á jarðneska hluti með eldi hjartans; aðeins slík skoðun getur hnekkt snörur blekkingar, Maya. En eldheit spenna krefst tíma og þolinmæði og alúðar. Ég nefni þetta dæmi til að sýna fram á að hve miklu leyti hin forna speki hefur verið brengluð og kemur fram í grófum töfraformum.

461. Það er rétt að þú gleymir ekki mikilvægi sódans. Ekki að ástæðulausu hefur það verið kallað aska guðlegs elds. Það tilheyrir þeim víðtæku úrræðum sem hafa verið send til notkunar fyrir mannkynið. Maður ætti að muna eftir sódanum, ekki aðeins í veikindum heldur einnig heill heilsu. Sem tengsl við eldheitar aðgerðir, þjónar hann sem skjöldur gegn myrkri eyðileggingarinnar. En maður ætti að venja líkamann á hann smám saman. Á hverjum degi ætti að taka hann með vatni eða mjólk, og þegar það er tekið ætti það, sem sagt, að beina því inn í taugamiðstöðvarnar. Þannig getur maður smám saman öðlast ónæmi.

462. Það má benda á að Ég ráðlegg þér að einbeita þér andlega að ákveðnum einstaklingum, en það má ekki ætla að áhrifin nái aðeins til þessara einstaklinga. Eldingar hafa áhrif á ákveðið rými; þannig fljúga hugsanirnar líka um mikla víðáttu og snerta margar aðstæður. Miðpunkturinn verður þungamiðjan, en ekki síður gagnleg eru áhrifin á nærliggjandi svæði. Hugsun um velferð er eins og leikskóli hins góða.

463. Við skulum því hafna öllum tilfinningum um velmegun og vekja alla árvekni og gera okkur grein fyrir því hve tilhugsunin um þægindi í óendanleikanum er óviðeigandi og við skulum tileinka okkur árvekni sem eilífa bæn. Þegar við hugsum um eldheiminn ættu menn að vera sérstaklega meðvitaðir um þessi hugtök. Látum því hvert rit um eldheim enda með ráðum um stöðuga árvekni.

464. Fólk er svo kæruleysislega innblásið í hversdagslegri rútínu lífsins, að jafnvel það sem er mest áberandi, finnst þeim dauflegt. Vanþakklæti, leti,

tregða til að bregðast við með hjartanu, allt er framkallað af myrkri tilverunnar. En eldslóðin skín af eldi hjartans.

465. Þú hugsar réttilega um þakklæti. Besta tjáning þakklætis liggur í því að átta sig á mikilleika verkefnisins. Þjónustan er svo mikil að hvert skref er þegar árangur. Á hverjum degi, með hverri hugsun, er eitthvað merkilega gert. Mikil birtingarmynd gefur tilefni til innilegasta mikilfengleika. Í honum er einnig lýst þakklæti. Mikilfengleiki eru eitt af besta aðdráttaraflíð. Við skulum þess vegna hugsa um það mesta, því að með þeim mælikvarða er hægt að ná yfir allt annað.

466. Þegar þú rannsakar eldbrautirnar ættirðu að muna að sagan skekkir staðreyndir mjög. Auðvitað væri hægt að endurbyggja þær að vissu marki, en svo hlutlaust viðhorf er nánast ekki til. Þegar fyrirspurnir eru um ákveðnar sögulegar persónur er oft ómögulegt að svara, þar sem allar aðstæður í kringum þær hafa verið rangtúlkaðar. Sömuleiðis er ómögulegt að gefa til kynna ákveðnar læknisfræðilegar og vísindalegar aðferðir því þær voru umkringdar óvenjulegum aðstæðum. Þess vegna er margt sem krefst undirbúnings vitundar og þetta tekst hægt og rólega. Þess vegna leggjum við svo mikla áherslu á að venjast þolinmæði og varfærni.

467. Raunar getur eldur ekki verið í hreyfingarleysi. Þegar við tölum um upphækkunarspíralinn höfum við í huga elduppbyggingu. Hreyfinguna er ekki hægt að stöðva, því það væri ósamrýmanlegt staðbundnum eldi. Fólk rekur margar eiginleika til elds, en meginþátturinn er óskoðaður. Eldleg leiðsögn er grundvöllur hins glæsilega þáttar. Það verður að muna að

loganum er beint upp, hann getur ekki snúið hreyfingunni niður. Þannig geta göngumenn eldheimsins ekki farið niður á við. Ef Við sjáum fall niður þá þýðir það að eldur hjartans er að síga. Látum þá dæmi um geislandi elda standa frammi fyrir okkur! Maður getur valið fagra staðfestingu með slíkum kyndlum frá jörðinni til eldheimsins. Við skulum ekki detta, því það er óhugsandi fyrir eldinn. Við skulum ekki gera lítið úr neinni eldheitri merkingu né táknum sem þú hefur séð og fundið fyrir. Leyfðu Okkur að aðstoða vini við að halda áfram logandi, því ef ekki er trú á hærri heiminum, verður sjálfseyðing. Og við skulum líta á eldheiminn sem það næsta, mest leiðbeinandi og logandi. Það er nauðsynlegt að hugsa um eldheim sem örlög okkar.

468. Eyðsla sálarkrafts á sér stað af fúsum og frjálsum vilja. Háleitir andar halda áfram að sá góðu. Í þessu má ekki gleyma því að faguð vitund getur ekki forðað ákveðna þreytu. Slík þreyta kemur mjög misjafnlega fram, en venjulega fellur hún á líkamleg líffæri, sem eru mun veikari. Þess vegna ráðleggjum við skynsamlega varúð. Það er erfitt að stöðva flæði andlegra krafta, en það er alltaf gagnlegt að vernda líkamlega krafta manns. Maður ætti ekki að trufla straum hins góða, en hver varfærni mun aðeins vera styrking á þessum gagnlega straumi. Eldlega leiðin verður sérstaklega að gæta skynsamlegrar umhugsunar. Við höfum þegar íhugað marga eldlega eiginleika, en fleirri eru enn eftir. Aðeins óvitrir munu lesa bókina sem á eftir kemur án þess að tileinka sér þær fyrri.

469. Silfraði lótus eldhjarta birtist ekki oft, jafnvel háleitum öndum. En hægt er að sjá aðskilin blöð logandi lótusins, og í samræmi við það skulum við setja saman allt blómið. En ef þetta logandi undur er einu sinni framkallað og hjartað horfir á það, þá er leiðin frá þeirri stundu upp á við, í átt til eilífs árangurs. Látum uppganginn verða mjög brattann—Við búum handtaug fyrir þá sem hafa ákveðið að stíga upp.

470. Að gleðjast er loforð um gleði. Við vitum hve dýrmæt er hver gleðiögn, í henni er sigurstig – *Vijaya!*

Láttu leiðinni verða sigurvissa!

Ferðalangur, safnaðu saman öllum hugleiðingum um nálgunina við eldheiminn.

Ferðalangur, áttaðu þig á því að það getur ekki verið önnur leið.

Ferðalangur, þú verður að vera meðvitaður um að eldheimurinn er eitthvað raunverulegt og sem nærir lífið.

Ferðalangur, skynjaðu að jarðneskt líf þitt er minnsti hluti tilveru þinnar.

Ferðalangur, taktu við leiðandi hönd.

Ferðalangur, óttastu ekki að horfa á hlið ljóssins.

Hugleiðingar kenndu þér að hreinsa vitund þína. Hugsanir sendar til þín gera þig að vinnufélaga eldheitra afreka.

Nálgastu þannig þriðja hluta leiðarinnar til eldheimsins.

© höfundarréttar tilkynning

Agni Yoga Society, Inc., New York

www.agniyoga.org

© 1946 by Agni Yoga Society.

Útgefin 1946.

Endurprentun Nóvember 2016. Uppfærð Águst 2019.

Þýðing © 2021 Áhugamenn um

þróunarheimspeki

Agni Yoga Society

319 West 107th Street, New York, NY 10025

phone (212) 864-7752 · [email](#)